

பாமகுருதனை.

ஆசிரியர் அமுதசாகரர் இயற்றிய

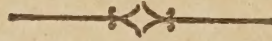
காரிகை மூலமும்,

சுப்பிரமணியசுவாம்தொண்டராகிய

யாழ்ப்பாணத்து, உடுப்பிட்டி

அ. சிவசம்புப்புவரியற்றிய

உரையும்.

யாழ்ப்பாணம்

அச்சுவேலி இயந்திரசாலையில்

பிரசுரிக்கப்பட்டது.

Copyright Reserved.

1893.

முகவுரை.

முதலான மூட்டறவுணர்தற்குக் கருவிநூல், எண்ணென்ப படுந் தருக்கமும் எழுத்தெனப்பெடும் இலக்கணமுமாம். இக்கரு த்தமையத் திருவள்ளுவ நாயனரும் “எண்ணென்பவேனையெழு த்தென்பவீவ்விரண்டுங், கண்ணென்பவாழுமுயிர்க்கு” எனவுரை த்தருளிநார். இவற்றில் இலக்கணம் எழுத்துச்சொற்பொருள் யாப்பு அணியென ஐந்துபாகுபாட்டது. இதில் தேவரையும் மாந்தரையும் உடனுடன் மகிழ்விப்பதும், ஏனைநான்கையுந்தன் னுட்பொதிந்ததும், அவற்றியல்பையுந்தன்னியல்பையுந்தானே விரிக்குந்தரத்ததும், இருமைக்கும் உயிர்க்குறுதி பயக்குந் தர் மார்த்த முதலியவற்றின் வகையையுரைப்பதுமாய பெருமை யால் யாப்பேதலைமைத்து. இதற்கு ஆசிரியர்பலர் விதியமைத்த முன்னையிலக்கணங்களொழியப் பின்னையவற்றிற் சிறந்ததும், முன்நிகழ்ந்து பின்வீழ்ந்தவையொழிய அன்றும்இன்றும் எங்கும் வழங்குஞ்செய்யுள்களையெல்லாந்தெரித்ததும், யாப்பருங்கலத்து க்கு அங்கமானதும், முன்னூல்வழித்தாய்ப் பின்னூலெவற்றி னுஞ்சிறந்து சுவாமிநாததேசிகர் சங்கரநமச்சிவாயப்புலவர் சிவ ஞானமுனிவர் முதலிய மகாபண்டிதரனைவராலுங் கொள்ளப் பட்டுவிளங்கும் நன்னூல்முதலிய சிற்றதிகார நான்குநூடு ஐந் தாயாண்டும், நிலவுவதுங் குமரகுருபரசுவாமிமுதலிய அநுபூதிமா ன்கள் தமதுசெய்யுட்கோவை முதலியவற்றுக்கு நல்லிலக்கண மாய்க்கொண்டதும், ஆசிரியர் அமுதசாகரர் விளக்கமாயுரை த்ததுங் காரிகையே. இத்தகைத்தான நூலுக்குச் சிறுவர் முதலிய யாவரும் எளிதினுணரும்பொருட்டு ஒருரையியற்றி அச்சிடுவிக்கவென யாழ்ப்பாணத்துச் செந்தமிழ்பிமானச்செல் வர் பலருபகரித்த திரவிய சகாயத்தைக்கொண்டு ஆசிரியர்குண சாகரருரையைத் திருத்தியும் விளக்கியுஞ் சூத்திரத்திலே திருத் தியுஞ் சிறக்குமாறுகாட்டியுஞ், சேர்க்கற்பாலனவற்றைச் சேர் த்தும், முன்னூல் உரைகளிற் சிலவற்றைமறுத்துஞ், சொற்பொ ருள்வளத்த உதாசாரணங்களைச்சேர்த்தும், ஒழங்குறுத்திய உரை யேயர்க்கவிபாடுங் காதலுடையார்க்கு இன்றியமையாததாய மோனையியலையியற்றித்தந்து பிரசரிப்பித்தோம்.

இதுமாணக்கருக்கும் ஆசிரியருக்குங் கற்கவுங் கற்பிக்கவும் எளிதாதலையும் பேரதிகாரப்பொருள்களைச் செறித்திருத்தலையும் பன்னூல்களினுஞ்சென்ற நுண்ணறிவுடைய சூத்திரத்துச்சீரியர் தேற்றுவர்.

“எப்பொருள் யார்யார்வாய்க்கேட்பினு மப்பொருண் மெய்ப் பொருள் காண்பதறிவு” என்றார் மேலோர்.

இவ்வுரையைச் சிறிதுதிரித்துத் தன்னுரையெனப் பிரசரிப் பிப்போனைச் சோர்வில்வந்த அலியெனச்சான்றோர் சாற்றுவார்.

யாழ்ப்பாணத்தில் வசிப்பவர்களும் இங்கு நின்று தற்காலம் மலாக்காவில் வசிக்கும் மூவர்களும் இவ்வுரையியற்றி அச்சிடுவி க்கப்பொருளுபகரித்தது “ஊருணிரீர்நிறைந் தற்றேயுலகவாம், பேரறிவாளன்றிரு” என்றற்றொடக்கத்த ஆன்றோர்வாக்குகளை ஸ்திரப்படுத்திப், புண்ணியத்தையும் புகழையும்நாட்டி இன்னுந் தமிழ்பிமானிகளாய்ப் பலவிடத்திலும் வசிக்குஞ் சீரியமற்றை யோரும் இத்திறமான அத்தியாவசியகமான நூல்களை அச்சிடு விக்கப்பொருளுபகரிக்கக் கிளரும்படி ஊக்கியதனால் அவர்க ளினைவரையும்மறவாது அனவரதமும் பாராட்டித் துதிக்கின் றோம்.

அ. சிவசம்புப்புலவர்.

தேய்வவணக்கமுந் தேசிகவணக்கமும்.

கந்தனை யாறு முகப்பெரு மானைக் கழல்வணங்கிப் புந்தி தெருண்ட சரவண முத்துப் புதரரசை வந்தருள் செய்தசம் பந்தப் புலவனை வாழ்த்தியுரை மைந்தர்க ளாய்ந்திடக் காரிகைக் கொன்று வழங்குவனே.

அவையடக்கம்.

மீன்முற்று மார்கலி யைக்குடங் கைக்கொண்ட மெய்த்தவன்போ னான்முற்று மாய்ந்தவர் பேருரை பார்த்துணர் நுண்மதியோர் மாண்முற்று மென்னுரை பாரார்க ளோதண்மை வாய்ந்தகலைப் பான்முற்று மாமதி பார்ப்பார் பிறையையும் பார்ப்பர்களே.

உரைப்பயன்.

தாரா யுரையொன்று காரிகைக் கிங்கெனத் தந்துபொருள் பேரார்நல் லோர்பலர் கேட்டிட வேற்கைப் பிரான்பத்தி சீரார் திடச்சிவ சம்புப் புலவன் றெரித்தவுரை (மைச் யாராயு மைந்த ரகத்திரு ளோட்டிடு மாகித்தனே.

இது உரையாசிரியரது மாணுக்கருளொருவராகிய புலோலி. வ. குமாரசாமிப்பிள்ளை சொல்லியது.

இவ்வுரையியற்றி அச்சிடுவிக்கப் பொருளுபகரித்தவர்கள்.

பெயர்.	ரூபா,	சதம்.
கு. கதிரைவேற்பிள்ளை நீதிபதி ஊர்காவற்றுறை	௧௦	௦௦
ஆ. இரகுநாதமுதலியார் மணியம் வட்டுக்கோட்.	௩	௦௦
சி. நாகலிங்கபிள்ளை அத்துவக்காத்து சீதாரி	௧௦	௦௦
அ. கனகசபைப்பிள்ளை ஓடி	௩	௦௦
வி. காசிப்பிள்ளை பிறகற்றர்	௧௦	௦௦
தா. தம்பு ஓடி	௩	௦௦
தா. செல்லப்பிள்ளை பீ.ஏ.பி.எல். வண்ணை.	௧௦	௦௦
தி. சங்கரப்பிள்ளை பிறகற்றர்	௨	௦௦
அ. சீவரத்தினபிள்ளை நொத்தாரிசு	௨	௩௦
வை. சி. சிவகுருநாதபிள்ளை வியாபாரி	௩	௩௦
த. சிவப்பிரகாசபிள்ளை டகற்றர்	௨	௦௦
சி. இராமப்பிள்ளை வைத்தியர்	௨	௦௦
க. அருணாசலபிள்ளை சப்கலகற்றர்	௩	௦௦
இ. அருளம்பலபிள்ளை உபாத்தியாயர்	௨	௦௦
அ. சின்னப்பாபிள்ளை ஸ்ரோர்கீப்பர்	௩	௦௦
சி. துரையப்பாபிள்ளை கிளார்க்	௨	௦௦
மா. சபாபதிப்பிள்ளை சக்கிடுத்தார் நல்லூர்	௧	௦௦
மு.அ. சபாபதிப்பிள்ளை கொக்குவில்	௩	௦௦
சி. சம்பந்தபிள்ளை பிறகற்றர்	௩	௦௦
சு. கனகரத்தினபிள்ளை கப்பல்ஏசன்று மானிப்பாய்	௨	௩௦
கு. உவிலயம் சின்னத்தம்பி பாலியநேசபத்.)	௨	௩௦
ம. காப்பென்றர் பிறகற்றர் உடுவில்	௨	௦௦
ஜே. ஏச். அப்பச்சிப்பிள்ளை வர்த்தகசங்கஏசன்று.	௨	௦௦
மு. கந்தையாபிள்ளை கந்தரோடை	௭	௩௦
ஆ. தாமோதரம்பிள்ளை கிளார்க் சன்னாகம்	௩	௦௦
க. தில்லையம்பலபிள்ளை முதலியார்	௩	௦௦
மூ. முத்துக்குமாரபிள்ளை டகற்றர் மல்லாகம்	௨	௩௦
தி. கதிரித்தம்பிமுதலியார் மணியம்	௩	௦௦
இ. மயில்வாகனப்பிள்ளை பிறகற்றர்	௩	௦௦
சு. மண்டலநாயகபிள்ளை நொத்தாரிசு தெல்லி	௨	௩௦
சு. செல்லப்பாபிள்ளை உபாத்தியாயர்	௨	௩௦
சி. சின்னத்தம்பி (ஏரேமியா),,	௩	௦௦
கு. சின்னத்தம்பி உடையார் வீமன்காமம்	௨	௦௦
க. சுப்பையர் நொத்தாரிசு தையிட்டி	௨	௩௦
க. ஆறுமுகப்பிள்ளை உடையார்	௨	௩௦

பெயர்

ரூபா, சதம்.

சு. அப்பாக்குருக்கள்	பலாலி	சு	00
அ. மயில்வாகனப்பிள்ளை	கோப்பாய்	க0	00
கு. முத்துக்குமாரசூரியபிள்ளை	,,	க0	00
நா. சிவசுப்பிரமணியக் குருக்கள் புத்தூர்		க	00
சி. முத்துச்சாமிப்பிள்ளை	,,	00	00
மா. அருணாசலபிள்ளை நிஸிற்றூர்	,,	00	00
க. கனகசபைப்பிள்ளை விதானை	,,	உ	00
வ. பூதத்தம்பி	,,	க	00
சி. மயில்வாகனப்பிள்ளை நொத்தாரிசு,,		உ	00
ஆ. கந்தப்பிள்ளை உடையார்	,,	உ	00
ஆ. பூதத்தம்பி	,,	00	00
அ. கனகசபைப்பிள்ளை	,?	00	00
சி. தாமோதரம்பிள்ளை வைத்தியர் ஆவரங்கால்		00	00
மு. உலககுருநாதக்குருக்கள் கெருடாவில்		உ	00
சி. முத்தையக்குருக்கள்	,,	உ	00
சு. சண்முகக்குருக்கள்	வல்வை	உ	00
ம. வேலுப்பிள்ளை	,,	00	00
திரு. வேங்கடாசலபிள்ளை (பெரியதம்பியார்),,		க0	00
தி. செல்லையக்குருக்கள்	,,	உ	00
விசு. இராமசுவாமிப்பிள்ளை	,,	உ	00
க. ஆறுமுகப்பிள்ளை சங்கலக்தர்	,,	உ	00
கு. முனியையா	டக்தர்	,,	00
வி. வீரகத்திப்பிள்ளை	,,	க	00
த. கனகரத்திநம்	,,	க	00
சு. சீனிவாசகபிள்ளை	,,	க	00
சு. இராமசுவாமிப்பிள்ளை	,,	க	00
அ. வேலுப்பிள்ளை	,,	க	00
வா. தம்பையாபிள்ளை	,,	க	00
அ. சபாபதிப்பிள்ளை	,,	உ	00
நா. வேலுப்பிள்ளை	,,	சு	00
நா, வெ இராமசுவாமிப்பிள்ளை	,,	உ	00
வ. கந்தசாமிப்பிள்ளை	,,	உ	00
நா. வே. துரைசாமிப்பிள்ளை	,,	உ	00
ஆ. நாகமுத்துப்பிள்ளை	,,	க	00
ம. கதிரிப்பிள்ளை	,,	உ	00
வே. நல்லதம்பி	,,	உ	00
ஞா. ஐயாத்துரை விதானை	,,	க	00
திரு குழந்தைவேற்பிள்ளை	,,	00	00

பெயர்

ரூபா, சீத்மீ.

சி. செல்லப்பபிள்ளை	வல்வை	உ	௫௦
சு. முருகேசபிள்ளை	„	உ	௫௦
ஆ. இராமலிங்கபிள்ளை	„	க	௨௫
சி. கதிர்காமத்தம்பி நொத்தாரிசு அல்வாய்	„	க௦	௦௦
நா. தம்பையாஜயர் (முருகேசஜயர்)	„	௫	௦௦
செ. இராமலிங்கக்குருக்கள்	„	ச	௦௦
குலத்துங்க அரசர்கோன் முதலியார் (ஸ்ரீரூங்)	பருத்தித்துறை	௫	௦௦
அ. செல்லப்பபிள்ளை சிரூப்பு	„	உ	௦௦
வ. குமாரசுவாமிப்பிள்ளை	புலோலி	௫	௦௦
க. நமசிவாயபிள்ளை	„	க	௫௦
நா. மயில்வாகனப்பிள்ளை பிறகற்றர்	„	க௦	௦௦
கா. வேலுப்பிள்ளை விதானை	„	உ	௫௦
செ. சுவாமிநாதக்குருக்கள்	வரணி	௫	௦௦
அ. விசுவநாதக்குருக்கள்	„	௫	௦௦
சு. கந்தப்பக்குருக்கள்	„	ந	௦௦
தி. கதிர்காமக்குருக்கள்	„	ந	௦௦
க. தியாகராசக்குருக்கள்	கரணவாய்	உ	௫௦
வே. சட்டநாதக்குருக்கள்	„	உ	௦௦
க. சுப்பிரமணியக்குருக்கள்	„	௫	௦௦
ம. சந்திரசேகரப்பிள்ளை	„	ந	௦௦
க. மயில்வாகனப்பிள்ளை உபாத். நவிண்டில்	„	உ	௫௦
இ. சதாசிவக்குருக்கள்	„	௫	௦௦
இ. சுப்பிரமணியக்குருக்கள்	„	உ	௦௦
க. வேலுப்பிள்ளை	„	௫	௦௦
க. இராமலிங்கபிள்ளை	உடுப்பிட்டி	௫	௦௦
வை. சிவசிதம்பரப்பிள்ளை மணியம்	„	௫	௦௦
மு. கதிர்வேற்பிள்ளை நொத்தாரிசு	„	௫	௦௦
வ. சின்னத்தம்பி நொத்தாரிசு	„	உ	௫௦
அ. கனகசபைப்பிள்ளை	„	௫	௦௦
சி. வைத்தியலிங்கக்குருக்கள்	„	க	௫௦
சு. தம்பையாபிள்ளை சார்வேயர்	மலாக்கா	ந.ந.	௦௦
பே. சந்திரசேகரப்பிள்ளை சார்வேயர்	„	ந.ச	௦௦
சி. சரவணமுத்துப்பிள்ளை ஓவசியர்	„	ந.ந.	௦௦

செய்யுட்டெரிவு.

பக்கம்

அடியறிமண்டிலவாசிரியம்	... ௪௦
அம்போதரங்கவொத்தாழிசைக்கலி	... ௪௪
ஆசிரியத்தாழிசை	... ௪௨
ஆசிரியத்துறை	... ௪௨
ஆசிரியவிருத்தம்	... ௪௨
இணைக்குறளாசிரியம்	... ௪௦
இன்னிசைச்சிந்தியல் வெண்பா	... ௩௪
இன்னிசை வெண்பா	... ௩௨
கலித்தாழிசை	... ௩௮
கலித்துறை	... ௩௮
கலிவிருத்தம்	... ௩௮
கலிவெண்பா	... ௪௭
குறட்டாழிசை	... ௩௬
குறளடிவஞ்சி	... ௨௬
குறள்வெண்பா	... ௩௧
சிந்தடிவஞ்சி	... ௨௬
சிஃறாழிசைக்கொச்சகம்	... ௩௧
தரவிணைக்கொச்சகம்	... ௩௧
தரவுக்கொச்சகம்	... ௩௧
நிலைமண்டிலவாசிரியம்...	... ௪௦
நேரிசைச்சிந்தியல்வெண்பா	... ௩௪
நேரிசையாசிரியம்	... ௪௦
நேரிசையொத்தாழிசைக்கலி	... ௪௪
நேரிசைவெண்பா	... ௩௧
பஃறாழிசைக்கொச்சகம்	... ௩௧
பஃறொடைவெண்பா	... ௩௨
மயங்கிசைக்கொச்சகம்	... ௩௧
மருட்பா	... ௬௧
வஞ்சித்தாழிசை	... ௩௬
வஞ்சித்துறை	... ௩௬
வஞ்சிவிருத்தம்	... ௩௬
வண்ணகவொத்தாழிசைக்கலி	... ௪௭
வெண்கலி	... ௪௭
வெண்செந்துறை	... ௩௬
வெண்டாழிசை	... ௩௮
வெண்டிறை	... ௩௮
வெளிவிருத்தம்	... ௩௮

காரிகை.

மூலமும் உரையும்.

பாயிரம்.

கீந்த மடிவில் கடிமலர்ப் பிண்டிக்கண் ணர்நிழற்கீ
மெந்த மடிக ளிணையடி யேத்தி யெழுத்தசைசீர்
பந்த மடிதொடை பாவினங் கூறுவன் பல்லவத்தின்
சந்த மடிய வடியான் மருட்டிய தாழ்குழலே.

இது தெய்வ வணக்கமுஞ் செயப்படுபொருளு முணர்த்திற்று.

இதன்பொருள். பல்லவத்தின் சந்தம் மடிய அடியால் மருட்
டிய தாழ்குழலே—தளிரினது நிறங்கெடத் தாளால் மயக்கிய
மாதே,—கந்தம் மடிவு இல் கடிமலர்ப் பிண்டிக்கண் ஆர்நிழற்கீழ்
எம் அடிகள் இணை அடி ஏத்தி—வாசங்குறைதலில்லாத புதிய
பூவைக்கொண்ட அசோகிடத்துப் பொருந்திய நிழற்கண் வீற்றி
ருக்கும் நம்முடைய கடவுளது உபயபாதங்களையுந் துதித்து,—
எழுத்து அசை சீர் பந்தம் அடி தொடை பா இனங் கூறுவன்—
எழுத்தையும் அசையையுஞ் சீரையுந் தளையையும் அடியையுந்
தொடையையும் பாவையும் பாவினத்தையும் (யான்) சொல்லு
வேன் என்றவாறு.

மலர் மங்கலமொழி. அது சிந்தாமணியில் “மூவாமுதலாவுல
கம்” என்றதுபோல அடையடுத்துப் பின்னின்றது. கீழ்ஏழனு
ருபு. தாழ்குழலே என்றது திருக்கோவையாரில் “அம்மாமுலை
சுமந்து தேயுமருங்குந் பெரும்பிணைத் தோளிச்சிறுதுதலே” என்
றதிற் சிறுதுதலேபோல நின்றது. எழுத்துமுதலிய எட்டும் “எழு
தப்படுதலி னெழுத்தேயவ்வெழுத், தசைத்திசை கோடலினைசை
யே யசையிசைந்தது, சீர்கொளநிற்றலிற் சீரேசீரிரண்டு, தட்டுநிற்ற
லிற்றனையே யத்தனை, யடுத்துநடத்தலி னடியேயடி யிரண்டு

தொடுத்தன்முதலாயின் தொடையேயத்தொடை, பாவிநடத்த
லிற் பாவேபாவொத், தினமாய்நடத்தலி னினமெனப்படுமே”
என்பதனாற் காரணக்குறியாயின. இவை ஒன்றன்பின்னொன்ற
யமரபை நூலிற்காண்க. இந்நூற்குரியார் இலக்கியமும் எழுத்துஞ்
சொல்லும் பொருளுங் கற்பவராதலின், மேல்வெளிப்படையான
வற்றுக்குப் பொருள் கூறிலம். (க)

தேனார் கமழ்தொங்கன் மீனவன் கேட்பத்தெண்ணீரருவிக்
கானார் மலையத் தருந்தவன் சொன்னகன் னித்தமிழ்நூல்
யானா நடாத்துகின் றேனென் றெனக்கே நகைதருமா
லானா வறிவி னவர்கட்கென் னுங்கொலென் னாதரவே.

இது நூலினதுபெருமையும் ஆசிரியரது பெருமையும் அவை
யடக்கமுமுணர்த்திற்று. பொருள் வெளிப்படடை. (உ)

சுருக்கமில் கேள்வித் துகடர் புலவர்முன் யான்மொழிந்த
பருப்பொரு டானும் விழுப்பொரு ளாம்பனி மாலிகையப்(மா
பொருப்பகஞ்சேர்ந்தபொல்லாக்கருங்காக்கையும்பொன்னிற
யிருக்குமென் றீவ்வா னுரைக்குமன் றேனில் விருநிலமே.

இதுவும் புலவரது சிறப்புணர்த்திய முகத்தான் அவையடக்க
முணர்த்திற்று. பொருள்வெளிப்படடை. (ஈ)

பாயிரம் முற்றிற்று.

சுருக்கமில் கேள்வித் துகடர் புலவர்முன் யான்மொழிந்த

முதலாவது

× உறுப்பியல்.

குறினெடி லாவி குறுகிய மூவுயி ராய்தமெய்யே
மறுவறு மூலின மைதீ ருயிர்மெய் மதிமருட்டுஞ்
சிறுநுதற் பேரமர்க் கட்செய்ய வாயைய நுண்ணிடையா
யறிஞ றுரைத்த வளபு மசைக்குறுப் பாவனவே.

இது கிறுத்தமுறையான் அசைக்குறுப்பாகிய எழுத்துகளது
பெயர் வேறுபாடுணர்த்திற்று. பொருள் வெளிப்படை. இதன்வ
கையை எழுத்ததிகாரத்தில் விளங்குக.

இனிக்குறினெடிலென ஆவியும் ஆவியெனக் குறினெடிலும்
மூவினமெனமெய்யும் மெய்யெனமூவினமும்மையவுங், குறினெ
டிலாவி மெய்யே மூவினமென்றதும் ஒரெழுத்தாந் தன்மையல்
லாத குற்றுகரத்தையும் ஒருமொழிப்படாது யகரம்வரக்குறளுத்
திரி யிகரத்தையும் அமைத்ததபோல மொழிமுதலிற் பயில்வதா
யொன்றரை மாத்திரைத்தாய ஒளகாரக் குறுக்கத்தையமையா
ததும், எல்லாநூலுள்ளும் உயிராய்நிற்குங் குற்றுகரத்தையும் உயி
ராயும்வழங்கும் ஆய்தத்தையும் மெய்யென்றதும், இறினி மிறினி
போலும் பொருளற்றமொழிகளையும் நிரப்பிக் குற்றியலுகர விகர
ங்களை முப்பத்தாறு முப்பத்தேழுனைத் தொகைகொண்டதும்,
அளபெடைப் பெயர்க்காரணத்தையும் நோக்காது ஒருமாத்திரை
யாய குறிலும் இருமாத்திரையாய நெடிலும் கூடியளபெழின்,
மூன்றுமாத்திரையாதல் சாலாதென்பதையும் நுனியாது ஒன்றோ
டொன்று பகைத்த பலவுதாகரணங்களைக்காட்டிக் குறிலும் நெடி
லும் கூடியவழியதுயிரளபெடையென்றதும் முன்றோர்மதம்.

அசைக்குறுப்பாமெழுத்து “குறிலே நெடிலே குறிவிண்ண குறி
னெடி, லொற்றொடு வருதலொடு மெய்ப்படநாடி, நெருநிரையு
மென்றிசிற்பெயரே” எனவும் “நெடில்குறிநனியாய் நின்றமொற்
றடுத்து, நடைபெறுநேரசை நால்வகையானே” எனவும் “குறி

× இவ்வாறு மாப்பாதிவருவதே இவ்வியமையாய்
உறுப்பியல் மெய்யும் மெய்யும் மெய்யும் மெய்யும் மெய்யும்
அ. 4) தொடை என்னும் பெயரின் பெயர்க்கையால் கூட
தல். தீர்க்கணமுள்ளே தீர்க்க உறுப்பியல் என்னும் பெயர்
கையால்

லிணை குறினெடி தனித்துமொற்றடுத்து, நெறிமையி னான்காய் வரநிரையசையே” எனவுங் கூறினார்போல மேற் குறிலே நெடி லேயெனக்கூறுவார் “குறினெடிலளபெடையுயிருறுப்புயிர்மெய், வலியமெலிய விடைமையோடாய்தம், இ உ ஐ யென மூன்றன் குறுக்கமோ, டப்பதின்மூன்று மசைக்குறுப்பாகும்” என்பது கோண்டிசீர்க்குறுப்பாவனவற்றையும்ஒற்றுமைபற்றியுடன் கூறினார். (ச)

குறிலே நெடிலே குறிலிணை யேனைக் குறினெடிலே நெறியே வரினு நிரைந்தொற் தடுப்பினு நேர்நிரையென் தறவேய் புரையுமென் றோளி யுதாரண மாழிவெள்வேல் வெறியே சுறாநிறம் விண்டோய் விளாமென்று வேண்டுவரே.

இதுநிறுத்தமுறையான் அசையும் உதாசரணமுமுணர்த்திற்று.

இ—ள். வேய்புரையுமென்றோளி—குறிலே நெடிலே நெறியேவரினும் நிரைந்துஒற்று அடுப்பினும் நேர்(என்றுஅறி)—குற்றெழுத்துத்தனித்துவரினும் நெட்டெழுத்துத் தனித்துவரினும்இவையொற்றடுத்துவரினும் நேரசையென்றுஅறி.—உதாரணம்ஆழிவெள்வேல்(என்றுவேண்டுவர்)—உதாரணம் ஆழியென்றும் வெள் என்றும்வேல்என்றும்வேண்டுவர்.—குறிலிணைகுறினெடிலே நெறியேவரினும் நிரைந்துஒற்று அடுப்பினும் நிரையென்றுஅறி—குறிலிணைந்துங் குறினெடிலிணைந்தும் இவையொற்றடுத்துவரினும் நிரையசையென்றுஅறி.—(உதாரணம்)வெறிசுறாநிறம்விண்டோய் விளாம்என்று வேண்டுவர்—உதாசரணம் வெறியென்றுஞ் சுறாவென்றும் நிறம்என்றும் விளாம் என்றும்வேண்டுவராசிரியர். எ—று. எனவே, ஆ நெடில்தனித்தும், ழி குறில் தனித்தும், வெள் குறிலொற்றடுத்தும், வேல் நெடிலொற்றடுத்தும் வந்தநேரசை. வெறிகுறிலிணைந்தும், சுறாகுறினெடிலிணைந்தும், நிறம் குறிலிணைந்தொற்றடுத்தும், விளாம் குறினெடிலிணைந்தொற்றடுத்தும் வந்த நிரையசை. இதனைஒருசாரார் இயலசையென்பர். உயிர்மெய்க்குறிலும்நெடிஊ மமையப்பொதுமையிற் குறிலேநெடிலேயென்றார். இவையே அசையென்பதாரும்நியக்கிடத்தலானும் மேலசையெனக் கூறலானும் நேர்நிரையெனவாளாகுகிறார்.

இனி ஒற்றி டையில் நின்ற விவிலக்காதேற் குறில்குறிலோடும் நெடி
லோடுங்கூடி நிரையாமென்றும் நெடிலும் விட்டிசைத்தகுறிலுமே
நேரென்றும்பட்டு இலக்கியமெல்லாஞ்சிதைதலோடு அதனைமுத
லெழுத்தாகவும் அசைக்குறுப்பாகவும் நேர்நான்கு நிரைநான்கா
கவும் ஆசிரியரெல்லாங்கொண்டது நின்றபயனின்மையிற்றங்கும்.

“இருவகையுசுரமோ டியைந்தவைவரினே, நேர்பு நிரைபு
மாகுமென்ப” என ஆசிரியர்தொல்காப்பியனர் “கேருநிரையுமெ
ன்றிசிற்பெயரே” எனமுடித்ததன்பின் அவையெனச்சுட்டியோ
ருசுரமாய் முடித்தலானும் தமதுமதமாய்க்கூறாமையானும் ஆண்
டையுதாகரணங்க ளிடர்ப்படாச்சீருட்டங்கலானும் தங்காவழியி
லக்கணச்சிதைவு கிளர்தலானும் அவ்விதியைப்பின்னூலாராளா
மையானும் அது இறந்ததுவிலக்கலாயமையும்.

குறில் முதலிடையில் தனித்தசையாகாமையை யொழிபியலி
ற்காண்க. மேற்கோள் மேற்காட்டப்பட்டது. (௫)

ஈரசை நாற்சீ ரகவற் குரியவெண் பாவினவா
நேரசை யாலிற்ற மூவசைச் சீர்நிரை யாலிறுப
வாரசை மென்முலை மாதே வகுத்தவஞ் சிக்குரிச்சீ
ரோரசை யேநின்றுஞ் சீராம் பொதுவொரு நாலசையே.

இது நிறுத்தமுறையா னசைகளானுகிய சீர் வேறுபாடுணர்த்
திற்று.

௮—ள். வாரசைமென்முலைமாதே—ஈரசை நாற்சீர் அகவற்கு
உரிய(ஆம்)—இரண்டசையானுகியநான்குசீர்ஆசிரியப்பாவுக்கு உரி
யவாகும். இது முதற்சீரெனவும்கூடும்.—நேரசையாலிற்றமூவசை
(நாற்சீர்) வெண்பாவினவாம்—நேரசையால்முடிந்த மூவசையின
வாகிய நான்குசீர் வெண்பாவுரிச்சீராம். இது இடைச்சீரெனவும்கூ
டும்.—நிரையாலிறுப (மூவசைநா)லுரிச்சீர்வஞ்சிக்கு வகுத்த
(வாம்)—நிரையால்முடிந்த மூவசையினவாகிய நாலுரிச்சீர்வஞ்சி
ப்பாவுக்கு வகுக்கப்பட்டவாம். இதுகடைச்சீரெனவும்கூடும்.—
ஓரசையே நின்றுஞ்சீராம்—ஓரோவிடத்து நேரசையஞ்சீராம்
நிரையசையஞ்சீராம். அவை அசைச்சீரெனப்பெடும்.—ஒருநால்

சைச்சீர்) பொது(வாம்) —நாலசையினாகையசீர் பொதுச்சீராம்.
எ—று.

பொதுச்சீரெல்லாவாசிரியர்க்கு முடன்பாடன்று. ஈரசைச்சீர்க்கும் ஓரசைச்சீர்க்கும் இடையிற்பெய்ததனாலும் இடைப்பட்ட வெண்பாவுரிச்சீரை நேரசையாலிற்றவெனக் கூறியதுபோல நிரையாலிற்பவென்றதனாலும் மேற்கடைகாயடையின் வெண்பாவிற்கென்றபடி அந்தங்கனியாய்வருப வஞ்சிக்குரிச்சீரென்றதனாலும் எல்லாச்சீர்க்கும் அசைகூறியதனாலும் முன்னின்ற மூவசைச்சீர் வஞ்சியோடும் புணரும். “ஈரசைகூடிய சீரியற்சீரவை, யீரிரண்டென்ப வியல்புணர்ந்தோரே, மூவசைச் சீருரிச்சீரிரு நான்கனு, ணேரிறு நான்கும் வெள்ளை யல்லன, பாவினுள்வஞ்சியின்பாற்பட்டனவே, நாலசையானு நடைபெறுமோரசைச், சீர்நிலையெய்தலுஞ் சிலவிடத்தளவே” என்றூர்காக்கைபாடினியார்.(க)

தேமா புளிமா கருவிளங் கூவிளஞ் சீரகவற்
காமாங் கடைகா யடையின்வெண் பாவிற்சீர் தங்கனியா
வாமாண் கலைபல்குன் மாதே வருபவஞ் சிக்குரிச்சீர்
நாமாண் புரைத்த வசைச்சீர்க் குதாரண நாண்மலரே.

இதுமுதல் நான்குசீர்க்கும் வாய்பாடுணர்த்திற்று.

இ—ள். வாமமாண்கலை அல்குல்மாதே—தேமா புளிமா கருவிளங் கூவிளங் அகவற்கு(உரிச்சீ)ருதாரண)மாம்—நேர்நேர் தேமா. நிரைநேர் புளிமா. நிரைநிரை கருவிளங். நேர்நிரை கூவிளங் ஆகியநான்கும் ஆசிரியப்பாவுக்கு உதாரணமாம்.—கடைகாய் அடையின் வெண்பாவிற்கு (உரிச்சீருதாரண)மாம்—அதிகரித்த தேமா முதலிய நான்கனது அந்தத்திற் காயென்பது சேர்ந்தால், தேமாங்காய் புளிமாங்காய் கருவிளங்காய் கூவிளங்காய் எனவெண்பாவுக்குஉரிச்சீருதாரணமாகும்.—அந்தங்கனியா வருபவஞ்சிக்கு உரிச்சீ(ருதாரணமாம்)—அத்தேமாமுதலிய நான்கனது ஈற்றிற்கனியாய்வருவனவாகிய தேமாங்கனி புளிமாங்கனி கருவிளங்கனி கூவிளங்கனியாகியநான்கும் வஞ்சியினது உரிச்சீர்க்குதாரணமாம்.—நாள் மலர் நாம் மாண்பு உரைத்த அசைச்சீர்க்கு உதா

ரண (மாம்)—நாள் என்பதும் மலர் என்பதும் அசைச்சீர்க்கு உதாரணமாகும். எ—று.

“கருவிளங்கூவிளந்தேமாபுளிமாவெனக்கலந்து, மருவியநான்கு முதற்சீர்களா மற்றவற்றினந்தத், துருவநற்காய் வரினாமிடைச்சீரொண் கனிவருமேற், செருவமர்வேற்கண்ணினாய் கடைச்சீரொன்த்தேர்ந்தறியே” என்றார் வீரசோழியத்தார். தொல்காப்பியத்திற் கருவிளத்துக்குக் கணவிரியென்றுங் கூவிளத்துக்குப் பாதிரியென்றும் வழங்குப. (எ)

தண்ணிழ நண்பூ நறும்பூ நறுநிழ நந்துறழ்ந்தால்
லெண்ணிரு நாலசைச் சீர்வந் தருகு மினியவற்றுட்
கண்ணிய பூவின காய்ச்சீ ரனைய கனிபொடொக்கு
மொண்ணிழற் சீரசைச் சீரியற் சீரொக்கு மொண்டளைக்கே.

இதுமேலெஞ்சினின்ற பொதுச்சீர்க்கு வாய்பாடும் அவற்றதெண்ணும் பொதுச்சீரும் அசைச்சீருஞ் செய்யுளிற் தனைவழங்கு முறையுமுணர்த்திற்று.

இ—ள் தண்ணிழல் தண்பூ நறும்பூ நறுநிழல் தந்துஉறழ்ந்தால் நாலசை எண்ணிருசீர்வந்து அருகும்—தண்ணிழல் முதலிய நான்கினையும் அதிகரித்த தேமா முதலிய நான்கனோடு தந்து உறழ்ந்தால் நாலசையாகிய பதினாறுசீர் அருகிவரும். அவை தேமாந்தண்ணிழல் புளிமாந்தண்ணிழல் கருவிளந்தண்ணிழல் கூவிளந்தண்ணிழல் எனவும், தேமாந்தண்பூ புளிமாந்தண்பூ கருவிளந்தண்பூ கூவிளந்தண்பூ எ-ம், தேமாநறும்பூ புளிமாநறும்பூ கருவிளநறும்பூ கூவிளநறும்பூ எ-ம், தேமாநறுநிழல் புளிமாநறுநிழல் கருவிளநறுநிழல் கூவிளநறுநிழல் எ-ம் வரும்—இனி அவற்றுள் கண்ணியபூவின ஒள்தளைக்குக்காய்ச்சீரனைய—அவற்றுட் பூவென்னுஞ் சொல்லைக் கொண்ட நேரிற்றுச்சீரெட்டுந் தனைவழங்குமிடத்துக்காயி றுதியாகிய வெண்பாவுரிச்சீர்போலவருஞ்சீர்முதலசையோடொன்றுவது வெண்சீர் வெண்டளையாகவும், ஒன்றுதது கவித்த

னையாகவும் வழங்கப்படும்.—ஒன் நிழற்சீர்கனியொடொக்கும்—நிழ லென்னுஞ்சொல்லைக்கொண்ட நிரையீற்றுப் பொதுச்சீரெட்டுங் கனியென்னுஞ் சொல்லுதியாகிய வஞ்சியுரிச்சீர்போல, வருஞ் சீர்முதலசையோடொன்றின் ஒன்றியவஞ்சித்தனையாகவும், ஒன்ற வடிவென்றவஞ்சித்தனையாகவும்வழங்கப்படும்.—அசைச்சீர் இயற் சீர்ஒக்கும்—ஒரசைச்சீர் ஆசிரியவுரிச்சீர்போல, வருஞ் சீர்முதல சையோடொன்றுவது ஆசிரியத்தனையாகவும், ஒன்றதது இயற் சீர் வெண்டனையாகவும் வழங்கப்படும். ஏ—று.

அருகுமென்றதனா விவைசிறுவரவினவென்க. கண்ணியபூவெ ன்றதனாலிவை வெண்பாவினுள்வாரா. ஆசிரியத்தினுங் குற்று கரம்வந்துழியன்றிவாரா. கலியினும் பெரும்பான்மையுங் குற்றுக ரம் வந்துழியன்றிவாரா. வஞ்சியுட்குற்றுகரம் வாராமலும்வரும். அதிலிரண்டுசீராரடியுள் அருகிக்கண்ணுற்று நிற்கவும் பெறும். அல்லவைற்றுட் பெரும்பான்மையு மோரடியுளொன்றன்றிவாரா. இரண்டுவரினுங் கண்ணுற்றுநில்லா. பாவினத்தினும்பயிலா. ஒண் ணிழற்சீரென்றதனால் நிழற்சீரெட்டும் வஞ்சியுளல்லது வாரா. “நாலசையானடைபெற்றனவஞ்சியு, ளீரொன்றணைதலுமேனுழி யொன்றுசென், றுதலுமந்தநிரையசைவந்தன, கூறியவஞ்சிக்கு ரியவாதலு, மாகுமென்பவறிந்திசினோரே” என்றார் காக்கைபா டினியார். (அ)

குன்றக் குறவனாகவல்பொன் னாரம்வெண் பாட்டுவஞ்சிக் கொன்று முதாரணம் பூந்தா மரையென்ப வோரசைச்சீர் நன்றறி வாரிற் கயவரும் பாலொடு நாலசைச்சீர்க் கன்றவென்றாள் எற் பள்ளத்திடுகுடங்கண்வானத்துமே.

இது ஐந்துசீரானும்வந்த இலக்கியங்கட்கு முதனினைப்புணர்த் திற்று.

இ—ள். குன்றக்குறவன் அகவல் (உதாரணமென்ப)—குன்றக் குறவன் காதன்மடமகள், வரையரமகளிர் புரையுஞ்சாயல், னையள ரும்பியமுலையள், செய்யவாயினண்மார்பினன்சுணங்கை. என்பது ஆசிரியப்பாவுக்குதாரணமென்றார். இதனுள் குன்றக் தேமா. குற

மூலமும் உரையும்.

௯

வன் புளிமா. மடமகள் கருவிளம். சாயலன் கூவிளம் என் நான்கு வாய்பாடும்வந்தன.

பொன்றாம் வெண்பாட்டு (உதாரணமென்ப)—பொன்றா மார்பிற்புனைகழற்காற் கிள்ளிபெய, ருன்னேனென்றுமூலக்கை பற்றினேற், கன்னே—மனனேடு வாயெல்லா மல்குநீர்க் கோழிப் புணடான்பேரே புகும். என்பது வெண்பாவுக்கு உதாரணமென் றார். இதனுள், பொன்றா தேமாங்காய். புனைகழற்காற் கருவிளங் காய். கிள்ளிபெயர் கூவிளங்காய். மனனேடு புளிமாங்காய். என வெண்பாவுரிச்சீர் நான்கும்வந்தன.

பூந்தாமரை வஞ்சிக்கு ஒன்றுமுதாரண(மென்ப)—பூந்தாமரைப் போதலமரத், தேம்புனலிடைமீன்றிரிதரும், வளவயலிடைக் கள வயின்மகிழ், வினைக்கம்பலை மனைச்சிலம்பவு, மனைச்சிலம்பியமண முரசொலி, வயற்கம்பலைக்கயலார்ப்பவு, நாளு, மகிழ்மகிழ்தூங் கூரன், புகழ்தலாணப்பெருவண்மையனே. என்பது வஞ்சிப்பாவு க்குதாரணமென்றார். இதனுள், பூந்தாமரை தேமாங்கனி. போத லமர கூவிளங்கனி. வளவயலிடை கருவிளங்கனி. வினைக்கம் பலை புளிமாங்கனி. எனவஞ்சிச்சீர்நான்கும்வந்தன.

நன்றறிவாரிற் கயவரும்பரலொடு ஓரசைச்சீருதாரணமெ ன்ப)—நன்றறிவாரிற் கயவர்திருவுடையர், நெஞ்சத்தவலமிலர். பா லொடுநீர்கலந்தற்றேபணி மொழிவாலெயிறூறியநீர். இவை ஓர சைச்சீர்க்குதாரணமென்றார். இவற்றில்இலர் நிரையசையும் நீர்நேர சையுமாம்.

அள்ளற்பள்ளத்தினேடு அங்கண்வானத்தும் நால்சைச்சீர்க் (குதாரணமென்ப) — அள்ளற் பள்ளத் தகன்சோனாட்டு; வேங்கை வாயின் வியன்குன்றாரன் என்பதும், அங்கண் வானத் தமரசரும், வெங்களி யானை வேல்வேந்தரும், வடிவார் கூந்தன் மங்கையரும், கடிமலரேந் திக் கலந்திறைஞ்சச், சிங்கஞ் சமந் த மணியணைமிசைக், கொங்கவி ரசோ கின் குளிர்நிழற்கீழ்ச், செழு நீர்ப்பவ ளத் திரள்காம்பின், முழு மதிபுகர யு முக்குடைநீழல், வெங்கண் வினைப்பகை விளிவெய்தப், பொன்புனை நெடு மதில் புடைவளைப்ப, வனந்தச துட் டைய மவையெய்த, நனந்தலை புலகுட னவைநீங்க, வந்தின் மாருத மருங்கசைப்ப, வந்தர

தந் துபி ந்ன்றியம்ப, விலங் குஞ் சா மரை யெழுந்தலமர, நலங் கொண் மலர் மழை நனிசொரிதர, வினிதிருந், தருணெறி நடாத் தியவாதிதன், றிருவடி பரவுதுஞ்சித்திபெறற்பொருட்டே என் பதும், நாலசைச்சீர்க்குதாரணமென்றார். இவற்றுள் முன்னையதி லோரடியிலிரண்டு நாலசைச்சீரும், பின்னையதிலடிமுதறேறும் பதி னூறு நாலசைச்சீரும்வந்தன.—அன்றவென்றார்—அக்காலத்தவெ ன்னர். எ—று. எனவே ஆசிரியர்நூலியற்றியகாலத்தும் இச்சீர்க ளுக்குடன்படாருளரென்பதுபெறுதும். அதுபற்றியன்றே அரு குமென்றதும் இக்காலத்து அருகலுமியையாது. ஒன்றுமென்பதை எனையவற்றோடு மொட்டுக. (க)

தூண்சீர் தனதொன்றிற் றன்றனை யாந்தண வாதவஞ்சி வண்சீர் விகற்பமும் வஞ்சிக் குரித்துவல் லோர்வகுத்த வெண்சீர் விகற்பங் கலித்தனை யாய்விடும் வெண்டனையா மொண்சீ ரகவ லுரிச்சீர் விகற்பமு மொண்ணுதலே.

இது கிறுத்தமுறையானே தனையாமாறுணர்த்திற்று.

இ—ள் ஒண்ணுதலே—தனதுதண்சீர்ஒன்றில் தன்தனையும்— தனது சீரொன்றினால் தன்றனையாகும்.—எனவே ஆசிரியவுரிச்சீரில் நேரீறும் நேர்முதலுமொன்றுவது நேரொன்றாசிரியத்தனை. நிரை யீறும்நிரைமுதலுமொன்றுவதுநிரையொன்றாசிரியத்தனை. வெண் பாவுரிச்சீரீறுதன்வருஞ்சீர் முதலசையோடொன்றுவது, வெண்சீர் வெண்டனை. வஞ்சியுரிச்சீரீறு தன்வருஞ்சீர் முதலசையோடொ ன்றுவது, ஒன்றியவஞ்சித்தனையாகச்சிறப்புப்பெயர் பெறினும் பொதுமையில் தன்றனையாம். தண்சீர்செம்மைப்பொருட்டு ஆத லிலிவைசிறந்தன. இதனால் தன்சீரீறுபிறிதாசுவருஞ்சீர்முதலசை யோடொன்றுவதுஉஞ் சிறப்பின்றேனுந்தன்றனையே. ஒன்றிலெ னவே இரண்டென்பதமையும்.

தனவாதவஞ்சிவண்சீர்விகற்பமும்வஞ்சிக்கு உரித்து (ஆம்)— வஞ்சியுரிச்சீரீறு தன்வருஞ்சீர் முதலசையோ டொன்றாததுஉம்

வஞ்சித்தனையேயாகும். அது ஒன்றாகத் தவஞ்சித்தனையெனச் சிறப்பிப்பெயர்பெறும். தணவாத பிரியாத. அது வஞ்சிச்சீர்விகற்பம் வழுவன்றென்பதை வலியுறுத்தும். வெண்சீரென்றதினால் வஞ்சியுரிச்சீர்றுபிறிதாகிவருஞ்சீர் முதலசையோடொன்றாகத் தூஉஞ்சிறப்பின்றேனும் ஒன்றாகத் தவஞ்சித்தனையாகும்.

வல்லோர்வகுத்தவெண்சீர்விகற்பங்கலித்தனையாய்விடும்—வெண்சீர்று தன்வருஞ்சீர் முதலசையோடொன்றாகத் து கலித்தனையாகும். விடும் துணிவுப்பொருட்டு. வல்லோர்வகுத்தவென்றதனால் வெண்பாவுரிச்சீர்றுபிறிதாகிவருஞ்சீர் முதலசையோடொன்றாகத் தூஉஞ்சிறப்பின்றேனும் கலித்தனையே.

ஒண்சீரகவல் உரிச்சீர்விகற்பமும் வெண்டனையாம்—ஆசிரியவுரிச்சீர்று தன்வருஞ்சீர்முதலசையோடொன்றாகத் து இயற்சீர்வெண்டனையாகும். ஒண்சீரென்றதனால் ஆசிரியவுரிச்சீர்றுபிறிதாகிவருஞ்சீர்முதலசையோடொன்றாகத் தூஉஞ்சிறப்பின்றேனும் இயற்சீர்வெண்டனையே. எ—று. “இயற்சீரண்டுதலைப்பெயறம்முள், விகற்பமில்லவாய்விருவிருடப்பி, னதற்பெயராசிரியத்தனையாகும், வெண்சீரொன்றலுமியற்சீர்விகற்பமு, மென்றிரண்டென்பவெண்டனைக்கியல்பே, இயற்சீரண்டுதலைப்பெயறம்முள், விகற்பவகையது வெண்டனையாகும், உரிச்சீர்தனுளுரைத்ததையன்றிக், கலக்குந்தனையெனக்கண்டிசினேரே, வெண்சீரிறுதிக்கிணையசைபின்வரக், கண்டனவெல்லாங்கலித்தனையாகும், தன்சீரண்டுதலைப்பெயறம்முளொத், தொன்றினுமொன்றொழியினும் வஞ்சியின், பந்தமென்பெயர் பகரப்படுமே.” என்றார் காக்கைபாடினியார். (க0)

திருமழை யுள்ளா ரகவல் சிலைவிலங் காகும்வெள்ளை மருளறு வஞ்சிமந் தாநிலம் வந்துமை தீர்கலியின் நெரிவுறு பந்தநல் லாய்செல்வப் போர்க்கதக் கண்ணென்ப துரியது பாலொ டகவல் விகற்ப வுதாரணமே.

இது தனிகளான்வந்த இலக்கியங்கட்கு முதலினிப்புணர்த்திற்று.

இ—ள். நல்லாய்—உள்ளார் திருமழை அகவற் (பந்தஉதாரணமாகும்)—உள்ளார்கொல்லோதோழிமுள்ளுடை, யலங்குலையீந் தின்சிலம்பிபொதிசெங்காய், துகில்பொதிபவளமேய்க்கு, மகில்படு கள்ளியங்காடிநந்தோரே என்பதும், திருமழைதலைஇயவிருணி றவிசம்பின், விண்ணதிரிமிழிசைகடுப்ப, பண்ணமைந்தவர்தேர் சென்றவாரே என்பதும், ஆசிரியத்தளைக்கு உதாகரணமாகும். இவற்றுள் உள்ளார் கொல்லோ நேரீறும் நேர்முதலுமாயொன்றி னமையினேரொன்றாசிரியத்தளை. திருமழை தலைஇய நியீறும் நிரைமுதலுமாயொன்றினமையினிரையொன்றாசிரியத்தளை.

சிலைவிலங்கு வெள்ளைப் (பந்தஉதாரணமாகும்)—சிலைவிலங்கு நீள்புருவஞ் சென்றொசியநோக்கி, முலைவிலங்கிற் றென்றுமுனி வாண், மலைவிலங்கு, தார்மலை மார்ப தனிமை பொறுக்குமோ, கார்மலை கண்கூடுங் கால் என்பது வெண்டளைக்கு உதாகரணமா கும். இதனுள் சிலைவிலங்கு நீள்புருவம் இருசீரும் வெண்சீராயீ றும் முதலுமொன்றினமையின்வெண்டளை. இம்முன்றும் பொது மையிற்றன்றனை. சென்றொசிய என்னும் வெண்சீரீறு, நோக்கி என் னப்பிறிதாய்வந்த சீர்முதலோடொன்றினமையிற் சிறவாவெண் டளை.

மந்தாநிலம்வந்தமருளறுவஞ்சிப் (பந்தஉதாரணமாகும்)—மந் தாநிலம் வந்தசைப்ப, வெண்சாமரைபுடை பெயர்தரச், செந்தா மரைநாண்மலர்மிசை, யெனவாங், கினிதினொதுங்கியவிறை வனை, மனமொழி மெய்களின்வணங்குதுமகிழ்ந்தே, என்பது வஞ்சித்தளைக்குஉதாகரணமாகும். இதனுள் வெண்சாமரை புடை பெயர்தர இரண்டுந்தன்சீரா யொன்றினமையிலொன்றியவஞ்சி த்தளை. பொதுமையிற்றன்றனை. செந்தாமரை நாண்மலர்மிசை இரண்டுந் தன்சீராயொன்றாமையிலொன்றா வஞ்சித்தளை. மந்தாநி லம் வந்தசைப்ப, முன்ணையதுதன்சீராய்ப்பின் னையதுபிறிதுசீரா யொன்றாமையிற்சிறவாவஞ்சித்தளை.

செல்வப்போர்க்கதக் கண்ணென்பதுமைதீர்கலியிந்தெரிவுறு பந்த(உதாரணமாகும்)—செல்வப்போர்க் கதக்கண்ணன் செயிர்த்

தெறிந்த சினவாழி, முல்லைத்தார் மற மன்னர் முடித்தலையை முருக்கிப்போ, யெல்லைநீர் வியன்கொண்மூவிடைதுழையு மதியம்போன், மல்லலோங் கெழில்யாளை மருமம்பாய்ந்தொளித்ததே. என்பது கலித்தளைக்கு உதாசுரணமாகும். இதனுள் செல்வப்போர்க் கதக்கண்ணன் நின்றசீரும்வருஞ்சீரும் வெண்சீராயொன்றாமையிற் கலித்தளை. மருமம்பாய்ந்தொளித்ததே முன்னையது வெண்சீராய்ப்பின்னையது பிறிதுசீராயொன்றாமையிற் சிறவாக்கலித்தளை.

உரியது பாலொடு அகவற்ப(பந்த)விகற்ப உதாரண(மாகும்)— பாலொடு நீர்கலந் தற்றே பணிமொழி வாலெயினூறியநீர் என்பது ஆசிரியத்தளைவிகற்பத்துக்கு உதாசுரணமாகும். இதனுட் பாலொடு நீர்கலந் இரண்டும் ஆசிரியச்சீராய் நிரையீறும் நேர்முதலுமானமையானும் தற்றே பணிமொழி இரண்டும் ஆசிரியச்சீராய் நேரீறும் நிரைமுதலுமானமையானும், இயற்சீரவெண்டளையாகும். இவைசிறப்பின. முனிவாண் மலைவிலங்கு. முன்னையது இயற்சீராய்ப்பின்னையது வெண்சீராயொன்றாமையிற்சிறவாஇயற்சீர் வெண்டளை.

இனி “ஓரசையே நின்றஞ்சீராம்” என்றும் “அசைச்சீர்க்குத் தாரணநாண்மல” ரென்றும் பொதுச்சீர்க்குத்தளைகூறியமரபே “அசைச்சீரியற் சீரொக்குமொண்டளைக்கு” என்றுஞ் சீர்க்கிலக்கியமுந் தளையுமமைய “நாலசைச்சீர்க்கன்றவென்றாள் ளற்பள்ளத்திணைடங்கண் வானத்தும்” எனக்கூறினாற்போல “ஓரசைச்சீர் நன்றறிவாரிந்கயவரும்பாலொடு” என்று முரைத்தமையானும் அசைச்சீருமியற்சீருமொன்றன்மையானும், அசைச்சீர்செய்யுணடுவிலென்றும் வராமையானும், இயற்சீர்த்தெற்றலிரண்டும் வெண்பாக்கண்ணவாகலானும் “உரிமையின்கண்ணின்மையா” லென்பது வெண்பாவன்மையானும் அதிலுஞ் “சிலைவிலங்கு” என்பதிலுமிரண்டும்மையாமையானும் “தளைச்சுத்திரத்திலெடுத்த ஏழுதளையிலாறுதளைக்கும் இலக்கியமுணர்த்தியாண்டும் என்றும்பயிலும் இயற்சீர் வெண்டளைக்கு இலக்கியங்கூறாமை பெரியதோர் வழுவ

டைமையானும் “உரிமையின்கண்ணின்மையோரசைச்சீருக்குதாரண”மென்னும்பாடம் வேண்டாதாயிற்றென்க. (கக)

குறளிநு சீரடி சிந்துமுச் சீரடி நாலொருசீ
 ரறைதரு காலையளவொடு நேரடி யையொருசீர்
 நிறைதரு பாத நெடிவடி யானெடு மென்பணைத்தோட்
 கறைகெழு வேற்கணல் லாய்மிக்க பாதங் கழிநெடிவே.

இதுநிறுத்தமுறையான் அடிப்பகுப்புணர்த்திற்று.

கு—ள். நெடுமென்பணைத்தோட்கறைகெழுவேற்கண்நல்லாய். இந்நீரடிப்(பாதங்)குற(ளடிஆம்)—இந்நீரான்வந்த அடிகுறளடியாய்.—முச்சீர்ப்(பாதங்)சிந்து அடி(ஆம்)—முச்சீரான் வந்தவடிசிந்தடியாய்.—நாலொருசீர்ப் (பாதம்)அளவொடுநேரடி (யாய்)—நாற்சீரான்வருமடி அளவடியென்றும்நேரடியென்றுமாய். ஐயொருசீர்நிறைதருபாதம்நெடிவடியாய்--ஐந்துசீரான்வருமடி நெடிவடியாகும்.— மிக்கபாதங்கழி நெடி(வடியாய்) — ஐந்துசீரின்மிக்கசீரான்வருமடி கழிநெடிவடியாகும். எ—று. “நாலெழுத்தா தியாகவாறெழுத், தேறியநிலத்தே குறளடியென்ப, ஏழெழுத்தென்பசிந்தடிக்களவே, யீரெழுத்தேற்றமவ்வழியான, பத்தெழுத்தென்ப நேரடிக்களவே, யொத்தநாலெழுத்தொற்றலங்கடையே. மூவைந்தெழுத்தே நெடிவடிக்களவே, யீரெழுத்துமிகுதலுமியல்பெனமொழிப, மூவாறெழுத்தேகழிநெடிற்களவே, யீரெழுத்து மிகுதலுமியல்பெறுமென்ப” என்றார் தொல்காப்பியஞர். மக்களுட்டரக்குறியாணைக் குறளென்றும், அவனினெடியாணைச் சிந்தென்றும், ஒப்பமைந்தாணை அளவிற்பட்டானென்றும், அவனினெடியாணை நெடியானென்றும், அவனினெடியாணைக் கழிநெடியானென்றுஞ்சொல்வர். ஆகலிற் சுருங்கிய எழுத்தான்வருவது குறளடி. அதினேறிய எழுத்தான்வருவது சிந்தடி. இடைநின்றது அளவடி. அதினெடியது நெடிவடி. அதினும் நெடியது

கழிநெடிலடி. சுருங்காமலும் ஏராமலும் அளவிற்பட்டமையானும் பயில்வுடைமையானும் நாற்சீரடிய தாதலானுங்கற்பினை கடந்த கண்ணுதற்றற்பரனும் பொற்புறுமயிற்கரத்தற்புதமூர்த்தியுஞ்சங்கப்புல வருங்கொண்டமையானும் முதற்பாமுன்றுமநிலைக்கட்பட்டமையானும் அளவென்றமையா துநேரடியென்றமையானும் எல்லாவடியினுஞ்சிறந்ததளவடியே. ௫ “குறளடிசிற்தடியிருசீர்முச்சீ, ரளவடிநெடிலடி நாற்சீரைஞ்சீர், நிரனிறைவகையானிறுத்தனர்கொளலே, கழிநெடிலடியே கசடறக்கிளப்பி, னறுசீர்முதலாவையீரண்டீரூ, வருவனபிறவும்வகுத்தனர்கொளலே” என்ப யாப்பருங்கலத்தார். (௧2)

திரைத்த விருது குறள்சிற்தளவடி தேம்பழுத்து விரிக்கு நெடிலடி வேனெடுங் கண்ணிவென்றூன்வினையினிரைக்குங் கணிகொண்ட மூவடி வோடிடங் கொங்குமற்றுங்கரிக்கைக் கவான்மருப் பேர்முலை மாதர் கழிநெடிலே.

இது அவ்வடிகளான்வந்த இலக்கியங்கட்கு முதனினைப்புணர்த்திற்று.

இ—ள், வேனெடுங்கண்ணி. கரிக்கைக்கவான்மருப்பேர்முலைமாதர்—திரைத்தகுறளடி—திரைத்தசாலிகை, நிரைத்தபோனிரைந், திரைப்பதேன்களே, விரைக்கொண்மாலையாய். இது இருசீரான்வந்தமையிற்குறளடியாய். இருதுசிற்து(அடி)—இருதுவேற்றுமையின்மையாற், சுருதிமேற்றுறக்கத்தினோ, டரிதுவேற்றுமையாகவே, சுருதுவேற்றடக்கையினாய் என்பது முச்சீரான்வந்தமையிற்கிற்தடியாகும். தேம்பழுத்து அளவடி — தேம்பழுத்தினியநீர்மூன்றுந்தீம்பலா, மேம்பழுத்தழிந்தனசுனையும்வேரியு, மாம்பழக்கனிகளுமதுத்தண்டிட்டமுந், தாம்பழுத்துளசிலதவளமாடமே என்பது நாற்சீரான்வந்தமையின் அளவடியாகும். வென்றூன்வினையின்நெடிலடி— வென்றூன்வினையின்ரோகையாயவிரிந்துதன்க, னென்றூய்ப்பர

ந்தவுணர்வின்னொழியா துமுற்றுஞ், சென்றான் நிகழுஞ்சுடர்குழொ
 னிமூர்த்தியாகி, நின்றானடிக்கீழ்ப்பணிந்தார் வினைநீங்கிநின்றார் என்
 பது ஐஞ்சீரான்வந்தமையின் நெடிவடியாகும்.

இரைக்குங்கணிகொண்ட மூவடிவோடு இடங்கொங்குகழிநெடி
 (லடி)—இரைக்குமஞ்சிறைப் பறவைகளெனப் பெயரின வண்டு
 புடைகுழ, துரைக்களென்னுமக் குழம்புகடிகழ்ந்தெழ துடங்கிய
 விலையத்தாற், நிரைக்கரங்களிற் செழுமலைச்சந்தனத் திரள்களைக்
 கரைமேல்வைத், தரைக்குமற்றிது குணகடற்றிரையொடு பொரு
 தலதவியாதே என்பது அறுசீர்க் கழிநெடிவடி. கணிகொண்டவ
 ர்ந்தநறவேங்கையோடு கமழ்கின்ற காந்தளிதழா, லணிகொண்ட
 லர்ந்தவன்மலைகுடியகிலாவிசுஞ்சிகமழ, மணிகுண்டலங்களிநுபா
 ளும் வந்துவரையாகமீதுதிவளத், துணிகொண்டலங்குகுடர்வேலி
 னோடு வருவானிதென்கொறுணிபே என்பது எழுசீர்க் கழிநெடி
 வடி. மூவடிவினாலிரண்டு சூழ்சுடருநாண முழுதுலகமூடிமுனை
 வயிரநாறித், தூவடிவினாலிலங்கு வெண்குடையினீழற் சுடரோ
 யுன்னடி போற்றிச்சொல்லுவதொன்றுண்டாற், சேவடிகடாமரை
 யின் சேயிதழ்கடிண்டச் சிவந்தனவோசேவடியின் செங்கதிர்கள்
 பாய்ப், பூவடிவுகொண்டனவோ பொங்கொளிகள்சூழ்ந்து புலங்
 கொளாவாலெமக்கெம்புண்ணியர்தங்கிகாவே.—என்பது எண்சீர்க்
 கழிநெடிவடி. இடங்கைவெஞ்சிலைவலங்கைவாளியினெதிர்த்தநா
 ரையையிலங்குமாழியின்விலங்கியோண், முடங்குவாலுளைமடங்கன்
 மீமிசை முனிந்துசென்றுடன்முரண்டராசனைமுருக்கியோள், வட
 ங்கொண்மென்முலை துடங்குதுண்ணிடை மடந்தைசுந்தரி வளங்
 கொள்பூமழை மகிழ்ந்தகோன், நடங்கொடாமரை யிடங்கொள்
 சேவடி தலைக்குவைப்பவர் தமக்கு வெந்துயர்தவிர்க்குமே.—என்
 பது ஒன்பதின்சீர்க் கழிநெடிவடி. கொங்குதங்கு கோதையோதி
 மாதரோடுகூடிநீடுமோடைநெற்றி, வெங்கண்யானைவந்தர்போ
 ந்துவேதகீதநாதவென்றுநின்றதாழ, வங்கபுவ்வமாதியாயவாதி
 துலினீதியோதுமாதியாய, செங்கண்மலை மலைகாலை சென்று

சேர்வர்கோதிசேர்ந்த சித்திதானே. என்பது பதின்சீர்க்கழிநெடி.
டிவடி.

மற்றுங் கழிநெடி(லடி)—இவையன்றி வேறுங்கழிநெடிவடியாகும். எ—று. இதற்கு இலக்கியம்.—ஆழாழி கரையின்றி நிற்கவில்லையோகொடிய வாலமமு தாகவிலையோ, வக்கடலின் மீதுவட வன்னிற்க விலையோ வந்தரத் தகிலகோடி, தாழாம நிலைநிற்க விலையோ மேருவுந் தனுவாக வளையவிலையோ, சப்தமே கங்களும் வச்சரந் னணையிற் சஞ்சரித் திடவிலையோ, வாழாது வாழவே ராமனடி யாற்சிலையு மடமங்கை யாகவிலையோ, மணிமந்தர் மாதி யால் வேண்டித் திகளுலக மார்க்கத்தில் வைக்கவிலையோ, பாழான வென்மனங் குழையவொரு தந்திரம் பண்ணுவ துனக்கருமையோ, பார்க்குமிடமெங்குமொரு நீக்கமற நிறைகின்ற பரிபூரணநந்தமே. எ. ம்.

அரும்புன்னாகத் தடங்காவே யவாவென் னாகத் தடங்காவே, யம் போ ருக்ககண் பொருந்தேனே யழுநீ ருக்ககண் பொருந்தேனே, பரம்புங் கடலூர் நாவாயே பாவிக் கடலூர் நாவாயே, பார்மீதுயர மறியலையே படுமென் றுயர மறியலையே, கருங்கட்கயலே மாசுறவே கரைவேற் கயலே மாசுறவே, கண்டற் போது குவாலுகமே கங்குற் போது குவாலுகமே, குரும்பை தழைக்குங் கரும்பினையே குயில்வந் தழைக்குங் கரும்பினையே, குருகீர் நந்த மரங்கரையே கொணரீர் நந்த மரங்கரையே. எ. ம். வருவன பன்னிருசீர்க்கழிநெடிவடி. இவற்றுள் முன்னையது அடிதோறும் ஆறஞ்சீரும் பன்னிரண்டாஞ்சீரும் மூவசையாய்வரும் பயில்வுணராது பதினான்கு சீராக்குவாரும் ஏழாஞ்சீர் நிரைவல்லொற்றுறப்பாடுவாருஞ் சந்தையதுனித்துணரார். இதிலேறச்சீர்பெய்து பொருளமைதிக்கேற்ப்பாடுவதும் பதினொருசீர் முதலியவாய்வருவதுஞ் சிறப்புடையவன்று. “இரண்டுமுதலாவெட்டிராகத், திரண்டசீரானடிமுடிவுடைய, விறந்துவரினுமடிமுடிவுடைய, சிறந்தவல்ல செய்யுளுள்ளே” எனக்காக்கைபாடினியாரும் “குறளொருபந்தமிருதளை சிந்தா, முத்தளையளவடி நாற்றளநெடிவடி, யைந்தளைமுதலாவெழுதளைகாறும், வந்தவும்பிறவுங்கழிநெடிவென்ப” எனவைத்தியநாததேசிகருங்கூறியபடி அகலக்கவிகளெண்சீர் வரையறையில் சிற்றலே சிறப்பும்பயில்வுமென்க. (கக)

வெள்ளைக் கிரண்டடி வஞ்சிக்கு மூன்றடி மூன்றகவற்
கௌளப் படாக்கலிக் கீரிரண் டாகு மிழிபுரைப்போ
ருள்ளக் கருத்தி னளவே பெருமையொண் போதலைத்த
கள்ளக் கருநெடுங் கட்சரி மென்குழற் காரிகையே.

இது நான்குபாவுக்கும் அடிவரையறையுணர்த்திற்று.

கு—ள் ஒண்போதலைத்த கள்ளக்கருநெடுங்கட்சரிமென்குழற்கா
ரிகையே.—

வெள்ளைக்குஇரண்டுஅடி (இழிபுஆகும்) —வெண்பாவுக்குஇரண்
டடி சிறுமையாகும்.— வஞ்சிக்குமூன்றுஅடி (இழிபுஆகும்)—வஞ்
சிப்பாவுக்கு மூன்றடிசிறுமையாகும்.—அகவற்குமூன்று (அடிஇழி
புஆகும்)—ஆசிரியப்பாவுக்கு மூன்றடிசிறுமையாகும்.—எள்ளப்ப
டாக்கலிக்கு ஈரிரண்டு(அடி)இழிபுஆகும்—கலிப்பாவுக்கு நான்கடி
சிறுமையாகும்.—உரைப்போர் உள்ளக்கருத்தினளவே பெருமை
(யாகும்)—இந்நான்குபாவுக்கும் பாடுவோரதுபொருண் முடிபுக்கு
றிப்பே பெருமையாகும். எ.று.

வெள்ளைக்கிரண்டாமகவற்குமூன்றுகலிக்கடி நான், லௌளப்ப
டாவஞ்சிப்பாவுக்கு மூன்றடிமீழிபுஎனப்பாக்களை முரையிற்கூறாத
து தலைதமொற்றந் தந்துபுணர்ந்துரைத்தலென்னுந் தந்சிரவுத்தி
கொண்டு. அன்றியும்மகேச்சுரர் முதலொருசாராசிரியர் வஞ்சிப்பா
இரண்டடியானும் வரப்பெறுமென்றாரென்பதூஉம், ஆசிரியப்பா
இரண்டடிச்சுரிதகமாய் வரப்பெறுமென்றாரென்பதூஉம், அறிவி
த்தற்கெனினுமாம். என்னை. கு. வெண்பாவாசிரியங் கலியேவஞ்
சியென, துண்பாவுணர்ந்தோர் துவலுங்காலை, யிரண்டுமூன்றுநான்
குமிரண்டுந், திரண்டவடியினசிறுமைக்கெல்லை என்றமகேச்சுரர்
இலக்கியமாய்ப் பூந்தண்சினைமலர் மல்கியபொழிந்திண்டி. வேந்
தன்புகழ்பரவாதவர் வினைவெல்லா, ரதலூ, வநிவனதடியினைபா
விப், பெறுகுவர்யாவரும் பிறவியினென்றிய என்னுஞ்செய்ப்புணக்
காட்டினார். ஒருதொடையீரடி வெண்பாச்சிறுமை, யிருதொடை
மூன்றாமடியினிழிந்து, வருவனவாசிரியமில்லெனொழிப, வஞ்
சியும்ப்பாவழக்கினவாகும். நான்காமடியினு மூன்றந்தொடையி
னுந் தாழ்ந்துகலிப்பாததழுவுதலிலவே. உரைப்போர் குறிப்பினை

நீக்கிப் பெருமை, வரைத்தித் துண்பென வைத்துரையில்லென்,
 றுரைத்தனர்மாதோவுணர்ந்திசினோரே என்றார் காக்கைபாடினி
 யார். எள்ளப்படாக் கலியென்றதனற் றுள்ளலோசையின்வழு
 வாது, பயின்னுவருஞ்சிறப்பிற்றயதரவுக் கொச்சுக்கலியென்று
 கொள்க. மேற்குறையாக்கலியென்பதுமிது. (கச)

அறத்தா நிதுவென வெள்ளைக் கிழிபக வற்கிழிபு (யின்
 குறித்தாங் குரைப்பின் முதுக்குறைந் தாங்குறையாக்கவி
 றிறத்தா நிதுசெல்வப் போர்ச்செங்கண் மேதிவஞ் சிச்சிறுமை
 புறத்தாழ் கருமென் குழற்றிரு வேயன்ன பூங்கொடியே.

இது அடிவரையறையான்வந்த இலக்கியங்கட்கு முதனினைப்
 புணர்த்திற்று.

இ—ள் புறந்தாழ்கருமென்குழற்றிருவேயன்னபூங்கொடியே.
 அறத்தாநிதுவெனவெள்ளைக்குஇழிபு(ஆம்)—அறத்தாநிதுவெ
 னவேண்டாசிவிகை பொறுத்தானோரீர்தானிடை என்பதுவெ
 ண்பாச்சிறுமைக்கு உதாகரணமாகும்.—குறித்தாங்குரைப்பின்மு
 துக்குறைந்து அகவற்குஇழிபுஆம்—முதுக்குறைந்தனளே முதுக்
 குறைந்தனளே, மலையெனவெற்கண்ணி, முலையும்வாராமுதுக்கு
 றைந்தனளே என்பது ஆசிரியச்சிறுமைக்கு உதாகரணமாகும்.

குறையாக்கலியின் றிறத்தாநிதுசெல்வப்போ(ராம்) செல்வப்
 போாக்கதக்கண்ணன் என்பதுகலிப்பாச்சிறுமைக்கு உதாகரண
 மாகும்.—செங்கண்மேதிவஞ்சிச்சிறுமை (யாம்)—செங்கண்மேதிக
 ரும்புழக்கி, யங்கணீலத்தலரருந்திப், பொழிற்காஞ்சிநிழற்றுயி
 லுஞ், செழுநீர்நல்வயற்கழனிபூரன், புகழ்தலாணப்பெருவண்மை
 யனே என்பது வஞ்சிச்சிறுமைக்கு உதாகரணமாகும். எ-று. (கஊ)

எழுவாயெழுத்தொன்றின் மோனை யிறுதியியைபிரண்டாம்
 வழுவா வெழுத்தொன்றின் மாதே யெதுகை மறுதலைத்த
 மொழியான் வரினு முரணடி தோறு முதன்மொழிக்க
 ணழியா தளபெடுத் தொன்றுவ தாகு மளபெடையே.

இது சிறுத்தமுறையானே தொடையாமாறுணர்த்திற்று.

இ--ள். மாதே—(அடிதோறும்) எழுவாயெழுத்தொன்றில் மோனை (ஆகும்) — அடிதோறும் முதலெழுத்தொன்றினாலடிமோனைத்தொடையாகும். — (அடிதோறும்) இறுதி (ஒன்றில்) இயைபு (ஆகும்)—அடிதோறும் ஈற்றிலெழுத்தாவது சொல்லாவது ஒன்றினாலடியியைபுத்தொடையாகும்.—(அடிதோறும்) வழுவா இரண்டாம்எழுத்துஒன்றில் எதுகை(யாகும்) — அடிதோறுமிரண்டாமெழுத்தொன்றிவந்தாலடியெதுகைத்தொடையாகும். வழுவா என்ற தனால் முதலெழுத்துமாத்திரையொக்கும். அது வீடு.என்பதற்கு. நாடு. மண் என்பதற்கு விண்போல்வது.—(அடிதோறும்)மறுதலைத்தமொழியான்வரினும் முர(ணாகும்)—அடிதோறும் மறுதலைத்த சொல்லான்வரினும் அடிமுரண்டொடையாகும். உம்மையாற்பொருளுமைமையும்.—அடிதோறும் முதல்மொழிக்கண் அழியாது அளபெடுத்து ஒன்றுவது அளபெடையாகும்—அடிதோறும் முதற்சொல்லின் அளபெடுத்தொன்றுவது அளபெடைத்தொடையாகும். எ. று. அழியாதென்றதனால் நான்குயிரளபெடையும் இரண்டொற்றளபெடையுந் தம்முளொன்றுவதுசிறப்பு. தொடைவிகற்பத்துள் மறுதலைப்படினுமிழுக்காது. “முதலெழுத்தொன்றின்மோனையெதுகை, முதலெழுத்தளவோடொத்ததுமுதலா வஃதொழித்தொன்றினாகுமென்ப” என்றார் பஸ்காயனார். “இறுவாயொப்பின் ஃதியைபெனமொழிப” என்றார் கையனார். “மொழியினும்பொருளினுமுரணுதன்முரணே” என்றார் தொல்காப்பியனார். “அளபெடைத்தொடைக்கேயளபெடையொன்றும்” என்றார் நத்தத்தனார். சிறுமைபெருமைசொன்முரண். இரும்புபொன்பொருண்முரண்.(.)

அந்த முதலாத் தொடுப்பதந் தாதி யடிமுழுதும் வந்த மொழியே வருவ திரட்டை வரன்முறையான் முந்திய மோனை முதலா முழுதுமொவ் வாதுவிட்டாற் செந்தொடை நாமம் பெறுநறு மென்குழற் றேமொழியே.

இதுவுமது.

இ--ள். நறுமென்குழற்றேமொழியே அந்தம்முதலாத்தொடுப்பது அந்தாதி(நாமம்பெறும்) — அடிதோறும் இறுதிக்கண்ணி ன்றஎழுத்தையும் அசையயுஞ்சீரையும் அடியையும் மற்றையடிக்கு ஆதி

யாகத்தொடுப்பது அந்தாதித்தொடையெனப் பெயர்பெறும். தொடர்புபற்றி அடிதோறும் என்னும்முதற்கூத்திரச்சொற்கொள் ளப்பட்டது.—அடிமுழுதும்வந்தமொழியே வருவது இரட்டை (நாமம்பெறும்)—ஓடிமுழுதும் வந்தசொல்லே மீட்டும்வருவது இரட்டை-த்தொடைஎன்னும் பெயர்பெறும்.—வரன்முறையால் முந்தியமோனைமுதலாமுழுதும் ஒவ்வாதுவிட்டாற் செந்தொடை நாமம்பெறும்.—அடிமோனைமுதலியதொடையுந் தொடைவிகற்ப முற்றும்ஒவ்வாதுவிட்டாற்செந்தொடையென்னும்பெயர்பெறும். எ—று. “அடியஞ்சீருமசையுமெழுத்து முடிவுமுதலாச்செய்யுண் மொழியினஃ, தந்தாதித்தொடையென்றறைதல்வேண்டும்” என் றார் நத்தத்தனர். “ஒருசொல்லடிமுழுதும் வருவதிரட்டை” என் றார் மகேச்சுரர். “அசையினுஞ்சீரினுமிசையினுமெல்லா, மிசை யாதாவது செந்தொடைதானே” என்றார் காக்கைபாடினியார். மோனைமுதலிய வரன்முறையான்முந்திய வென்றதற்கு “அன்பி னைந்திணைக்களவெனப்படுவ, தந்தணரருமறைமன்றலெட்டனுள்” எ—ம். “மதிமலிபுரிசைமாடக்கூடற், பதிமிசைநிலவும்பானிறவரிச் சிற, கன்னம்பயில்பொழிலாலவாயின், மன்னியசிவன்யான்மொழி தருமாற்றம், பருவக்கொண்மூப்படியெனப்பாவலர்க், குரிமையினு ரிமையினுதவியொளிதிகழ், குருமாமதிபுரைகுலவியகுடைக்கீழ்ச், செருமாவுகைக்குஞ்சேரலன்காண்க, பண்பால் யாழ்பயில்பாணப த்திரன், றன்போலென்பாலன்பன்றன்பாற், காண்பதுகருதிப்போ ந்தனன், மாண்பொருள்கொடுத்துவரவிடுப்பதுவே” எ—ம். விழுந் ததுளியந்தரத்தேவேமென்றும்வீழி, நெழுந்துசுடர்சுடுமென்றே ங்கிச், செழுந்தடங்கார், பெய்யாதகானகத்தற்பெய்வளையுஞ்சென் றன்னே, பொய்யாமொழிபகைஞர்போல்” எ—ம். வருந்திருவா க்குகளேசான்றாதாலறிக. “நாற்சீர்கொண்டதடியெனப்படுமே” எ—ம். “அடியுள்ளனவேதனையொடுதொடையே” எ—ம். ஆசிரி யர்கூறுதலானும் இறைவருஞ்சங்கப்புலவர் முதலியபலரும் இவ்வ டிக்கண்ணேதொடைகாட்டியதனானும் இத்தொடையேடும்மேல் வருந்தொடைவிகற்பமுப்பத்தைந்தும் அளவடிக்கண்ணவென்க. “மோனையெதுகைமுரணியைபளபெடை, பாதமீணையெபொழிப் பொடொருஉத்தொடை, கூழைகதுவாய்மேலதுஉங்கீழதுஉஞ்

சீரியமுற்றொடுசிவனுமாரவையே” என்னுஞ்சூத்திரப்படிமோனை முதலியவைநடையும் பாதமுதலியவெட்டோடும் உறழநாற்பதாம். அந்தமுதலாவென்னுஞ்சூத்திரத்தில் முன்றையும் அவற்றொடுபுணர்ப்பநாற்பத்துமுன்றும். இம்முன்றும் முன்னின்றவைந்துந்தொடையெனவும்ஏனைமுப்பத்தைந்துந்தொடைவிகற்பமெனவும்படும். ஒற்றுமையின்முற்றையுந் தொடையென்றும்வழங்குப. (கௌ)

மாவும்புண் மோனை யியைபின் னகைவடி யேரெதுகைக் கேவின் முரணு மிருள்பரந் தீண்டள பாவளிய வோவிலந் தாதியுலகுட னுமொக்கு மேயிரட்டை பாவருஞ் செந்தொடை பூத்தவென் றாகும் பணிமொழியே.

இது தொடைகளான்வந்தஇலக்கியங்கட்கு முதனினைப்புணர்த்திற்று.

இ—ள். பணிமொழியே—

மாவும்புண்மோனை (ஆம்)—மாவும் புள்ளும் வதிவயிற்படர மாநீர்விரிந்தபூவுங்கடம்ப, மாலைதொந்தக்கோதையுங்கமழ, மாலைவந்தவாடை, மாயோளின்னுயிர்ப்புரத்திறுத்தன்றே. என்பது அடிமோனைத்தொடையாகும்.

இன்னகையையு(ஆம்)—இன்னகைத்துவர்வாய்க்கிளவியுமணங்கே, நன்மாமேனிச்சணங்குமாரணங்கே, யாடமைத்தோளிகடலுமணங்கே, யரிமதர்மழைக்கணுமணங்கே, திருநுதற்பொறித்திலதமுமணங்கே, என்பதுசொல்லடியிபையுத்தொடை. அவரோவாரார்கார்வந்தன்றே, கொடிக்குமுல்லைபுங் சடிக்கரும்பின்றே என்பதுஎழுத்தடியியையுத்தொடையாம். இதுபயில்வுடைமையிற் சிறப்பிற்று.

வடியேர்துகைக்கு(ஆம்)—வடியேர்கணிர்மல்கவான்பொருட்கட்சென்றார், சடியார்கனங்குழாய்காணர் கால்காட்டி, னிடியின்முழக்கஞ்சியீர்ங்கவுள்வேழம், பிடியின்புறத்தசைத்தகை. என்பது அடியெதுகைத்தொடையாகும்.

ஏவின் இருள்பரந் துமுரணும்(ஆம்)—இருள்பரந்தன்னமாநீர்மருங்கி, னிலவுகுவித்தன்னவெண்மணலொருசிறை, யிரும்பினன்ன

கருங்கோட்டுப்புன்னை, பொன்னின்னநுண்டாதிறைக்குஞ்சிறு குடிப்பரதவர்மடமகள், பெருமதர்மழைக்கணுமுடையவாலணங்கே. என்பது அடிமுரண்டொடையாம்.

ஈண்டு ஆவளிய அளபு (ஆம்)—ஆவளியவலவன்றன்பார்ப்பினே உ இரிரையுங்கொண்டரனைப்பள்ளியுட், ஓஉந்திரையலைப்பத்துஞ்சாத்தறைவன்றோண், மேவலைப்பட்டநம்போனறுதுதா, லோஒவுழக்குந்துயர். என்பது அடியளபெடைத்தொடையாகும்.

உலகுடன்ஒவிலந்தாதி ஆம்—உலகுடன்விளக்குமொளிகளரவீர்மதி, மதிநலனழிக்கும் வளங்கெழுமுக்குடை, முக்குடைநீழற்பொற்புடையாசன, மாசனத்திருந்ததிருந்தொளியறிவ, னாசனத்திருந்ததிருந்தொளியறிவனை, யறிவுசேருள்ளமோடருந்தவம்புரிந்து, தன்னியமாந்தரடுசென்ப, பன்னருஞ்சிறப்பின்விண்மிசையுலகே. என்பது அந்தாதித்தொடையாம்.

ஒக்குமேஇரட்டை (ஆம்)—ஒக்குமேயொக்குமேயொக்குமேயொக்கும், விளக்கினுட்சிறெரியொக்குமேயொக்குங், குளக்கொட்டிப்பூவினிறம். என்பது குறையிரட்டைத்தொடையாம். மேல் அடிமுழுதும்வந்தமொழியே வளவதிரட்டை எனவிசித்தலாற் போற்றுமின்போற்றுமின்போற்றுமின்போற்றுமின், கூற்றங்குமைக்கவருமுன் னமாங்கா, னேற்றுவந்தான்பொற்றாளினை. எனநிறையிரட்டையாய்வருதலே சிறப்பிற்று.

பூத்தபாவருஞ்செந்தொடையென்று ஆகும்—பூத்தவேங்கைவியன்சினையேறி, மயிலினமகவுநாட, னன்னுதற்கொடிச்சிமனத்தகத்தோனே என்பது செந்தொடையாம். எ—று. தொடையின்முதற்குத்திரத்தில்வைத்தமரபே பிறழாதுவைத்தலானும், அதின்முன்னையவற்றுக்கும் இயையவீற்றிலடிதோறும் எனவைத்தாற்போல ஆங்கும்எனயவற்றையுந்தழுவத் தொடர்நற்றிற்குறிப்பாய்ண்டெனவைத்தலானும், இரண்டாங்குத்திரத்தில்வைத்த மூன்றையும் அம்முறையேவைத்தலானும், அடியென்பது கூருதேயமைந்தது.(கஅ)

இருசீர் மிசையிணை யாகும் பொழிப்பிடை யிட்டதொரு உ
 வருசீரிடைவிட்ட தீறிவி கூழை முதலிறுவாய்
 வருசீ ரயலில் மேல்கீழ் வகுத்தமை தீர்கதுவாய்
 வருசீர் முழுவது மொன்றின்முற் றுமென்ப மற்றவையே.

இது கீறுத்தமுறைப்பட்ட தொடைவிகற்பமுணர்த்திற்று.

#/

இ—ள். மற்றவை—இணைமோனை முதலிய முப்பத்தைந்துதொ
 டைவிகற்பமும், இருசீர் மிசைஇணை ஆகும்—முதலிருசீர்க்கண்ணும்
 மோனை முதலியவருதல் இணையாகும்.—இடையிட்டதுபொழிப்பு
 (ஆகும்)—முதலாஞ்சீரிலும் மூன்றாஞ்சீரிலும்வருதல் பொழிப்பு
 ஆகும்.—இருசீரிடையிட்டதுஒருஉ(வாகும்)—முதலாஞ்சீரிலும்நான்
 காஞ்சீரிலும்வருதல் ஒருஉவாகும்.—ஈறில்கூழை(ஆகும்)—முதன்
 மூன்றுசீரிலும்வருதல் கூழையாகும்.—முதல்(வருசீர் அயல்)இது
 வாய்வருசீரயல் இவ்வகுத்தமை தீர்மேற்கதுவாய் கீழ்க்கதுவாய்
 (ஆகும்)—முதலாம்மூன்றாம்நான்காஞ்சீரில்வருதல் மேற்கதுவாயா
 கும். முதலாம்இரண்டாம்நான்காஞ்சீரில்வருதல் கீழ்க்கதுவாயா
 கும்.—வருசீர்முழுவதும் ஒன்றில்முற்று ஆம்என்ப—நான்குசீரிலும்
 வருதல்முற்றுஆகும்என்று புலவர்சொன்னார். எ—று. என்பஎன்
 பதனைஎங்குங்கூட்டுக. மேல்துறுதியியைபு எனவிதித்தமையினத
 ன்விகற்பமாகிய இணையியைபுத்தொடைமுதலியவேமும் ஈற்றுச்
 சீரே முதற்சீராகவழங்கப்படும். கையனார்முதலாசிரியர்கொள்கை
 பிறிதென்பார்மைதீர்கதுவாயென்றார். இதுவும் வருஞ்சூத்திரமும்
 உலகமலையாமையுள்ளிட்டவணப்பு வகையோடெழுந்ததையுய்த்து
 ணர்க. “இருசீர் மிசைவரத்தொடுப்பதிணையே, முதலொடுமூன்றாஞ்
 சீர்த்தொடைபொழிப்பே, சீரிரண்டிடைதபத்தொடுப்பதொருஉத்
 தொடை, மூவொருசீருமுதல்வரத்தொடுப்பது, கூழையென்மனார்
 குறியுணர்ந்தோரே. முதலயற்சீரொழித்தல்லனமூன்றின், மிசைவ
 ரத்தொடுப்பது மேற்கதுவாயே. ஈற்றயற்சீரொழித்தெல்லாந்தொ
 டுப்பது, கீழ்க்கதுவாயின்கிழமையதாகும். சீர்தொறுந்தொடுப்பது
 முற்றெனப்படுமே. என்றார். (கக)

மோனை விகற்ப மணிமலர் மொய்த்துட மூமிபைபிற்
கேனை பெதுகைக் கினம்பொன்னி னன்ன வினிமுரணுக்
கான விகற்பமுஞ் சீறடிப் பேர தளபெடையின்
முன விகற்பமுந் தாட்டா மரையென்ப தாழ்குழலே.

இது மேலனவற்றுக்கு இலக்கியமுணர்த்திற்று.

இ—ள் தாழ்குழலே—அணிமலர்மோனைவிகற்பம்(ஆம்)—அணி
மலர்சோகின்ற ஈர்நலங்கவற்றி, யரிக்கூரற்கிண்கிணி யரற்றுஞ்சீ
றடி, யம்பொற்கொடிஞ்சிறெடுத்தேரகற்றி, யகன்றவல்குலந்துண்
மருங்கு, லரும்பியகொங்கையவ்வளையமைத்தோ, ளவிர்மதியனை
யகிருதுதலரிவை, யயில்வேலனுக்கியம்பலைத்தமர்ந்த, கருங்கய
னெடுங்கணைக்கமென், றிருந்தியசிற்தையைத் திறைகொண்ட
துவே. என்பது இணைமோனை முதலியவேழுக்கு முதாகரணமாம்.—

மொய்த்துடன் இயைபிற்கு ஆம்—மொய்த்துடன்றவமுமுக்கிலே
பொழிலே, மற்றதனயலேமுத்துறழ்மணலே, நிழலேயினியதனய
லதுகடலே. மாதர்நகிலேவல்லியலே, ளில்லேதுதலேவேற்கண்
கயலே, பல்லேதளவம்பாலேசொல்லே, புயலேகுழலேமயிலேயி
யலே, யதனா லிவ்வயினிவ்வுருவியங்கலி, நெவ்வயினோருமிழப்
பர்தந்நிறையே என்பது இணையிபுமுதலியவேழுக்கு முதாகரண
மாம். இது துட்பொழிலேமுதற்சீராகவும் முகிலேயிரண்டாஞ்சீரா
கவுங்கொள்க. ஒழிந்தவுமிங்நனம்.

பொன்னி னன்ன எதுகைக்கு இன (மாம்)—பொன்னி னன்ன பொ
றிசுணங்கேந்திப், பன்னருங்கொங்கினன்னலங்கவற்றி, மின்னிவ
ரொளிவடந்தாங்கிமன்னிய, நன்னிறமென்முலைமின்னிடைவரு
த்தி, யென்னையுமிடுக்கண்டுன்னுவித்தின்னடை, யன்னமென்பெ
டைபோலப்பன்மலர்க், கன்னியம்புன்னையின்னிழற்றுன்னிய,
மயிலேசாயல்வாணுத, லயில்வேலுண்கணெம்மறிவு தொலைத்தன
வே. என்பது இணையெதுகைமுதலியவேழுக்கு முதாகரணமாம்.—

சீறடிப்பேரது இனி முரணுக்கு ஆனவிகற்பமும்(ஆம்)—சீறடிப்
பேரகல்குலொல்குபு, சுருங்கியதுசுப்பிற் பெருகுவடந்தாங்கிக்,
குவிந்துசுணங்கரும்பியகொங்கைவிரிந்து, சிறியபெரியநெடுமலர்க்

கோதைதன், வெள்வளைத்தோளுஞ்சேயரிக்கருங்கணு, மிருக்கை யுநிலையுமேந்தெழிலியக்கமுந், துவர்வாய்த்தீஞ்சொலுமு:வந்தேனை முனியா, தென்றுமின்னணமாகுமதி, பொன்றிகழ்நெடுவேற்போர்வல்லோயே. என்பதுஇணைமுரண்முதலியவேழுக்கு முதாகரணமாம்.—

தாட்டாமரை அளபெடையின் தானவிகற்பமும் (ஆம்) என்ப—தா அட்டா அமரைமலருழக்கிப், பூஉக்குவளைப்போஓதருந்திக், காஅய் ச்செந்நெற்கறித்துப்போதய், மாஅத்தா அண்மோஒட்டுருமை, தேஎம்புனலிடைச்சோஒர்பாஅன், மீஇனாஅர்ந்துகளுஞ்சீஇ, ரேள ராஅர்நீஇணீஇ, ரூரன்செய்தகேண்மை, யாய்வளைத்தோளிக்கல ரானாவே. என்பது இணையளபெடைத்தொடைமுதலிய வேழுக் கும் உதாகரணமாகுமென்றுபுலவர்சொன்னார். எ--று. என்பஎன்பதைஎங்குங்கூட்டுக. அடிமோனைமுதலியவும் இலக்கியமுங்கூறித் தொடைவிகற்பங்கூறுவாராய், இருசீர்மிசையிணையாகுமெனக்கூறியுடன்மோனைவிகற்பமென்றமையினிணைமோனை முதலியவென விளங்கக்கிடந்தது. தானவிகற்பமென்றமையினொற்றளபெடையுங்கொள்க. இலக்கியம்வந்துழிக்காண்க. (உஃ)

முதலாவது உறுப்பியல் முற்றிற்று.

சுந்தமுந் தேனார்குருக்கமுங் காதற் சூறில்குறலே
சந்தமுந் தீரசை தேமாந்தண் குன்றந்தண் சீர்திருவுங்
கொந்தவிழ்கோதாய் குறடிரை வெள்ளைக் கறத்தெழுவா
யந்தமு மாவு மிருசீரு மோனையு மாமுறுப்பே.

இது உறுப்பியற்குத்திரமுதனினைப்புக்காரிகை.

இரண்டாவது.

செய்யுளியல்.

வெண்பா வகவல் கலிப்பா வளவடி வஞ்சியென்னு
மெரண்பா வடிசூறள் சிந்தென் றுரைப்ப வொலியுடையே

திண்பா மலிசெப்பல் சீர்சா லகவல்சென் றேங்குதுள்ள
 னண்பா வமைந்த நலமிகு தூங்க னறுநுதலே.

இது நிறுத்தமுறையானே பாவிலக்கணமுணர்த்தத்தொடங்கி
 முதலவற்றின் அடியும் ஓசையுமுணர்த்திற்று.

கு—ள். நறுநுதலே—வெண்பா அகவல் கலிப்பா அளவடி(என்
 றுஉரைப்ப)—வெண்பாவும் ஆசிரியப்பாவுங் கலிப்பாவும் நாற்சீர
 டியினவென்று ஆசிரியர்சொன்னார்.—வஞ்சினென்னும்ஒண்பாகுறள
 டிசிந்து(அடி)யென்றுரைப்ப—வஞ்சிப்பாஇருசீரடியும் முச்சீரடியு
 மென்றுசொன்னார்.—ஒலிமுறையேதிண்பாமலிசெப்பல் சீர்சால்அ
 கவல்சென்றுஒங்குதுள்ளல் நண்பாஅமைந்தநலமிகுதூங்கல் (என்
 றுஉரைப்ப)—வெண்பாவோசை செப்பலென்றும் ஆசிரியப்பாஓ
 சைஅகவலென்றும் கலியோசைதுள்ளலென்றும் வஞ்சியோசை
 தூங்கலென்றுஞ்சொன்னார். எ—று. ஏனையபோலவாளாகூறுது
 வஞ்சிக்கு அடைகொடுத்தமையினதுயாண்டும் இவ்வடியினதென்
 றுதெளிக. “கலியொடுவெண்பாவகவல்கூறி, னளவடிதன்னுண்
 டக்குமற்றவையே. சிந்தடிசுறளடியென்றிரண்டடியான், வஞ்சி
 நடக்கும்வழக்கினையுடைத்தே” என்றார். நான்கிற்குந்தனித்தனி
 அடைபுணர்த்தினமையினொலிவேறுபாடுதோன்றிற்று.

அவற்றுட் செப்பலோசை ஏந்திசைச்செப்பலும் தூங்கிசைச்செ
 ப்பலும் ஒழுக்கிசைச்செப்பலுமென மூன்றுவகைப்படும். கு. “வெ
 ண்சீர்வெண்டளையான்வரும்யாப்பை, யேந்திசைச்செப்பலென்ம
 னார்புலவர்” “இயற்சீர்வெண்டளையான்வரும்யாப்பைத், தூங்கி
 சைச்செப்பலென்மனார்புலவர்” “வெண்சீரொன்றலுமியற்சீர்விக
 ற்பமு, மொன்றியபாட்டேயொழுக்கிசைச்செப்பல்” என்றார். வா
 லாறு. யாதானுநாடாமாலூராமாலென்னொருவன், சாந்துணையுங்
 கல்லாதவாறு. இதுஏந்திசைச்செப்பல். பாலொடுநீர்கலந்தற்றே
 பணிமொ, வாலெயிறூறியநீர். இதுதூங்கிசைச்செப்பல். கொல்
 லான்புலாலேமறுத்தானைக்கைகூப்பி, யெல்லாவுயிருந்தொழும். இது
 ஒழுக்கிசைச்செப்பல்.

அகவலோசை ஏந்திசையகவல் தூங்கிசையகவல் ஒழுக்கிசையக
 வல் எனமூன்றுவகைப்படும். கு. “கேர்வேரியற்றளையான்வரும்

வலு, நிரைநிரையியற்றனையான் வருமகவலு, மாயிருதனையு மாத் தாகியவகவலு, மேந்தறுங்கலொடிகலென்றிவை, யாய்ந்தநிரனி ரையாகுமென்ப.” என்றார். வ. று. போதுசாந்தம்பொற்பவேந்தி, யாகிராதற்சேர்வோர், சோதிவானந்துன்னுவோரே. இது ஏந்தி சையகவல், அணிநிழலசோகமர்ந்தருணெறிநடாத்திய, மணிநிகழ விரொளிவரதனைப், பணிப்பவர்பவநெறிபரிசறுப்பவரே இது தூங் கலகவல். குன்றக்குறவன் சுணங்கே. இதுஒழுக்கசையகவல்.

தூள்ளலோசை ஏந்திசைத்துள்ளல் அகவற்றுள்ளல் பிரிந்திசை த்துள்ளலென மூன்றுவகைப்படும். கு. ஏந்திசைத்துள்ளல்கலி த்தனையியையின், வெண்டனையென்றையென்றிரண்டியையி, னெ ன்றியவகவற்றுள்ளலென்றேரதுப தன்றையிற்சையென்றிவை யனைத்தும், பொருந்திவரினே பிரிந்திசைத்துள்ளல்” என்றார். வ. று. அஞ்சம்போனடையுமையா ளகங்களிப்பச் சுரர்பரவ, நெஞ்சஞ்சேர் தருமன்பினெறிமுனிவர் சுரங்குவிப்ப, விஞ்சஞ் சீர்த்தனித்தில்லை வியன்பொதுவினடமாடுங், கஞ்சந்தாழ் திரு வடிகள் கருதிமட நெழிநெஞ்சே. இது ஏந்திசைத்துள்ளல். நெட் டரவக் கச்சடையாய் நீலநிறத் திருமாதின், வட்டமுலைத் தழும்பு பட வந்தனையுந் தடமார்பா, கட்டியசெஞ் சடையாயுன் கண்ண ருள்கொண் டெப்பொழுதும், பிட்டினவிற் றுண்பேற்கும் பேரி டும்பையுளதாமோ. இது அகவற்றுள்ளல். மன்றாடு மணியேயிம் மாதவன்றூன் பார்ப்பனியைக், கொன்றானே பிறர்பிறிதாற் கொ ன்றதேதாவிதுவறநூ, லொன்றலு மளப்பரிதாக் கிடந்ததா லுன்ன ருளா, லென்றழவு கெடத்தேற்றா யென்றிரந்தானவ்வேலை. இது பிரிந்திசைத்துள்ளல்.

தூங்கலோசை ஏந்திசைத்துங்கல் அகவற்றுங்கல் பிரிந்திசைத் தூங்கலென மூன்றுவகைப்படும். கு. ஒன்றியவஞ்சித்தனையேவ றினு, மொன்றவஞ்சித்தனையேவரினு, மென்றிவையிரண்டும்பிறவு மயங்கினு, மேந்தலகவல்பிரிந்திசை தூங்கலென், றாய்ந்தநிரனி ரையாகுமென்ப, என்றார். வ. று. வினைத்திண்பகைவிழற்செற்றவன், வனப்பங்கயமலர்த்தாளினு, நீனைத்தன்பொடுதொழுதேத்தினர், நாளு, மயலார்நாற்கதிமருவார், பெயராமேற்கதிபெறுகுவர்விரைந் தே. இது ஏந்திசைத்துங்கல். வாணூர்தொழுவண்டாமரைத், தேனூர்

மலர்மேல்வந்தரு, ளானாவருள் கூர நிவனைக், காணர்மலர்கொண்டே
த்திவணங்கூர், பலர்புகழ்முத்திபெறுகுவர்வினைந்தே. இது அகவந்
றுங்கல். மந்தாநிலம்—மகிழ்ந்தே. இது பிரிந்திசைத் தூங்கல். அகவிக்
கூறலான் அகவலோசை. அடியிற்றுங்காதுசீர்தோறுந்தூங்குமோ
சைதூங்கலோசை. மற்றவைவெளி. “ஆசிரியநடைத்தேவஞ்சியே
னைவெண்பாநடைத்தேகலியெனமொழிப” என்றதுமமையவெண்
பாவகவல் கலிப்பாவஞ்சிப்பாவெனவைத்ததையுமுணர்க. (க)

வளம்பட வென்பது வெள்ளைக் ககவற் குதாரணஞ்செங்
களம்படக் கொன்று கவிக்கரி தாயகண் ணர் கொடிபோற்
றுளங்கிடை மாதே சுமமறி தொன்னலத் தின்புலம்பென்
றுளங்கொடு நாவல ரோதினர் வஞ்சிக் குதாரணமே.

இது மேலெடுத்தபாக்களுக்கிலக்கியமுணர்த்திற்று.

இ—ள். கண்ணார்கொடிபோற்றுளங்கிடைமாதே—

வளம்பட என்பது வெள்ளைக்கு (உதாரணமென்று)—வளம்பட
வேண்டாதார்யார்யாருமில்லை, யளந்தனபோகமவரவராற்றான்,
விளங்காய்திரட்டினூரில்லைக்களங்கனியைக், காரெனச்செய்தாரு
மில். என்பது வெண்பாவுக்கு உதாரணமென்றும்.

செங்களம்படக்கொன்று (என்பது) அகவற்கு உதாரணமென்
று)—செங்களம்படக்கொன்றவுணர்த்தேய்த்த செங்கோலம்பின்
செங்கோட்டியானை, கடிற்றெடஇசேஎய்க்குன்றங், குருதிப்பூவி
ன்குலைக்காந்தட்டே என்பது ஆசிரியப்பாவுக்கு உதாரணமென்றும்.

அரிதாய (என்பது) கலிக்கு (உதாரணமென்று)—அரிதாயவறண்
ய்கியருளியோர்க்களித்தலும், பெரிதாயபகைவென்று பேணரை
த்தெறுதலும், புரிவமர்காதலிற்புணர்ச்சியுந்தருமெனப், பிரிவெ
ண்ணிப் பொருள்வயிற் சென்றநங்காதலர், வருவர்கொல்வயங்கி
ழாய் வலிப்பல்யான்கேளினி. இதுதரவு. அடிதாங்குமளவின்றி
யழலன்னவெம்மையாற், கடியதேகனங்குழாய் காடென்றாக்கா
ட்டுட், பிடியடிக்கயந்தலை சலக்கியசின்னீரைப், பிடியுட்டிப்பின்
னுண்ணுங்களிநெனவுமுரைத்தனரே, யின்பத்தினிகந்தொர்இயி

லைதீந்தவுலவையாற், றுன்புறாஉந்தகையதேகாடென்றாரக்காட்டு, னன்புகொண்மடப்பெடையசைஇயவருத்தத்தை. மென்சிறகரா லாற்றும் புறவெனவுமுரைத்தனரே, கன்மிசைவேய்வாடக் கணை கதிர்நெறுதலாற், றுன்னருஉந்தகையதே காடென்றாரக்காட்டு, னின்னிழலின்மையால் வருந்தியமடப்பிணைக்குத், தன்னிழலைக் கொடுத்தளிக்குங்கலை யெனவுமுரைத்தனரே. இவைமூன்றுந்தாழி சை. எனவாங்கு, தனிச்சொல். இணைநலமுடைய கானஞ்சென் றோர். புணைநலம்வாட்டுநரல்லர், மீனவயிற்பல்லியும்பாங்கொத் திசைத்தது, நல்லெழிலுண்கணு மாடுமாலிடனே. இதுகரிதகம். என்பது கலிப்பாவுக்கு உதாரணமென்றும்.

சுறமறி (என்பது) தொன்னலத்தின்புலம்பு (என்பது) வஞ்சிக் குஉதாரணமென்று உளங்கொடுநாவலர் ஒதினர் — சுறமறிவனது னையெல்லா, மிறவீன்பனவில்லெல்லா, மீன்றிரிவனகிடங்கெல் லாந், தேன்றாழ்வனபொழிலெல்லா, மெனவாங்கு, தண்பீணதழீ னியவிருக்கை, மண்கெழுநெடுமதின்மன்னனாரே, என்பதும். தொ ன்னலத்தின் புலம்பலைப்பத்தொடித்தோண்மேற், பன்னலத்தகல ன்தொலையப்பரிவெய்தி, யென்னலத்தகையிதுவென்னவெழில் கா ட்டிச், சொன்னலத்தகைப்பொருள்கருத்தினிற்சிறந்தாங், கென ப்பெரிதுங், கலங்கருரெய்திவிடுப்பவுஞ், சிலம்பிடைச்செலவுஞ்ச ணிவந்தற்றே. என்பதும் வஞ்சிப்பாவுக்கு உதாரணமென்றும் புல வர்கூறினர். எ—று. கலிப்பாவுக்கு ஆசிரியர்காட்டிய உதாரண த்தில் மாணக்கனிட்டுறும். செல்வப்போர்க்கதக்கண்ணென்ப லைக் காட்டிற்றெற்றெனத்தேறும்.

ஈண்டுக்காட்டிய வளம்படவேண்டாதார் என்னுஞ்செய்யுள்வீர சோழியத்தில் “என்றுமளவடியீற்றடியல்லனவீற்றடியு, நன்றும் லர்காசுநாள்பிறப்பென்றிற்றசுந்தடியே” என்பதையும் “நேரிசை பேதிக்கிலின்னிசையே” என்பதையும், தாங்காட்டிய “ஒன்றும் பலவும் விகற்பாகிநான்கடியாய், நின்றுதனிச்சொற்றும் பெற்றும் பெறாதொழிந்துந், தன்னிசையநேரிசையின்வேராய்வருமாகி, லின் னிசைவெண்பாவாமென்றார்” என்னுஞ்செய்யுளையுமொத்திருப்ப வும் உரையாளர் வெண்பாப்போலியென்றுமாறுபடுப. (உ)

ஈரடி வெண்பாக் குறள் குறட் பாவிரண் டாயிடைக்கட்
சீரிய வான்றனிச் சொல்லடி மூய்ச்செப்ப லோசைகுன்று
தோரிரண் டாயு மொருவிகற் பாயும் வருவதுண்டே
னேரிசை யாகு நெறிகரி பூங்குழ னேரிழையே.

இது மேற்றொகுத்தவெண்பாவை வகுத்துணர்த்துகின்றது.

இ—ள். நெறிகரிபூங்குழல்நேரிழையே—

ஈரடி வெண்பாக் குற (ளாகும்)—இரண்டடியான்வரும்வெண்பா
குறளெனப்படும். விகற்பங்கூறாமையினிரண்டு முடம்பாடாதன்
பெற்றும். சூ. “தொடையொன்றடியிரண்டாகிவருமேற், குறளின்
பெயர்க்கொடைகொள்ளப்படுமே” என்றார் காக்கைபாடினியார்.
வ.று. உடையார்முன்னில்லார்போலேக்கற்றுங்கற்றார், கடைய
ரேகல்லாதவர். என்பது ஒருவிகற்பக்குறள்வெண்பா. உருவுகண்
டெள்ளாமையெண்டுமுருள்பெருந்தேர்க், கச்சாணியன்ருடை
த்து, என்பது இருவிகற்பக்குறள்வெண்பா.

குறட்பா இரண்டாய் இடைக்கட்சீரியவான் தனிச்சொல் அடிமூ
ய்ச்செப்பலோசைகுன்றுது ஓர்இரண்டாயும் ஒருவிகற்பாயும்வரு
வதுஉண்டேல் நேரிசைஆகும்—குறட்பா இரண்டாயிடையில்முத
ற்றொடைக்கேற்றதனிச்சொல்லாலடிநிரம்பிச்செப்பலோசை குண்
றாமலிருவிகற்பமாயும் ஒருவிகற்பமாயும் வருவதுண்டானால் அது
நேரிசைவெண்பாவாகும். எ.று. சூ. குறட்பாவிரண்டடிநால்வ
கைத்தொடையா, முதற்பாதனிச்சொலினடிமூயிரண்டு, விகற்பின
டப்பனநேரிசைவெண்பா, என்றார் அவிரயனார். “இரண்டாமடி
யிளதீற்றொகுஉவெய்தி, முரண்டவெதுகையதாயினுமாகா, திரண்
டுதுணியாயிடையென்போழ்ந்து, நிரந்தடிநான்கினநேரிசைவெண்
பா” என்றார் காக்கைபாடினியார். இருவிகற்பம்பெரும்பாலதாத
லின்முற்கூறினார். நேரிசையெனவேபெயர்க்காரணமும்விளங்கும்.
வ.று. கறையரவுக்கஞ்சுறாதஞ்சுறுஉந்திங்க, ளிறைவிரறுறுதலைக்
கண்டு-பிறைமுடியோன், கைம்மானடமுவந்தகாற்புலிக்கஞ்சாத
ஞ்சு, மம்மான்விழிமாணைக்கண்டு. இது இருவிகற்ப நேரிசைவெ
ண்பா. திருமுடியிற்கண்ணியுமாலையும்பாம்பு, திருமார்பிலாரமும்
பாம்பு, பெருமான், நிருவரையிற்கட்டியகச்சையும்பாம்பு, பொ

ருபுயத்திற் கங்கணமும்பாம்பு. இது ஒருவிகற்ப நேரிசைவெண்பா .சீரியவான்தனிச்சொல் அடிமுயென்றதனால்முதற்குறட்பா வினொடுதனிச்சொல்லுடைவேறுபட்டுவிட்டிசைப்பின் ஒற்றுமைப்படாதலோகங்களை யொற்றுமைப்படப்பற்றாசிட்டு விளக்கினுற் போல முதற்குறட்பாவினிற்றுதிக்கண் ஒன்றும் இரண்டும் அசைகூட்டியுச்சரிக்கப்பட்டு இருவிகற்பத்தானும் ஒருவிகற்பத்தானும் வருவன ஆசுடைநேரிசைவெண்பாவென்க. வ. து. கரவோடுநின்றார் கடிமனையிற்கையேற், நிரவோடுநிற்பித்ததெம்மை. யரவோடு, மோட்டாமையுண்டமுதலவனை முன்பணிய, மாட்டாமையுண்டமனம். எ. ம். மண்ணுந்தழலாறவாணும்புகையாற, வெண்ணரியதாயரினைப்பாறப், பண்ணுமயன், கையாறவுமடியேன் காலாறவுங்கண்பா, ரையாதிருவையாற. எ. ம் வருவன ஓரசையும் ஈரசையுங்கூடியிருவிகற்பமாய்வந்த ஆசுடைநேரிசைவெண்பா. இருந்தென்னையாண்டானிணையடியேசுந்தித். திருந்திரந்துகொண்ணெஞ்செயெல்லாந், தருங்காண், பெருந்துறையின்மேயபெருங்கருணையாளன், மருந்துருவாயென்மனத்தேவந்து. எ. ம். பண்டாயநான்மறையும் பாலணுகாமாலயணுந், கண்டாருயில்லைக்கடையேனைத், தொண்டாகக், கொண்டருளுங்கோகழியெங்கோமாற்குநெஞ்சமே, யுண்டாமோகைம்மாறுரை. எ. ம். வருவன ஓரசையும் ஈரசையுங்கூடியொருவிகற்பமாய்வந்த ஆசுடைநேரிசைவெண்பா. பாம்பு அசையாகாமையும் மெய்யாகாமையுங்காண்க. மேற்செப்பலோசையென்றுசெப்பிவைத்துமீண்டுங்கூறியது வலியுறுத்தற்கானமையின் வருவன்றென்க. (க)

ஒன்றும் பலவும் விகற்பொடு நான்கடி யாய்த்தனிச்சொல்லின்றி நடப்பினஃ தின்னிசை துன்னு மடிபலவாய்ச்சென்று நிகழ்வ பஃறொடை யாஞ்சிறை வண்டினங்க டின்றுங் கருமென் குழற்றுடி யேரிடைத் தூமொழியே.

இதுவுமது.

இ—ள். சிறைவண்டினங்கள் துன்றுங்கருமென்குழற்றுடியேரிடைத்தூமொழியே—

ஒன்றும் பலவும் விகற்பொடுநான்கு அடியாய்த்தனிச்சொல்லின்று
 நடப்பின் அஃது இன்னிசை (யாம்)—ஒருவிகற்பத்தானும் பலவிகற்
 பத்தானும் நான்கு அடியாய்த்தனிச்சொல்லின்று நடந்தாலது இன்
 னிசை வெண்பாவாம். கு. தனிச்சொற்றழுவலவாகிவிகற்பம், பல
 பலதோன்றினுமொன்றேவரினு, மிதற்பெயரின்னிசையென்றிசை
 னேரே. ஒருவிகற்பாகித்தனிச்சொலின்றியு, மிருவிகற்பாகித்தனி
 ச்சொலின்றியுந், தனிச்சொற்பெற்றுப்பலவிகற்பாகியுந், தனிச்
 சொலின்றிப்பலவிகற்பாகியு, மடியடிதோறுமொருஉத்தொடை
 யடைநவு, மெனவைந்தாகுமின்னிசைதானே” என்றார் பிறரும்.
 வ.று. வாழிதிருமன்றங்கண்டமலர்க்கண்கள், வாழிபெருமான்பு
 கழ்கேட்டவார்செவிகள், வாழியவனை வணங்குமுடிச்சென்னி,
 வாழியவன்சீர் பாரும்வாய். இது தனிச்சொலின்றியொருவிகற்பத்
 தான்வந்த இன்னிசை வெண்பா. இன்றுகொலன்று கொலென்று
 கொலென்றது, பின்றையேநின்றது கூற்றமென்றெண்ணி, யொரு
 வுமின்றியவை யொல்லும்வகையான், மருவுமின்மாண்டாரறம்.
 இது தனிச்சொல்லின்றி மிருவிகற்பத்தான்வந்த இன்னிசை வெ
 ண்பா. “ஒன்றல்லவை பல தமிழ்நடை” யென்றமையின் இரண்டும்
 பலவெனப்படும். பலவிகற்பொடு என்றமையின் இரண்டாமடியினி
 னுதி தனிச்சொற்பெற்றுமூன்றுவிகற்பத்தான்வருவனவும் மூன்று
 மடியினி னுதி தனிச்சொற்பெற்று இரண்டு விகற்பத்தான்வருவனவுந்
 தனிச்சொல்லின்றிப்பலவிகற்பமாகி அடிதோறும் ஒருஉத்தொடை
 பெற்றுவருவனவும் பிறவாற்றானும் நேரிசை வெண்பாவிற் சிறிது
 வேறுபட்டுநான்கடியான்வருவனவும் இன்னிசை வெண்பாவாம்.
 வ.று. ஆடகச்செம்பொண்ணிமன்றிடங்கொண்ட, பாடகச்சீறடி
 யாள்பாகத்தான், குடகைக்கைக், கங்கையாள் கேள்வன்கழறொ
 மூஉக்கைகூப்பி, நின்றிறைஞ்ச்சென்றிறைஞ்சங்கூற்று. வளம்
 பட—செய்தாருமில். இன்னொமைவேண்டினிரவொழிகவிநிலத்து,
 மன்னுதல்வேண்டினிசைநடுக, தன்னேடு, செல்வதுவேண்டினற
 ஞ்செய்கவெல்வது, வேண்டின்வெகுளிவிடல். மழையின்றிமாநி
 லத்தார்க்கில்லைமழையுந், தவமிலாரில்வழியில்லைத்தவமு, மரசிலா
 ரில்வழியில்லையரசனு, மில்வாழ்வாரில்வழியில். இவையெல்லாமி
 ன்னிசை வெண்பா.

துன்னுமடிபல்வாய்ச் சென்றுநிகழ்வபஃரோடையாம்—நான்கு
டியின்மிக்கபல அடிகளான்நடப்பனபஃரோடையெண்பாக்களாம்.
நேரிசையின்னிசைகளுக்கு அடிநான்கென்றமையின் இது ஐந்தடி
முதலாநடக்குமென்பது ஆற்றலாற்கொள்க. வ.று. செக்கர்ச்சடை
யிற்பசங்குழவ்வெண்டிங்காண், முக்கனெருவற்குதும்மோடிருசு
டரு, மொக்கவிழித்தலானுய்ந்தோமொருநீயே, யக்கனெருமூண்
றுமாயின்மற்றுய்வுண்டே, மைக்கண்மடவாருயிர்க்கு. இது ஐந்த
டியாயொருவிகற்பமாய்வந்தது. கருந்தாதுகொல்லுங்கருங்கைத்தி
ண்கொல்லர், வருந்தாதுயன்றதொருவல்லிலங்குபூண்டு, திருந்தா
தார்முன்றிரொறுஞ்சென்றுசிலர் தூங்க, விருந்தேங்களிதூங்கியா
மேமற்றம்ம, வருந்தாதலர்தில்லையம்பலத்திறுங்கும், பெருந்தே
ன்முகந்துண்ணப்பெற்று. இது ஆறடியாயொருவிகற்பமாய்வந்தது.
வின்மதனைவென்றதலர்விழியேயொன்றூர்தம், பொன்னெயிற்ம
டுத்ததின்கையேபூமிசையோன், ழர்முடி கொய்ததுகருகிரேயா
ருயிருண், கூற்றுயிருண்டதடித்தலமேயேற்றான், பரசம்பிகைமு
ஞ்சுலமுமென்னே, கரமலர்சேப்பக்கொளல். இது ஆறடியாய்ப்
பலவிகற்பமாய்வந்தது. இன்னுங்காண்க. “நெடுவெண்பாட்டுமுந்
நாலடித்தே” என்றூர்தொல்காப்பியனார். “தொடையடியித்துணை
யென்னும்வழக்க, முடையதையின்றியுறுப்பழிவில்லா, நடையது
பஃரோடையநாமங்கொளலே” என்றகாக்கைபாடினியார் சூத்திர
மறுப்புமேல்வரும். (௪)

நேரிசையின்னிசை போல நடந்தடி மூன்றின்வந்தா
னேரிசையின்னிசைச் சிந்திய லாகு நிகரில்வெள்ளைக்
கோரசைச் சீரு மொளிசேர் பிறப்புமொண் காசுமிற்ற
சீருடைச் சிந்தடி யேமுடி வாமென்று தேறுகவே.

இது எஞ்சியவெண்பாவையும் வெண்பாவீற்றுமுடிடையுமுணர்
த்திற்து.

இ—ள். நேரிசைபோலநடந்து அடிமூன்றின்வந்தால்நேரிசைச்
சிந்தியலாகும்—நேரிசைவெண்பாப்போல் இரண்டாமடியிற்றனிச்
சொற்பெற்று இருவிகற்பத்தானும் ஒருவிகற்பத்தானும் மூன்றடி
யான்வருவது நேரிசைச்சிந்தியல்வெண்பாவாகும்.—இன்னிசை

போல நடந்து அடிமூன்றின் வந்தாலின்னிசைச்சிந்தியலாகும்—இன்னிசைவெண்பாவே போலத்தனிச்சொலின்றி ஒருவிகற்பத்தானும் பலவிகற்பத்தானும் மூன்றடியான்வருவது இன்னிசைச்சிந்தியல்வெண்பாவாகும். கு. நேரிசைச்சிந்து மின்னிசைச்சிந்துமென், நீரடிமுக்காலிருவகைப்படுமே” என்றார். வ. நு. கங்கைக்குக்கண்மலர்சாத்தக்கருங்குவளை, செங்குவளைபூத்தாள் செயலென்னே, யெங்கோமான், பங்குற்றுந்தீராப்பசப்பு. எ. ம. கம்பக்கரடக்களிற்றின் கபாயணிந்த, வம்பொற்புயத்தாற்கமைந்ததாலம்பை, மூலையானைக்கோடணந்தமார்பு. எ. ம. வருமிவை ஒருவிகற்பமும் பலவிகற்பமுமாய் நேரிசைச்சிந்தியல்வெண்பா. போற்றுமின்—பொற்றாளினை எ. ம. உம்பர்பெருமாற்கொளிர்சடிலம்பொன்பூத்த, வம்பொற்புயம்வேட்டேந்தார்மூலையும் பொன்பூத்த, பொன்பூத்தபூங்கொன்றைசூழ்ந்து. எ. ம. கருமிடற்றன்செஞ்சடையன் வெண்ணீற்றென்னு, மழுவலத்தன்மானிடத்தென்னு, மழுவலத்த, மன்றுடையான் ஞர்வேட்டமான். எ. ம. வருமிவை ஒருவிகற்பமாயும் பலவிகற்பமாயுந்தனிச்சொற்பெற்றுப் பலவிகற்பமுமாய் இன்னிசைச்சிந்தியல்வெண்பா.

நிகரில்வெள்ளைக்கு ஓரசைச்சீரும் ஒளிசேர்பிறப்பும் ஒண்காசும் இற்றசீருடைச்சிந்து அடியேமுடிவுஆம் என்றுதேறுக—எல்லாவெண்பாவுக்கும் ஓரசைச்சீரிரண்டானுங்காசுபிறப்புஎன்னும்வாய்பாட்டுக்குற்றியலுகரமீரூகியநேர்ற்றியற்சீரானும் நிரையீற்றியற்சீரானும் இற்றமுச்சீரடியேயீற்றடியாவதென்றுதெளிக. எ. நு. “செப்பலிசையனவெண்பாமற்றவை, யந்தடிசிந்தடியாகலமவ்வடியந்தமசைச்சீராகவும்பெறுமே” என்பதுயாப்பருங்கலம். “குற்றியலுகரமுற்றியலுகரமும், பெற்றவாய்பாட்டாளினின்றிமென்ப” என்றார்பிறரும். வ. நு. தாடலைபோற்கூடியவைதாநிகழாவேற்றின்பக், கூடலைநீயேகமெனக்கொள். எ. ம. மண்ணுந்தழலாற—ஐயாதிருவையாற. எ. ம. கற்றதனாலாயபயெனன் கொல்வாலறிவு, னற்றாடொழாஅரெனின், எ. ம. அகரவுயிர்போலறிவாகியெங்குகிகரிலிஹைற்குநிறைந்து. எ. ம. இருள்சேரிருவினயுஞ்சேராவிறைவன், பொருள்சேர்புகழ்புரிந்தார்மாட்டு. எ. ம. எப்பொருள்யார்யார்வாய்க்கேட்பினு மப்பொருண் மெப்பொருள்காண்பத

றிவு. எ. ம். ஆனாவு மென்போன்மற்றூர்பெற்றாரம்பலத்துண், மாநாடகங்காணும்வாழ்வு. எ. ம் வரும்.

நிகரில்வெள்ளைக்குஎன்றதன்ற குறள்வெண்பாவினைஒரடி முக்காலென்றுஞ்சிந்தியல்வெண்பாவினை ஈரடி முக்காலென்றும் நேரிசை வெண்பாவினைமுவடி முக்காலென்றும் இன்னிசைவெண்பாவினை இன்னிசைமுவடி முக்காலென்றும் பஃரொடைவெண்பாவினைப் பலவடி முக்காலென்றும் பெயரிட்டு ஒருசாரார் வழங்குவரெனக் கொள்க.

இனி “அட்டாலும்பால்சுவையிற்குன்றதளவளாய், நட்டாலுந்ண்பல்லர்ண்பல்லர், கெட்டாலுமேன்மக்கண்மேன்மக்களேசங்கு, சுட்டாலும்வெண்மைதரும்” எனத்தொன்றுதொட்டுவழங்குஞ்செய்யுளை “நனியிருகுறளாய்நான்கடியுடைத்தாய்த், தனிநிலையில்லது சவலைவெண்பாட்டே” என்பதுகொண்டுசவலைவெண்பாவென்பர். “வெண்பாட்டிறடிமுச்சீர்த்தாகும்” என்றதொல்காப்பியச்சூத்திரத்தில் ஆகும்என்பதுகொண்டு இடையிலும் முச்சீர்வருமென்றார் உரையாசிரியர். வீரசோழியஉரையிற் “கறைப்பற்பெருமோட்டுக்காடுகிழுவோட்கொத்தரைத்திருந்தசாந்துகொண்டப்பேய், மறைக்குமாங்காணதுவன்பேய் தன்கையைக், குறைக்குமாங்கூன்கத்திகொண்டு” என்னுஞ்செய்யுளைவெண்பாப்போலியென்றரிதனையுமஅவ்வாறுகொள்வர். கெட்டாலும்என்பதைத்தனிச்சொல்லாக்கி நான்காமடிமுதலிலேதான்மிக்கஎன்னுஞ்சீரைப்பெய்து இக்காலத்தார் நேரிசைவெண்பாவாக்கினர். இவ்வாறுவருமதங்களைவிரிப்பிற் பல்கும். (௩)

அந்தமில் பாத மளவிரண் டொத்து முடியின்வெள்ளைச் செந்துறை யாகுந் திருவே யதன்பெயர் சீர்பலவா யந்தங் குறைநவுஞ் செந்துறைப் பாட்டி னிழிபுமங்கேழ்ச் சந்தஞ் சிதைந்த குறளுங் குறளினைத் தாழிசையே.

இது நிறுத்தமுறையானேபாவினமுணர்த்தத்தொடங்கிமுன்னி ன்றகுறள்வெண்பாவுக்கு இனமுணர்த்திற்று.

இ—ள். திருவே—அந்தம் இல் இரண்டு பாதம் அளவு ஒத்துமுடியின் அதன்பெயர் வெள்ளைச்செந்துறை ஆகும்—இரண்டடிநாற்சீரோத்துமுடியின் அதன்பெயர் வெண்ணெச்செந்துறையாகும். செந்துறை வெள்ளையென்பதுமிது. கு. “ஒழுமியவோசையினொத்தடியிரண்டாய், விழுமியபொருளது வெண்ணெச்செந்துறையே” என்பதுயாப்பருங்கலம். வ.று. எண்ணாதவெண்ணமெல்லாமெண்ணியெண்ணியெழைநெஞ்சம், புண்ணைகநொந்தினிப்போதும்பராபரமே. எ.ம். நீர்பூத்தவேணிநிலவெறிப்பமன்றாடுங், கார்பூத்தகண்டினையான்காணுநாளெந்நாளோ. எ. ம். வரும். தென்னனுடல்வெப்பைத்திருநீற்றூற்றீர்த்தகபோ, வென்னுடல்வெப்புந்தவிர்த்தாலென்னேசிவசுருவே. என்றதுமிது. இதுவெண்டனையுமாசிரியத்தனையும்விரவின்காரஒகாரத்தாலிறுவதுசிறப்புடைத்து. அந்தமில். என்பதுமுடிவில்லை. பலகிறமாய்வருமென்றபடி எனவேகொன்றைவேந்தன் செல்வனடியிணை, யென்றுமேத்தித்தொழுவுவாயாமே. எ. ம். ஆர்கலியுலகத்து மக்கட்கெல்லா, மோதலிற்சிறந்தன்றெழுக்கமுடைமை. எ. ம். வருவனவும் வெண்ணெச்செந்துறையாம்.—

சீர்பலவாய் அந்தங்குறைநவுங்(குறளினத்தாழிசையாகும்)நாற்சீரின்மிக்கசீராயடியிரண்டிலீற்றடி குறைந்துவருவனவுங் குறட்டாழிசையாகும். அடியிரண்டென்பது அதிகாரம். மேலளவென்றமை யிணைஞ்சீர்முசலியவாற்றலால்வந்தன. வ.று. கம்பைமாநதியின் கரைச்சிறுகன்னிபாரமுலைத்தழும்பணி, யும்பர்கோன்விடையொன்றுலகேழுமுண்டதுவே. எனவரும்.—

செந்துறைப்பாட்டினிழிபுங்(குறளினத்தாழிசையாகும்)—அடியிரண்டாய் அளவு ஒத்து ஒடிசியவோசையும் விழுமியபொருளுமின்றிச்செந்துறைவெள்ளையிற்சிறைத்துவருவனவுங் குறட்டாழிசையாம். வ.று. முன்புலகின்றமுகிழ்முலைக்கன்னியோடின்புறும் யோகியெழுபுவிக்கரசே எனவரும்.—

அக்கேழ்ச்சந்தஞ்சிதைந்தகுறளுங்குறளினத்தாழிசையாகும்)—செப்பலோசையிற்சிறைத்து வேற்றுத்தனைதட்டுக்குறள் வெண்பாவிற் சிறைத்துவருவனவுங் குறட்டாழிசையாகும். வ.று. பின்னூழ்நறுங்கூந்தற் பிடிதழீஇமால்யானைக், கன்றீனுமுக்கட்களிறு. எனவரும். கு. அந்தடி குறைநவுஞ் செந்துறைச்சிறைத்துவுஞ், சந்தழி

குறளுந்தாழிசைக்குறளே, என்பதுயாப்பருங்கலம். எனவே குறள்வெண்பாவுக்கினம், வெண்செந்துறை வெண்டாழிசை என இருதிறமென்றும் அவற்றுள் தாழிசைமுத்திறமென்றுங்கூறியவாறாயிற்று. இது குறள்வெண்பாவுக்கினமாதலின் ஈரடிவெண்பாக்குறளென்றவதிகாரம்பற்றி வருஞ்சூத்திரத்தின் முன்வைக்கப்பட்டது. (சு)

மூன்றடி யானு முடிந்தடி தோறு முடிவிடத்திற் (யே) றுன்றனிச்சொற்பெறுந் தண்டாவிருத்தம்வெண்டாழிசை மூன்றடியாய் வெள்ளைபோன்றிறுமூன்றிழிபேமுயர்பா யான்றடி தாஞ்சில வந்தங் குறைந்திறும் வெண்டுறையே.

இது பாவினத்துள் வெண்பாஇனமுணர்த்திற்று.

கு—ள். தண்டாவெள்விருத்தம்மூன்று அடியானும்முடிந்து அடிதோறும்முடிவுஇடத்துத்தான் தனிச்சொற்பெறும்—வெளிவிருத்தம் மூன்றுஅடியானும் முற்றுப்பெற்றுஅடிதோறும் முடிவுஇடத்துஒரு சொல்லாய்தனிச்சொற்பெறும். மூன்றடியானுமென்றவும்மையால்நான்கடியானும்வரும். தண்டாவிருத்தமென்றதனால் நாற்சீரடியுட்பட்டங்காதுவேறாய்வருவது தனிச்சொல்லென்க. “ஒருமூன்றொருநான்கடியாயடிதோறுந், தனிச்சொற்றழுவிநடப்பதுவெள்ளை, விருத்தமெனப்பெயர் வேண்டப்படுமே” என்றார் காக்கைபாடினியார். வ.று. அங்கட்கமலத்தலர்க்கமலமேயீருநீரே போலும், வெங்கட்கடிக்கைவிடவரவின் மேயீருநீரேபோலும், திங்கட்கடையீருந் தில்லைவனத்துள்ளீரு நீரேபோலும், இதுமூன்றடியாயடிதோறுந் தனிச்சொற்பெற்றவெளிவிருத்தம். வெஞ்சமன் வஞ்சவேலொடெதிர்ந்தானமரங்கா, ளஞ்சலெனுஞ்சொல்லார்சொல்லல்லார்நமரங்காண், மஞ்சிவரிஞ்சிமன்றமிறைஞ்சீர்நமரங்கா, ணஞ்சமயின் றார்நல்குவர்மாதோநமரங்காள். இதுநான்கடியாயடிதோறுந் தனிச்சொற்பெற்ற வெளிவிருத்தம்.—

வெண்டாழிசை மூன்றுஅடியாய்வெள்ளைபோன்று இறும்—வெண்டாழிசைமூன்றடியாய்ற்றடிவெண்பாவேபோல மூச்சீரடியாயிறும். இதுவெள்ளொத்தாழிசையெனவும் பெயர்ப்பெறும்.

“அடியொருமூன்றுவந்தந்தடிசிந்தாய், விடினதுவெள்ளொத்தாழி
சையாகும்” என்பதுயாப்பருங்கலம். வ.று. கனகமார்கவின்செய்
மன்றி, லனகநாடகற்கெம்மன்னினை, மனைவிதாய்தந்தைமகள், இது
மூன்றடியாய்வெள்ளைபோன்றிற்ற வெண்டாழிசை.—

வெண்டுறைமூன்றுஇழிபுளழ் உயர்வாய்ஆன்றசிலஅடி அந்தங்
குறைந்துஇறும்—வெண்டுறைமூன்றடிச்சிறுமையா யேழடிப்பெ
ருமையாயிடையாநான்குஐந்துஆறு அடியானும்வந்துபின்பிற்சிலஅடி
சிலசீர்குறைந்துமுடியும். எ.று. ஆன்றடியென்றதனால்முன்பிற்சில
அடியோரோசையாயும் பின்பிற்சிலஅடிமற்றோரோசையாயும்வரு
வனவேற்றொலி வெண்டுறையென்க. கு. “மூன்றடிமுதலாவேழ
டிகாறும்வந், தீற்றடிசிலசிலசீர்தபநிற்பினும், வேற்றொலிவிரவின
ம் வெண்டுறையாகும்” என்பதுயாப்பருங்கலம். வ.று. பரசிருக்
குந்தமிழ்மூவர்பாட்டிருக்குந்திருமன்றிற்பரசொன்றேந்தி, யரசிரு
க்கும்பெருமானார்க்காட்செய்யாரென்செய்வார், முரசிருக்கும்ப
டைநமனார்முன்னாகுமநாளே. இதுமுதலடியறுசீராயேனயிரண்
டடியும்நாற்சீராய்வந்தவெண்டுறை. படர்தரும்வெவ்வினைத்தொ
டர்பாற் பவத்தொடர்ப்பவத்தொடர்பாற்படராநிற்கும், விடலரு
ம்வெவ்வினைத்தொடரவ் வினைத்தொடர்புக்கொழிபுண்டோவினை
யேற்கம்மா, விடர்பெரிதுமுடையேன்மற் றென்செய்கேனென்
செய்கே, னடலரவமரைக்கசைத்தவடிகளோவடிகளோ: இது
முதலடியிரண்டும்அறுசீரா யேனையடிநாற்சீராய்வந்தவெண்டுறை.
கூற்றிருக்குமடலாழிக்குருசின்முதலோரிறைஞ்சக் கொழுந்தேன்பி
ல்கி, யூற்றிருக்குந் தில்லைவனத்தசம்மிருக்கும் பசம்பொன்மன்றத்
தொருநாளுன்றி, வண்டுபாடச்சுடர்மகுடமாடப்பிறைத், துண்ட
மாடப்புலித்தோலுமாடப்பகி, ரண்டமாடக்குலைந்தகிலமாடக்கருங்,
கொண்டலோடுங்குழற்கோதையோடுங்கறைக், கண்டனாடுந்திறங்
காண்மினோகாண்மினே.இதுமுதலடியிரண்டும் அறுசீராயோரோ
சைத்தாய் ஏனையடிநாற்சீராய் வேறோரோசையாய் வந்தவேற்
றொலிவெண்டுறை. உருவலனருவலனொருவன் மற்றிருவருக்
கரியவனெனவுணர்ந்தறைகுநரறைகமற், பரவைதன் மனைவயிற்
பாவலனேவலி, னிருமுறைதிரிதலி னெளரியனென் றெளியனும்,
பரவுவன்மன்றம்பணிந்து. இதுநூற்றடிசிறிதுகுறைந்துவந்தஒரோ
லிவெண்டுறை:

மூன்றடி யாய்வள்ளை போன்றிறுந் தாழிசை மூன்றிழிபே
 மூன்றடி தாஞ்சில வந்தத் தடிக ளவைகுறைந்து (வந்து
 தோன்றுந் துறைவெள்ளை தண்டா விருத்தந் தனிச்சொல்
 மூன்றடியானு முடியு முடியுமொர் நான்கினுமே.

என வெண்பாவினமாகியதாழிசை, துறை, விருத்தங்களைக்கூ
 ருது தலைதமொற்றமாகச்சொல்வியது ஒருசார்வெண்ணெறயினீற்ற
 டியொன்றொருசீர் குறைந்துவருமென்பதுஉம் வெள்ளொத்தாழி
 சைமுதலிரண்டடியுநான்குசீரான்வருமென்பதுஉஞ் சிந்தியல்வெ
 ண்பாஒருபொருண்மேன்மூன்றிக்கிவருவனவெல்லாம் வெள்ளொ
 த்தாழிசையென்று வழங்கப்படுமென்பதுஉ மறிவித்தற்கென்க.
 வ.று. உருவலன். இதுஈற்றடிகுறைந்தவோரொவிவெண்ணெற
 கனகமார். இதுமுதலிரண்டடியு நாற்சீராயீற்றடிமுச்சீராயவெள்
 ளொத்தாழிசை. அம்பேருண்கண்ணார்க்கழிந்தமடநெஞ்சே, கொம்
 பேறுடையான்கழலிறைஞ்சாதென்கொலியாம். வம்பேயிறந்துவி
 டல், வாணேருண்கண்ணார்க்கழிந்தமடநெஞ்சே, நீணுகம்பூண்டா
 ன்கழலிறைஞ்சாதென்கொலியாம். வீணையிறந்துவிடல், கோளா
 ருண்கண்ணார்க்கழிந்தமடநெஞ்சே, யாளாக்யாண்டான்கழலிறை
 ஞ்சாதென்கொலியாம், வாளாவிற்றந்துவிடல். சிந்தியல்வெண்பா
 ஒருபொருண்மேன்மூன்றிக்கியவெள்ளொத்தாழிசை. “ஈரடி முக்
 காவிசைகொளநடந்து மூன்றுடனடுக்கித்தோன்றினொத்தாழிசை”
 என்றார் மகேச்சரர். (எ)

கூடையயற் பாதமுச் சீர்வரி னேரிசை காமருசீ
 ரிடையல குன்றி னிணைக்குற ளெல்லா வடியுமொத்து
 நடையெறு மாயி னிலைமண் டிலநடு வாதியந்தத்
 தடைதரு பாதத் தகவ லடிமறி மண்டிலமே.

இது மேற்றொகுத்த ஆசிரியப்பாவைவகுக்கின்றது.

இ—ள். கடைஅயற்பாதம்முச்சீர்வரின் நேரிசை(அகவல்)—ஈற்
 றயலடிமுச்சீரான்வருவது நேரிசையாசிரியப்பாவாகும். சூ “அந்
 தவடியினையலடிசிந்தடி, வந்தனநேரிசையாசிரியம்மே, என்பதுயாப்

பருங்கலம். வ. று. பெருந்துறைபுகுந்துபேரின்பவெள்ள, மூழ்கி யபுனிதன்மொழிந்தவாசகமே, வாசகமதற்குவாச்சியர், தூசகலக் குல்வேய்த்தோளிடைத்தவனே எனவரும்.

காமருபலசீர் இடைகுன்றின் இணைக்குற (ளகவல்)—பலசீர்க் ளிடையில் இருசீரும் முச்சீருமாய்வரின் இணைக்குறளாசிரியப்பா வாம். சீரிடைபலகுன்றினெனவேயிடையிலும் நாற்சீர்வருதல்விலக் கன்றென்க. “இணைக்குறட்பாவேற்றகுறள் சிந்திடையேவரும்” என்பது வீரசோழியம். வ. று. நீரின்றண்மையுந்தீயின்வெம்மை யுஞ், சாரச்சார்ந்து, தீரத்தீருஞ், சாரனாடன்கேண்மை, சாரச்சார ச்சார்ந்து, தீரத்தீரத்தீரும்பொல்லாதே. எனவரும்.—

எல்லா அடியும் ஒத்துநடைபெறும் ஆயின் நிலைமண்டிலம்—எல்லா அடியும் நாற்சீரானடக்குமாயின் நிலைமண்டில ஆசிரியப்பாவாம். “ஒத்தவடித்தாயுலயாமரபொடு, நிற்பதுதானே நிலைமண்டிலமே” என்றார். வ. று. வேரல்வேலி வேர்க்கோட்பலவின், சாரனாட செவ்வியையாகுமதி, யாரஃதறிந்திசினோரேசாரற், சிறுகோட்டுப் பெரும்புழந்துங்கியாங்கிவ, ஞயிர் தவச்சிறி துகாமமோபெரிதே. என வரும்.

நடுஆதி அந்தத் துப்பாதத்து அடைதரு அகவல் அடிமறிமண்டிலம்— நடுவும் முதலும் ஈற்றடியிற் செல்லும் அகவலடிமறிமண்டிலமாம். ஏ. று. எனவே எல்லா அடியும் முதல்நடுஇறுதியாகவாசிப்பினும் ஓசையும் பொருளும்பிழையாதென்க. “உரைப்போர்குறிப்பினுணர்வகை யன்றி, யிடைப்பான் முதலீறென்றிவைதம்முண், மதிக்கப்பட்டா தன்மண்டலயாப்பே” எனக்காக்கைபாடினியாரும் “தலைநடுவீர ற்றிய பாதத்தகவலடிமறிமண்டிலம்” எனப் புத்தமித்திரனாருங் கூறுதலானி துமுன்றடியாய்வருதல்மரபு. நாலடியான்வரின் இடை யனஇரண்டடி. வ. று. தீர்த்தமென்பது சிவகங்கையே, யேத் தருந்தலமெழிற்புலியூரே, மூர்த்தியம்பல்க்குத்தனதுருவே. என வரும். அகவலிசையனவகவன்மற்றவை, ஏ ஓ ஈ ஆய்எனஐயெ ன்நிறுமே. என்பதனாலகவலீறு ஆறெனக்காண்க:

இனி; சீரிடைபலகுன்றினென்பது நடுவிலும் அளவடி வருதலைப் பொள்ளெனப் புலப்படுத்தலானும் ஏற்றகுறள் சிந்திடையேவரும்

என்பது குறஞ்சிந்தும் முதலில் வராமையை விதித்ததன்றி நான் சிரி
 டையில் வரலை விலக்காமையானும் திருவாசகத்துத் திருவண்டப்ப
 சூதி திருமுருகாற்றுப்படைமுதலிய அருட்டிருவாக்குகளிலிடை
 யிலளவடிசெறிதலானும் “அளவடியந்தமுமாதியுமாகிக், குறளடி
 சிந்தடியென்றவிரண்டு, மிடைவரநிற்பதிணைக்குறளாகும்” என்ற
 காக்கைபாடினியார்கொள்கைசாலாது. அற்றேல்நீன்றண்மை
 யும் என்னுமகவலுஞ்சாலாதென்றோமாவெனினென்றும். என்னை
 இடையிலளவடி வருதலொருதலையென்றமையின். (அ)

தருக்கிய ருழிசை மூன்றடி யொப்பன நான்கடியா
 யெருத்தடி ரைந்து மிடைமடக் காயு மிடையிடையே
 சுருக்கடி யாயுந் துறையாங் குறைவினெறல் சீரகவல்
 விருத்தங் கழிநெடி னுன்கொத் திறுவது மெல்லியலே.

இதுநிறுத்தபாவினத்தன் அகவலினமுணர்த்திற்று.

இ—ள் மெல்லியலே—தருக்குஇயல்(அகவற்) ருழிசைமூன்று
 அடிஒப்பன(வாம்)—ஆசிரியத்தாழிசைமூன்றடியாய்த்தம்முள் அள
 வெரத்துவருவனவாம். தருக்கியலென்றதலைவையொருபொரு
 ண்மேன்மூன்றடுக்கிவருவன சிறப்புடையன. தனியேவருதல்சிற
 வாதன. தருக்குகளிப்பு. சூ. “மூன்றடியொத்தமுடிவினவாய்வரி,
 னுன்றவகவற்ருழிசையாகும்” என்பதுயாப்பருங்கலம். வ.று.
 சிறம்பலத்துநடிக்குஞ்சிவபெருமான், கற்றைச்சடைக்குமுடிக்கு
 ங்கதிர்த்திங்கண், மற்றப்புனன்மங்கை வாணுதலையொக்குமால்.
 பேரம்பலத்துநடிக்குஞ்சிவபெருமான், வார்செஞ்சடைக்குமுடிக்
 குஞ்சுடர்த்திங்கண், மங்கைகொங்கைக்குநித்திலக்கச்சொக்குமால்.
 பொன்னம்பலத்துநடிக்குஞ்சிவபெருமான், மின்னுஞ்சடைக்குமு
 டிக்குஞ்சுடர்த்திங்கண், ளந்நங்கைசெங்கைக்கணிவளையுமொக்குமால்.
 இவையொருபொருண்மேன்மூன்றடுக்கிய சத்தமுமாகியச்சத்தத்
 தாற்பெறு, மத்தமுமாகவினனந்தன்கண்களே, யுத்தமனைந்தெழுத்
 தருவங்காண்பன. இதுதனித்துவந்தது.

அகவற்றுறைநான்கு அடியாய்எருத்தடிநைந்தும்(நான்கு அடியா
 யெருத்தடிநைந்து) இடைமடக்காயும்(நான்கு அடியா) யிடையிடை

பலவுநகுவகண், டங்கட்கமலத்தய்னுமாலுமழுவரால். இதுமுதலடியும் மூன்றாமடியும் நாற்சீராயேனயிரண்டடியுமைஞ்சீராயிடைமடக்கியது.—

குறைவுஇல்தொல்சீரகவல் விருத்தம்நான்குகழிநெடில் ஒத்துஇறுவது(ஆம்)—ஆசிரியவிருத்தம் நான்குகழிநெடிலொத்துமுடிவது ஆகும். எ.று. சூ. “கழிநெடிலடிநான்கொத்திறின்விருத்தமஃ, தழியாமரபினதகவலாகும்” என்பதுயாப்பருங்கலம். குறைவிநெடில்சீரகவல்விருத்தமென்றதனால் நான்கடியுமொத்தனவென்றும் என்றும்வழங்குமியல்பினவென்றுஞ் சிறப்பினவென்றும்விளங்கிற்று. உதாகரணம் உறுப்பியலிற்காண்க. அதுபலசந்தமாய்வருதலையிலக்கியங்களுட்டேறுக. விரிப்பிற்பல்கும். (கூ)

தரவொன்று தாழிசை மூன்று தனிச்சொற் சரிதகமாய் நிரலொன்றினேரிசையொத்தாழிசைக்கலி நீர்த்திரைபோன் மரபொன்று நேரடி முச்சீர் குறணடு வேமடுப்ப தரவொன்று மல்குல தம்பேர தரங்கவொத் தாழிசையே.

இதுநிறுத்தகலிப்பாவை வகுத்துணர்த்திற்று.

இ—ள். அரவொன்றும்அல்குல்—தரவுஒன்று தாழிசைமூன்று தனிச்சொல் சரிதகமாய் நிரல்ஒன்றின் நேரிசையொத்தாழிசைக்கலி—தரவுஒன்றுந்தாழிசைமூன்றும் ஒருதனிச்சொல்லும் ஒருசரிதகமமாய் முறையானேவந்தால் நேரிசையொத்தாழிசைக்கலிப்பாவாம். தரவுஎனினும் எருத்தமெனினுமொக்கும். தாழிசையெனினும்இடைநிலைப்பாட்டெனினுமொக்கும். தனிச்சொல்லெனினும்விட்டிசையெனினுங்கூனெனினுந் தனிநிலையெனினுமொக்கும். சரிதகமெனினும் அடக்கியலெனினும் வாரமெனினும் வைப்பெனினும்போக்கியலெனினுமொக்கும். தரவு, முகத்துத்தரப்படுவது. அடக்கியல், உள்ளுறுப்பின்பொருளெல்லாம் ஒருவகையான் அடக்குமியல்பிற்று. போக்கு, குறித்தபொருளைமுடித்துப்போக்குதல். வைப்பு, அவையெல்லாம்போதந்துவைத்தல். வாரம், கூறியபகுதியைப்பின்னும்பற்றிக்கூறுதல். அடக்கியல்வாரத்தை அடக்குமியல்பிற்றுக்கியவாரம் என்பதுஎனஒன்றாக்குதலுந்துணிவு. சூ. தரவேதானுநாலடியிழிபா, யாறிரண்டியர்பேறவும்பெறுமே” இடைநிலைப்பாட்டே, தரவகப்பட்டமரபினவென்ப அடைநிலைக்கிளவி

தாழிசைப்பின்னர், நடைபயின்றொழுமுகுமாங்கென்கிளவிதந்துமுன்னிற்றலிற்றரவேதாழிசை, பொத்தாழ்ந்திறினஃதொத்தாழிசையே. தனிதரநிற்றலிற்றனிச்சொற்குனிதிரை, நீர்த்திரைபோலநின்றுசுரிந்துதலிற், சோர்ச்சியில்புலவர்சுரிதகமென்ப எனக்காரணக்குறிசொன்னொருமுளர். வ.று. கொன்செய்தகலையல்குற்கொலைசெய்தமதர்வேற்கண், மின்செய்தசிறுமருங்குற்பெருந்தேவிவிழிகுளிர்ப்பப், பொன்செய்தமணிமன்றினடஞ்செய்தபுகழோய்கேள். தரவு. முருகுயிர்க்குநறுந்தெரியன்மொய்குமுலின்மையுண்கட், பொருக்யற்குன்றிருமேனிபுதுவெள்ளப்புணரியே. தேன்மறிக்கும்வெறித்தொங்கலறற்கூந்தற்றிருந்திழைகண், மான்மறிக்குன்றிருமேனிமலர்முல்லைப்புறவமே, பிறையளிக்குஞ்சிறுதுதலப்பெண்ணமுதின்பேரமர்க்கட், சிறையளிக்குன்றிருமேனி தேனளிக்கும்பொதும்பரே. இவைதாழிசை. அதனால். தனிச்சொல். மதுவிரிகோதை மட்டுவாட்கம்ம, புதுவிருந்துண்ணவுண்ண, வதிசயம்விளைக்குநின்னற்புதக்கூத்தே. ஆசிரியச்சுரிதகம். இதுநேரிசையொத்தாழிசைக்கலிப்பா. கார்முற்றியிணைமுத்தகமத்தோட்டமலர்வேயந்துஎன்னும் ஒத்தாழிசைக்கலி.) பிறையுரையேர்துதாறமெண்ணியவையெல்லார், துறைபோதலொல்லுமோதுவாசாதாங்கே, யறைபோகுநெஞ்சுடையார்க்கு. எனவெள்ளைச்சுரிதகத்தாலிற்றது.—

நீர்த்திரைபோல் மரபுஒன்று நேரடிமுச்சீர்குற்றநடுவே மடுப்பீது அது அம்போதரங்கலத்தாழிசைக்கலி—கரைசாரக்கரைசாரஒருகாலக்கொருகாற்சுருங்கிவருகின்ற நீர்த்திரைபோல் ஒன்றன்பின்ஒன்றாய்வருகின்றநாற்சீரடியும்முச்சீரடியும் இருசீரடியுமாய அசையடிக்களைத்தரவுதாழிசைக்கூந் தனிச்சொல், சுரிதகத்துக்கும்நடுவேதொடுப்பது அம்போதரங்கவொத்தாழிசைக்கலிப்பாவாம். எ.று. கு. “நரடியிரண்டுமோரடிநான்கு, முச்சீரெட்டுமிருசீரிரட்டியு, மச்சீர்குறையினும்ம்போதரங்கம்” என்றார். “அனையவாகியவசையடிநான்குந், தனியொடுதாழிசையிடைவருமென்ப. அவற்றைப்பேரெண் அளவெண் இடையெண்சிற்றெண் எனப்பெயரிட்டுவழங்குவர். எட்டுநான்கும் பதினாறுஎட்டுமாகச்சுருங்கிவரினுமிழுக்காது. அம்போதரங்கமெனிணும் அசையடியெனிணும்பிரிந்திசைக்குற்றென

னினுஞ்சொற்சீரடியெனினும்எண்ணெனினுமொக்கும்.வ.று.உஸ
 கெலாம்படைத்துக்காத்தொழித்துமறைத்தருள்செய்யா, வலகிலா
 த்திருவினையாட்டாடுவான்குறிகுணமற், நிலகுநிலையதுநிற்பவீறில
 ருளுருவெடுத்துக், கொலைகெழுவேலரிருடுங்கட்டுமுதவாய்க்குவி
 முலையம், புலியனையமுகஞானப்பூங்கோதையொடுகயிலை, மலையில்
 வீற்றிருந்தருளுமதிமுகழீர்ப்பெருஞ்சடையோய், தரவு. அலங்கு
 னையபரிமாறோவமுதனையதிருமொழியோ, விலங்குபுகழ்பலவுமெடு
 த்தேத்துமிகல்வந்திகரோ, நலங்கொளருமறைநான்குநாடரியநிலை
 யாய்க்கே, தரியலராருயிருண்ணுந்தனிக்கணையோகூர்ங்கோட்டு,
 வரையனையமழவிடையோமலர்சாத்துமடியானோ, விரிகதிர்மாம
 ணிவண்ணன்வியனாலகமுடையாய்க்கே, சுடர்விழியோ வெழிலு
 டம்போதுச்சிசுறையோதிமமுயர்த்த, கடிமலரோன்செலுத்துநிலக்
 கண்ணகன்றேருளுளையோ, படரொளியாயிரங்கதிரோன்பல்லுயி
 ரும்படைத்தாய்க்கே. இவைமூன்றுந்தாழிசை. வெருவருங்கூற்
 றம்வீழ்தரச்சிறிது, விரனிமிர்ந்தன்னுநின்மென்மலர்த்திருவடி, முர
 ணினரரணமூன்றுமவெந்தவிய, வெரிதழலுமிழ்ந்தன்றிறைவநின்
 னிளநகை. ஈரடியிரண்டம்போதரங்கம். இவைபேரெண். கனல்
 படவிழித்துக்காமற்காய்ந்தனை, மனைவவேண்டலின்மறித்தவற்ற
 ந்தனை, யருவரைபெயர்த்தவரக்கனைநெரித்தனை, புரிநரம்பின்னி
 சைபுகன்றவற்கருளினை. ஓரடிநான்கம்போதரங்கம். இவைஅள
 வெண். அழித்தனைசிறுவிதியாக, மசைத்தனையுடையெனமாக, மு
 ருத்தனைபுகர்முகநாக, முயர்த்தனைமழவிடைமேகம். முச்சீரோரடி
 நான்கம்போதரங்கம். இவையிடையெண். புண்ணியமூர்த்தியை,
 புகலருஞ்சீர்த்தியை,யெண்ணருஞ்சிறப்பினை, யில்லாப்பிறப்பினை,
 அவாவிலாமனத்தினை, யடற்கரிவனத்தினை, தவாத்திருவருளினை
 தலைமறைப்பொருளினை, இருச்சீரோரடியெட்டம்போதரங்கம். இ
 வைசிற்றெண். எனவாங்குதனிச்சொல். அரும்பெறலொருவநின்
 றிருந்தடிவணங்குது. மைம்புலவிலங்குவெம்படருறுத்து, மாணப்
 பிறவிக்கானங்கடந்து. கருதருமின்பமுத்திப், பொருவின்மாநகரம்
 புகுதரற்பொருட்டேசரிதகம். இதுஎட்டுநான்கும்பதினாறுஎட்டுமா
 ய்ச்சுருங்கியது. சுருங்காததுமேல்வரும். சூ. "நீர்த்திரையோலநீர

லேமுறைமுறை, யாக்கஞ்சுருங்கியசையடிதாழிசை, விட்டிசைவிரியத்தொடுத்துச் சரிதகந், தாக்கித்தொடுத்ததரவினோடேனவும், யாப்புற்றமைந்ததம்போதரங்கம்” என்றார் காக்கைபாடினியார்.

அசையடி முன்ன ரராகம்வந் தெல்லா வுறுப்புமுண்டேல் வசையறு வண்ணக வொத்தாழிசைக்கலி வான்றனோதட்டிசைதன தாகியும்வெண்பா வியைந்துமின்பான்மொழியாய் விசையறு சிந்தடியாலீறு மாய்விடின் வெண்கலியே.

இதுவுமது.

இ—ள். இன்பால்மொழியாய்—அசையடிமுன்னர் அராகம்வந் து எல்லா உறுப்பும் உண்டேல் வசை அறு வண்ணக ஒத்தாழிசைக்கலி—அம்போதரங்கத்துக்குமுன் அராகம்வரஒழிந்தஎல்லாவுறுப்பும்வரின் அதுவண்ணகவொத்தாழிசைக்கலிப்பாவாகும். எனவே தரவு தாழிசை அராகம் அம்போதரங்கந்தனிச்சொல்கரிதகம் ஆகிய ஆறும்முறையானேவருமென்க. அராகமெனினும்வண்ணகமெனினும் முடுகியலெனினும் அடுக்கியலெனினுமொக்கும். வர்ணித்துப்புகழ்தலின் வண்ணகமெனப்படும். ஆறுறுப்புங்குறையாமையின் வசையறுஎன்றார் “அச்சொலப்பட்டவறுப்பொட்பாசவடி, வைத்தநடையதுவண்ணகமாகும்” என்றார் காக்கைபாடினியார். அராகம் அளவடிமுதலிய எவ்வடியானும்வரும். அடிவரைசிறுமைநான்குபெருமைஎட்டு. இடைஐந்து ஆறு ஏழடியானும்வரும். அளவடிமுதலாவன த்தினுநான்கடி, முதலாவிரட்டியுமுடுகியனடக்கும்என்றார். வ.று. தொல்லலகம்படுசடிகைச்சுடர்மணிவிளக்கேந்தும், பல்பொறியபடவரவுமடுபுலியும்பணிசெய்ய, வந்கரதுந்துபிமுழங்கவமரர்மலர்மழைசிந்த, வந்திரனுமலரவனுங்கரியவனுமேத்தெடுப்பச், குடகத்தளிர்ச்செங்கைத்துணைவிதுணைக்கண்களிப்ப, வாடகத்திருமன்றத்தனவரதநட்டுச்செய்வோய். தரவு. முன்மலையுங்கொலைமடங்கலீருரியுமும்மதத்த, வன்மலையுங்கடமலையின் முடையுடலின்வன்றோலும், பொன்மலையின்வெண்முகிலங்கருமுகிலும்போர்த்தென்ன, வின்மலையும்புயமலையின்புறமலையவிசித்தினையே. கட

நாகமெட்டிம்விடங்கானாகமோரெட்டுந், தடநாகமவையெட்டுந்தரி
 த்துளபூந்துகிலொன்று, முடனாகவடல்புரியுங் கொடுவரியினுடுப்
 பொன்று, மடனாகவரவல்குற்கணிகலையாயசைத்தினையே. வருநீ
 ல்ப்புயன்மலரமலரிதழிக்கண்ணியையு, மருநீலமுயற்களங்கமகன்ற
 மதிக்கண்ணியையுங், கருநீலக்கண்ணியுமைசெங்கைவருகங்கையெ
 னுந், திருநீலக்கண்ணியையுஞ்செஞ்சடைமேற்செறித்தினையே. மூ
 ன்றுந்தாழிசை. கறைவிடமுகவெரிகனல்விழியொடுமிளிர், பிறை
 யெயிரெடுமிடல்பெறுபகடொடுமிட, வெறுள்வவியொடுமுருமிடி
 யெனவருமொரு, மறவியதுயிர்கொளமலர்தருகழலினை; உலகமொ
 டியிர்களுமுலைதரவலம்வரு, மலர்மகள் கொழுநனுமகபதிமுதவிய,
 புலவருமடிகளொர்புகவெனமுறையிட, வலைகடல்விடமுனமமுது
 செய்தருளினை; விசையிலெம்மிறைவியும்வெருவரவிரசத, வசலம
 தசைதரவடல்புரிதசமுக, திசுசரன்மணிமுடி நெறுநெறுநெறுவெ
 ன, வசையில்பொன்மலரடிமணிவிரனிற்றுவினை; இலவிதழ்மதிதூத
 விரதியொடிதம, துலைவறநடவிடுமொருவனும்வெருவர, வலை
 கடனெடுமுர சதிர்தரவெதிர்தரு, சிலைமதனையடல் செயுதுதல்
 விழியினை. இவைநான்கும்அராகம். அருவமுமுருவமுமாகிநின்
 றுமவ், வருவமுமுருவமுமகன்றுநின்றனை; சொல்லொடுபொருளு
 மாய்த்தோன்றிநின்றமசு, சொல்லையும்பொருளையுந்துறந்துநின்றனை.
 இவைஈரடியிரண்டம்போதரங்கம். அந்நலம்விழைந்தவர்க்கறமுமா
 யினை, பொன்னலம்விழைந்தவர்பொருளுமாயினை, யின்னலம்வி
 ழைந்தவர்க்கின்பமாயினை, மெய்ந்நலம்விழைந்தவர் வீம்மாயினை.
 இவைஓரடிநான்கம்போதரங்கம். முத்தொழிலின்வீனைமுதன்மூ
 வர்க்குமுமுமுதன், யெத்தொழிலுமிறந்தோய்நீ யிறவாததொழிலி
 னைநீ, யிருவிசம்பின்மேயோய்நீ யெழின்மலரின்மிசையோய்நீ, யர
 வணையிற்றயின்றோய்நீ யாலின்கீழமர்ந்தோய்நீ. இவைமுச்சீரோர
 டியெட்டம்போதரங்கம். பெரியைந்சிறியைநீ பெண்ணுநீயாணுநீ,
 யரியைநீயெளியைநீ யறமுநீமறமுநீ, விண்ணுநீமண்ணுநீ வித்துநீ
 விளைவுநீ, பண்ணுநீபயனுநீ பகையுநீயுறவுநீ. இவைஇருச்சீரோரடிப்
 பதினாறம்போதரங்கம். கற்பனைகழன்றநின்பொற் கழலிறைஞ்சது
 ம், வெண்மதிக்கடவுண் மீமிசைத்தவழ்தரத், தண்முகிற்குலங்க

டாழ்வுறப்படிதலிற், செங்காலன்னமும் வெண்மருப்பேனமூங், கீழ்மேறுருவவாரழற்பிழம்பாய், நின்றநின்றன்மையுணர்த்தும், பொன்றிகழ்புலியூர்மன்றுகிழவோனே. சரிதகம். இதனுள் அம்போதரங்கஞ்சுருங்காமல்வந்தது. அம்போதரங்கத்துள் முச்சீரெட்டை இருசீரெட்டெனவும் இருசீர்ப்தினுறை ஒருசீர்ப்தினுறெனவுங் கொண்டுமுறையேமுத்தொழிலின் வினைமுதன்முதலியவற்றையும் பெரியைநீமுதலியவற்றையுமுதா கரணமாக்குவாருமுளர். பெரும்பாலார் அசையைச்சீராக்குவர். அசைக்களபெடைவேண்டாமையைப்பெயர்க்காரணம்விளக்கும்.—

வாந்தளைதட்டுத்தனதுஇசையாகிவிசைஅறுசிந்துஅடியால்இறும்ஆய்விடினவெண்கலி—கலித்தளைகலந்துதுள்ளலோசையாய்முச்சீரடியால் முடியுமானால்வெண்கலி. விசையறுசிந்தடியென்றதலைருகிவேற்றுத்தளைதட்டுமவரும். வ. து. சேல்செய்தமதர்வேற்கட்டிலைசெய்தகடிக்கைதுதன், மால்செய்தகுழற்கோதை மகிழ்செய்யநடஞ்செய்யுந், தருணவிளம்பிறைக்கண்ணித்தாழ்சடையெம்பெருமானின், கருணைபொழிதிருநோக்கிற்கனியாதகன்னெஞ்சம், வாமஞ்சான்மணிக்கொங்கைக்கொசிந்தொல்குமருங்குலவர், காமஞ்சால்கடைநோக்கிற்கரைந்துருகாநிற்குமா, லவ்வண்ணமாநிறிற்பதகமென்றாலகமகம்விட், டெவ்வண்ணமாநிறிற்பதின்று. இதுகலித்தளைவெண்கலிப்பா. அற்புதமணிமன்றிலடிகணின்னடியுன்றார், மைக்கடல்விடமென்னும்வடவைத்தீயெழுவஞ்சி, நொளவடிவீழ்ந்தார்க்குதவிலர்நாணர்கொல், கைத்தலவபயத்தர்வாதத்தர்கைசெய்யாச், சித்திரமன்னசிலர். பிறதளைவிரவியவெண்கலிப்பா.—

வெண்பாஇயைந்துவிசைஅறுசிந்துஅடியால்இறுமாய்விடிற்கலிவெண்பா—நேரிசைவெண்பாப்போலத்தனிச்சொற்பெற்றும். இன்னிசைவெண்பாபோலத்தனிச்சொற்பெறாதுஞ்சிந்தடியால்முடியுமாயிற்கலிவெண்பாவாம். தளையும்வெண்சீர்வெண்டளையும் இயற்சீர்வெண்டளையுமெனப்புலப்பட்டது. வ. து. பூமேவுசெங்கமலப்புத்தேநுந்தேறரிய, பாமேவுதெய்வப்பழமறையுந், தேமேவு, என அடிநிமிர்ந்திரண்டாமடிதோறந் தனிச்சொற்பெற்றுக்—கடியேற்கும்பூங்கமலக்கால்காட்டியாட்கொண், டடியேற்குமுன்னின்றருள். எனநேரிசையாய்வந்த திருச்செந்தூர்க்கந்தர்கலிவெண்பாவைக்காண்க.

சுடர்த்தொடிகேளாய்தெருவில்யாமாடு, மணற்சிற்றில்காலிற் சிதையாவடர்ச்சியபொற், கோதைபரிந்துவரிப்பந்து கொண்டோடி, நோதக்கசெய்யுஞ்சிறுபட்டிமேலோர்நா, என்னையும்யானுமிருந்தேமாவில்லுளே, யுண்ணுநீர்வேட்டேனெனவந்தாற்கன்னை, யடர்பொற்சிரகத்தால் வாக்கிச்சுடரிழா, யுண்ணுநீர்நுட்டிவாவென்றாளெனயானும், தன்னையறியாதுசென்றேன்மற்றென்னை, வளைமுக்கைபற்றிநலியத்தெருமந்திட், டன்னாயிவனெருவன்செய்ததுகாணென்றேனே, வன்னையலறிப்படர்த்தரத்தன்னையா, னுண்ணுநீர்விக்கினுனென்றேனேவன்னையுந், தன்னைப்புறம்பழித்து நீவமற்றென்னைக், கடைக்கணற்கொல்வான்போனோக்கிரகசைச்சுட்டஞ், செய்தானக்கள்வன்மகன். இதுஇன்னிசையாய்வந்தகலிவெண்பா. இனி, இச்சூத்திரத்தில்வெண்பாஇயைந்தும்என்ப்துபொதுமையினிற்பவும் முன்னுரையாசிரியர்பிறநூலுரையாளர்போற்சுடர்த்தொடிகு. இன்னுஞ்செய்யுளொன்றையே யுதாசுரணமாகக்காட்டினமையின் அவருக்குநேரிசைக்கலிவெண்பாவுடன்பாடன்றுபோலும். அற்றேன்மேற்காட்டியதிருச்செந்தூர்க்கந்தர்கலிவெண்பா, திருக்கைலாயநூனவுலா, போற்றித்திருக்கலிவெண்பா, திருவுலாமலை, நெஞ்சவிடுதூது, திருவினையாடற்போற்றிக்கலிவெண்பா முதலியவாய்ப்பயில்வினவாய்ச்சிறப்பினவாய்த்தொன்றுதொட்டவாய் வருவனவற்றுக்குஇலக்கணம்யாண்டையதென்றுயாப்பைதுனித்துணரும் மாணுக்கனிடருறும்.

இன்னிசைக் கலிவெண்பாவையொழித்து இந்நேரிசைக் கலிவெண்பாவையே “வேண்டியவீரடியாற்குறளாம்” என்னுஞ்சூத்திரத்தில் வெண்பாவகுப்பில்வைத்து “நேரிசையேநீண்டிசையாங்கலி” எனச்சந்தநயநுனித்துணர்ந்த புத்தமித்திரனார்கொண்டனர். இத்தற்குஉரையாளர்காட்டிய சுடர்த்தொடிகு என்னுஞ்செய்யுள் இலக்கியமன்மைக்கு அவர்காட்டிய “ஒன்றைந்தெட்டாக்கியசீரொத்தவெதுகையாய். நின்றபதினமூன்றொன்பானேரொத்து, நன்றியலு, நீடுசீர்மூவைந்தானேரிசைவெண்பாவென்பர், நாடுசீர்நாப்புலவர்நன்கு” என்னுஞ்செய்யுள் சான்றாதல்காண்க. “வேற்றுத்தனைதட்டும்வெண்பாவியைந்து, மீற்றடிமுச்சீராயிறின்முறையே, வெண்கலிப்பாவுங்கலிவெண்பாவும்” என்றார்வைத்தியநாததேசிகர்.

“நெடுவெண்பாட்டுமுந்நாலடித்தே” எனப்பட்டுறொடைவெண் பாவுக்கு அடிவரையறையும். “கலிவெண்பாட்டேகைக்கிளைச் செய்துள், செவியறிவாயுறைபுறநிலையென்றிவை, தொகுநிலையளவினடியிலவென்ப” எனக்கலிவெண்பாவுக்கு அடிவரையறையின்மையும் ஆசிரியர் தொல்காப்பியனார்கூறலானும் அங்ஙனங்கூறக்காற்பட்டுறொடைவெண்பாவைக்கலிவெண்பாவெனவுங்கலிவெண்பாவினைப் பட்டுறொடைவெண்பாவெனவு மயங்குபவாகலானும் மேற்காட்டிய “தொடையடியித்துணை” என்னுங்காக்கைபாடினி யார்குத்திரம்வேண்டாதாயிற்று. இஃதறியாதார்திருவாசகத்துநமச்சிவாயவா அழ்கநாதன்றாள்வாழ்க” என அடிநிமிர்ந்துவந்த கலிவெண்பாவைப்பட்டுறொடைவெண்பாவென்றுமயங்குப. (௧௧)

தூரவே தரவினை தாழிசை தாமுஞ் சிலபலவாய் மரபே யிப்பன்று மயங்கியும் வந்தன வாங்கமைத்தோ ளரவே ரகல்கு லம்பேர் நெடுங்கண்வம் பேறுகொங்கைக் குரவே கமழ்குழ லாய்கொண்ட வான் பெயர் கொச்சகமே.

இது கலியின்பகுப்புக்கொச்சகம் உணர்த்திற்று.

இதனது பொழிப்பு.—ஒருதரவும் இரண்டுதரவும் சிலதாழிசையும் பலதாழிசையும் முறையான்வருவதுகொச்சகமாம். இவைமயங்கிவருதல் மயங்கிசைக்கொச்சகமாம். அவை தரவுக்கொச்சகம், தரவினைக்கொச்சகம், சிஃறாழிசைக்கொச்சகம், பஃறாழிசைக்கொச்சகம், மயங்கிசைக்கொச்சகம் எனவழங்கும். வ.று. அஞ்சம்—நெஞ்சே. இதுதரவுக்கொச்சகம். ஆதியுமந்தமுழில்லாவரும்பெருஞ், சோதியையாம்பாடக்கேட்டேயும்வாட்டடங்கண், மாதேவளருதியோவன்செவியோநின்செவிதான், மாதேவன்வார்கழல்கள்வாழ்த்தியவாழ்த்தொலிபோய், வீதிவாய்க்கேட்ட அமேவிம்மிவிம்மிமெய்ம்றந்து, போதாரமளியின்மேனின்னும்புரண்டிங்ங, னேதேனுமாகாள்கிடந்தாளென்னே யென்னேயீதேயெந்தோழி பரிசேலோரெம்பாவாய். இதுதரவினைக்கொச்சகம். இஃதறியார் இதனை ஏலோரெம்பாவாய் என இறுதியிற்கூன்பெற்று வந்த பட்டுறொடைவெண்பாவென இலக்கணத்துக்கெல்லாமாறு கொள்கூறுப.

மரபேயியன்றுமென்றதனால்மரபேயியலாததனிச்சொல்லஞ்சரி
தகமும்இடையிலவருமெனவுங்கொள்க. உ. து. நல்லாண்டதிரடி
ண்டோண்டுமுதலுமணிநாவிற், சொல்லாண்டமறைமுதலும்பலரா
ங்குத்தொலைவெய்தப், பல்லாண்டுசெலச்செல்லா வினையோரும்ப
னிப்பெய்த, வல்லாண்டநல்லிருளிலழலாடுந்தொழிலினையே. அத
றாற், பல்பேரூழிசெல்லினுமடிகட், கொல்லையுஞ்செல்லாதாகுமா
கலி, னளவில்லாமலக்கணுற்றுமுலுமென், நளர்வுநோக்காய்போ
லுநோக்கிற், கருணைசெய்தருளாயல்லை, யருணலம்பழுத்தவாடல்
வல்லோயே. இதுதனிச்சொல்லஞ்சரிதகமும்பெற்ற தரவுக்கொச்
சகம்.

குழைதூங்குகழைமென்றோட்கோமாநிகொலைக்கண்க, ளிழைதூ
ங்குமுலைக்கணவைத்தேயெய்தாநாணெய்த, வுழைதூங்குகுயிலேங்
கவுருமுத்தீயுகநக்கு, மழைதூங்குபொழிற்றில்லைமணிமன்றுண்ட
ஞ்செய்வோய். மீனேற்றின்றவசத்தான்றனித்தஞ்சவிழித்தோ
ய்நின், னானேற்றின்றவசமோவடலேற்றினூர்தியோ, காணேற்ற
பைங்குழிந்கவளமாக்கணத்தின்கண், வாணேற்றபகிரண்டம்வா
ய்மடுக்கவல்லதே, யெனவாங்குப்,பைந்துழாய்மவுலிப்பண்ணவனு
வப்ப, வந்தணர்பழிச்சவுமறத்தின்புங்கவன், முனியான்முனிவன்
போலு, மனையதன்றேயான்ரோர்கடனே. இது தனிச்சொல்லஞ்
சரிதகமும்பெற்றதரவிணைக்கொச்சகம், சரிதகமில்லாததுவந்தவ
ழிக்காண்க.

மறைதங்குதிருமன்றினடங்கண்டுமகிழ்பூத்துக், கறைதங்குவிட
வரவமிமையாதுகண்விழிப்பக், குறைதங்குகலைநிறையிற் கோளி
ழைக்குங்கொல்லென்று, நிறைதங்குதலையுவுநிரம்பாதநிரப்பெ
ய்தும், பிறைதங்குசடைக்கற்றைப்பெரும்பற்றப்புவியூரோய், தரவு.
எனவாங்கு, தனிச்சொல். வெள்ளெருக்குங்கரும்பாம்பும் பொன்ம
த்துமிலைச்சியெம, துள்ளிருக்கும்பெருமானின்றிருமார்பினுறவழு
த்துங், கள்ளிருக்குங்குமுலுமையாண்முலைச்சவட்டைக்கடுவொடுங்
கு,முள்ளெயிற்றகறையரவழுழையென்றுழையுமா,லதாஅன்று,

சிலைக்கோடுபொருமருப்பிற் புகர்முகனின்றி நுமார்பின், முலைக் கோடுபொருசுவட்டைக்கண் டெரிந்முழவுத்தோண், மலைக்கோடிவி னையாடும்பருவத்துமற்றுந்தன், கொலைக்கோடுபட்டவெனக்குலைந் துமனங்கலங்குமா, லதாஅன்று, விடமார்ந்தசுடரிலைவேல்விடலைநி ன்மணிமார்பில், வடமார்ந்தமுலைச்சுவட்டைக்கண் டெதன்மருப்பெந் தை, தடமார்பம்விடர்செய்யச்சமர்செய்தான்கொல்லென்று, கடமா வெங்கவுட்சிறுகட்கயாசுரீனவியக்குமால். இவைமூன்றுந் தாழி சை. அதனால், தனிச்சொல். சிலைமுகங்கோட்டுமச்சில்லரித்தடங் கண், முலைமுகங்கோட்டினண்குமான், மலைமுகங்கோட்டுநின்மற் புயமறைந்தே. இதுதாவுஒன்றுந்தாழிசைமூன்றுந் தனிச்சொற்களு ள்கரிதகமும்பெற்றசிஃறாழிசைக்கொச்சகம். ஒருநோக்கம்பகல்செ ய்யவொருநோக்கமிருள்செய்ய, விருநோக்கிற்றொழில்செய்துந் து யில்செய்துமிளைத்துயிர்கள், கருநோக்காவகைகருணைக் கண்ணை க்கஞ்செய்ஞானத், திருநோக்கவருநோக்க மிருநோக்குஞ்செய்ச் செய்து, மருநோக்கும்பொழிற்றில்லைமணிமன்றுண்டஞ்செய்வோ ய், தரவு. கடிக்கமலப்பார்வைவைத்துங்கண்ணை னார்காணுநின், னடி க்கமலமுடிக்கமலமறியாதேமறிதுமே, முத்தொழிலின்முதற்றொழி லோன்முடியிழந்தான்றலையிழந்த, வத்தொழிலிற்கெளிற்றமியே மறித்தொழிற்சும்வல்லமே, இருக்கோலமிட்டுமினுமுணராதாலெந் தைநின், நிருக்கோலம்யாமுணர்ந்துசிந்திக்கக்கடவமே, நான்மறை க்குந்துறைகண்டார்தோளிழந்தார்நாவிழந்திங், கூன்மறைக்கமறைப் புண்டேமுய்த்துணர்வுபெரியமே, தாமடிகண்மறந்துமறித்தலைகொ ண்டார்கலைவல்ல, மாமடிகன்யாம்டிகண்மறவாமையுடையமே, ப லகலையுங்குலமறையும்பயின்றுணர்ந்தும்பயன்கொள்ளா, துலகலை யுஞ்சிலகலையுமுணராதேமுணர்துமே. இவைஆறுந்தாழிசை. அத னால், தனிச்சொல். அம்மநின்றன்மையெம்மனோருணர்தற், கரி தேயெளிதேயாதல், பெரிதேகருணைசிறியேமாட்டே, சரிதகம். இ துபஃறாழிசைக்கொச்சகம்.

நீர்கொண்டகடலாடை நிலமகளுக்கணியான, கார்கொண்ட பொழிற்காசிக்கடிநகரங்குளிர்நூங்க, விடமருங்கிற் சிறுமருங்குந்

பெருந்தடங்கணின்னமிர்தஞ், சடைமருங்கினைநெந்திரைக்கைப்
 பெண்ணமிர்தந்தலைசிறப்பக், கண்கதுவுகடவுண்மணிதெரிந்தம
 ரர்கம்மியன்செய், விண்கதுவுபொலங்குடுமிவிமானத்தின் மிசை
 ப்பொலிந்தோய். நிற்பனவுந் தவழ்வனவு நடப்பனவுமாய்நிலத்
 துக், கற்பமளவிலகண்டு முறுகளைகண்காணமே, பழங்கணுறு
 முயிர்கடுயர்க்கடனீத்துப்பரங்கருணை, வழங்குபரமானந்தமாக்கட
 லிற்றினைத்தாட,வுரையாதபழமறையின் முதலெழுத்தினொண்பொ
 ருளை, வரையாதுகொடுத்திடுநின்வள்ளன்மைவாழ்த்துதுமே.
 இவையிரண்டும்ஆறடித்தரவு. நீரெழுத்துக்கொத்தவுடனீத்தார்க்கு
 நீநவில்வ, தோரெழுத்தேமுழுது மவரெவ்வண்ணமுணாவதுவே,
 யென்பணிவதுடுப்பதுதோலெம்பிரான்றமர்களவர், முன்பணியும்
 பேறுடையார்திசைமுகனுமுகுந்தனுமே, செடிகொண்முடைப்பு
 டுக்கடேசிற்றடியேயிடுதிறைமற், நடிகளடியார்க்களிப்பதானந்
 தப்பெருவாழ்வே, பற்பகனோற்றருந்தவரும்பெறற்கரியபரந்தாம,
 மெற்புடல்விற்றளியேமுங்கொளப்பெறுவதிறும்பூதே, நீணம்புண
 ர்வெண்டலைக்கலன்கொனேரிழைமுத்தித்திருவை, மணம்புணர்
 வார்க்கையனருண்மணவாளக்கோலமே, முடைத்தலையிற்பலிகொ
 ள்வான்மூவுலகுமவரவர்தங்,கடைத்தலையிற்றிரிவதுகொல்யாம்பெ
 றுநின்காணியே. இவையாறும்ஈரடித்தாழிசைகள். உளதெனவ்
 லதெனவொருவரொரளவையி, னளவினிளவிடவரியதொருரு
 வினை, யிதுவெனலருமையினெழுதருமொழிகளு, மதுவலவெனு
 மெனிலெவருனையறிபவ, ரவனவளதுவெனுமவைகளினுளனல,
 னெவனவனிவனெனவெதிர்தருதகைமையை, யறிபவரறிவினு
 ளறிவுகொடறிவுறு, நெறியலதொருவருமறிவருநிலைமையை. இ
 வைநான்கும்ஈரடிஅராகம். ஆனெடுபெண்ணுருவமைந்துநின்றனை,
 பூண்முலைகலந்துமைம்புலனும்வென்றனை,யெண்வகையுறுப்பினை
 ருருவெடுத்தனை, தொன்மறைப்பனுவலின்றொடைதொடுத்தனை.
 இவைநான்கும்நாற்சீரோரடியம்போதரங்கம். வடவரைகுழைய
 வளைத்தனை, மலைமகண்முலைகடினைத்தனை, வீடமயிர்தமரவினைத்த

னை, விசயனெடமர்செய்தினைத்தனை, வரிசிலைமதீனையெரித்தனை, மதகரியுரிவைதரித்தனை, யருமறைதெரியவிரித்தனை, யலகில்பல்கலைகடெரித்தனை. இவைஎட்டும்முச்சீரோரடியம்போதரங்கம். அழல்விழித்தனை, பவமொழித்தனை, யாறணிந்தனை, மாறணிந்தனை, மழுவலத்தினை, முழுநலத்தினை, மாண்டத்தினை, மாணிடத்தினை, யலகிறந்தனை, தலைகிறந்தனை, யருள்சூரந்தனை, யிருடுரந்தனை, யுலகளித்தனை, தமிழ்தெளித்தனை, யொன்றுமாயினை, பலவுமாயினை. இவைபதினாறும்இருச்சீரோரடியம்போதரங்கம். அலகில்புவனங்களுடங்கலுமுண்டொழிப்பாய்க்குக், கொலைவிடமுண்டினையென்றுகூறுவதோர்வியப்பாமே, பயின்மூன்றுபுவனமுங்கட்பொறிக்கிறையாய்ப்பாவிப்பாய்க்,கெயின்மூன்றுமெரிமடுத்தாயென்பதுமோரிசையாமே, அடியவரோமுக்குறும்புமறவெறிந்தாரெனிலடிகள், விடுகணைவிற்காமணீவென்றதுமோர்வியப்பாமே, இக்கூற்றின்றிநூராமத்தொருகூற்றுக்கிலக்கென்ற, லக்கூற்றங்குமைத்தனையென்றிசைப்பதுமோரற்புதமே. இவைநான்கும்ஈரடித்தாழிசைகள். எனவாங்கு, தனிச்சொல். உலகுசூற்கொண்டதலைவியுநீயு, மலைபகவெறிந்தமழவிளங்குழவியை, யமிர்தமூற்றிருக்கூங்குமுதவாய்த்தேறல், வண்டுகினினைப்பமடித்தலத்திருத்திக், கண்களிற்பருகியக்காமருகுழவி, யெழுதாக்கிளவியின்சுவைபழுத்த, மழலைநாறமிர்தம்வாய்மடுத்துண்ணச், செஞ்செவிநிறைத்தறும்மஞ்செவிக்கடிகளென், புன்மொழிக்கடுக்கொளப்புக்கட்டின, னின்னருள்விகழகுவாயிறும்பூதுடைத்தே,சுரிதகம்.கலியுறுப்பாறுமயங்கிவந்தமையின் மயங்கிசைக்கொச்சகம். திருவரங்கக்கலம்பகந்திருவருணைக்கலம்பகமுதலியவற்றில்வந்தமயங்கிசைக்கொச்சகமுமிவ்வாறே. “காமர்கடும்புன” வென்னுஞ்செய்யுள்கலிவெண்பாவுறுப்பின் வேறுபட்டகொச்சகமன்றிமயங்கிசைக்கொச்சகமன்றென்பதற்குஉரையாளர்காட்டிய “மணிகிளர்டுநெழுடி” என்னுஞ்செய்யுளேசான்றாகும். இன்னும்மரபேயியன்று.மென்றதனாலொருபோகுமுதலாவுடையனவற்றையெல்லாமிதனாற்பெயர்கொடுத்துக்கொச்சகமென்று வழங்கப்படுமென்க. கு. ‘எருத்தியலின்றியிடைநிலைபெற்று,மிடைநிலையின்றி

யெருத்துடைத்தாயு, மெருத்தமிரட்டித்திடைநிலைபெற்று, மிடைய
 திரட்டித்தெருத்துடைத்தாயு, மிடையுமெருத்துமிரட்டுறவந்து, மெ
 ருத்தமிரட்டித்திடைநிலையாற, யடக்கியல்காறுமம்மந்தவுறுப்பிற்,
 கிடக்கைமுறைமையிற் கிழமையதாயுந், தரவொடுதாழிசையம்போ
 தரங்க, முடுகியல்போக்கியலென்றிவையெல்லா, முறைதமொற
 மொழிந்தவையின்றி, யிடையிடைவெண்பாசிலபலசேர்ந்து, மற்
 றும்பிறபிறவொப்புறுப்பில்லன, கொச்சகமென்னுங்குறிப்பின்வா
 கும். என்றார்காக்கைபாடினியார். தரவேதரவிணைதாழிசைசிலபல,
 வரன்முறைபிறழ்வயற்பாமயங்கியுந், தனிச்சொற்பலவாயிடையி
 டைநடந்து, மொத்தாழிசைக்கவியுறுப்பினிற்பிறழ, வைத்தமு
 றையான்வண்ணகவிறுவாய், மயங்கிவந்தனவு மியங்குநெறிமுறை
 மையிற், கொச்சகக்கவியெனக்கூறினர்புலவர். ஒதப்பட்டவுறுப்பு
 வகையெல்லா, மேதப்படாமற்கவிக்கியல்பெய்தி, மிக்குங்குறைந்
 தும்பிறழ்ந்துமுறழ்ந்தும், வண்ணமுமடியுந்தொடையுமயங்கியு,
 மடுக்கியலந்தந் தொடுத்தனபல்கியுங், கலிவயிற்கடிந்தசீரிடைமி
 டைந்து, நாற்சீரிற்ந்தசீரொடுசிவணியு, முச்சீரிருசீரம்போதரங்க,
 மச்சீர்முடிவிடையழிவிலதமுவினுங், கொச்சகக்கவியெனக்கூறவும்
 படுமே; கூறியவுறுப்பிற்குறைபாடின்றித், தேறியவிரண்டிந் தேவ
 பாணியுந்; தரவேயொழியினுத்தாழிசையொழியினு, மிருவகைமுத்
 திறத்தெண்ணேநீங்கினு, மொருபோகென்ப வுணர்ந்திசினோரே”
 என்றாகலின். “தரவின்றாகித்தாழிசைபெற்றந், தாழிசையின்றி
 த்தரவுடைத்தாகியு, மெண்ணிடையிட்டுச்சின்னங்குன்றியு, மடுக்
 கியலின்றியடிநிமிர்ந்தொழுகியும், யாப்பினும்பொருளினும்வேற்று
 மையுடையது, கொச்சகவொருபோகாகுமென்ப” என்றர்தொல்
 காப்பியனார். வ.று. ஆறறியந்தணர்க்கருமறைபலபகர்ந்து, தேறு
 நீர்சடைக்கரந்துதிரிபுரந்தீமடுத்துக், கூறாமற்குறித்ததன்மேற்செல்
 லுங்கடுங்குளி, மாறாப்போர்மணிமிடற்றெண்கையாய்கேளினி.
 தரவு. படுபறைபலவியம்பப்பல்லுருவம்பெயர்த்துநீ, கொடுகொட்
 டியாடுங்காற்கோடியரகல்குறிக், கொடிபுரைதுசப்பினுள்கொண்ட

சீர்தருவாளோ, மண்டமர்பலகடந்தம துகையானீறணிந்து, பண்ட
 ரங்கமாடுங்காற்பீணயெழிலிணமென்றோள், வண்டரற்றுங்கூந்த
 லாள்வளர்தூக்குத்தருவாளோ. கொலையுழுவைத்தேதாலசைஇக்கொ
 ன்றைத்தார்சவற்புரளத், தலையங்கைகொண்டுநீகாபாலமாடுங்கா
 ன், முலையணிந்தமுறுவலாண் முற்பாணித்தருவாளோ. இவைமூன்
 றுந்தாழிசை. எனவாங்கு. தனிச்சொல். பாணியுந் தூக்குஞ்சீருமெ
 ன்றியை, மாணிழையரிவைகாப்ப, வாணமில்பொருளெமக்கமர்
 ந்தனையாடி. சரிதகம்: எ.ம். அலையார்ந்தகடலுலகத்தருந்திசை
 தோறங்கங்கே, நிலையார்ந்தபலபதிகநெறிமனிதர்க்கினிதியற்றி, யிங்
 கருளியெம்போல்வார்க்கிடர்கெடுத்தல்காரணமா, வேங்குபுகழ்ச்
 சண்பையெனுமொண்பதியினுதித்தனையே, செஞ்சடைவெண்ம
 தியணிந்தசிவனெந்தைதிருவருளால், வஞ்சியனதுண்ணீடையா
 ன்மலையரையன்மடப்பாவை, நற்கண்ணியளவிறந்தஞானத்தை
 யமிர்தாக்கிப், பொற்கிண்ணத்தருள்புரிந்த போனகமுன்னுகர்ந்த
 னையே, தோடணிகாதினென்றுந்தொல்லமரர்க்கெஞ்ஞான்றுந்,
 தேடரியபராபரணச்செழுமறையினகன்பொருளை, யந்திச்செம்மே
 னியினையடையாளம்பலசொல்லி, யுந்தைக்குக்காணவரனுவனா
 மென்றுரைத்தனையே. இவைமூன்றும்நான்கடித்தாழிசை. வள
 மலிதமிழிசைவடகலைமறையல, முளரிநன்மலரணித்தருதிருமுடியி
 னை. கடல்படுவிடமடைகறைமணிமிடறுடை, யடலிபவுரியினைய
 றிவுடையளவினை, இவையிரண்டும்அராகம். கரும்பினுமிக்கினிய
 புகழ்க்கண்னுதல்விண்ணவனடிமேற், பரம்பவிரும்புவியவர்க்குப்
 பத்திமையைவினைத்தனையே. பன்மறையோர்செய்தொழிலும்பர
 மசிவாகமவிதியு, நன்மறையின்விதிமுழுது மொழிவின்றிநவின்ற
 னையே. இவையிரண்டும்இரண்டடித்தாழிசை. அணிதவத்தவர்க
 ளுக்கதிகவித்தகனூநீ, தணிமனத்தருளுடைத்தவநெறிக்கமிர்தநீ,
 யமணரைக்கமுறுதிக்கணவுறுத்தவனூநீ, தமிழ்நலத்தொகையினி
 ற்றருசுவைப்பனுவனீ. இவைநான்கும்நாற்சீரோரடியம்போதரங்
 கம். மறையவர்க்கொருவனீமருவலர்க்குருமுநீநிறைகுணத்தொரு
 வனீநிகரினுத்தமனூநீ. இவைநான்கும்முச்சீரோரடியம்போதரங்கம்.
 அரியையீயெளியையீயறவனீ துறவனீ பெரியையீயுரியையீபிள்ளைநீ
 வள்ளனீ. இவையெட்டும்இருச்சீரோரடியம்போதரங்கம். எனவா
 ங்கு. தனிச்சொல். அருந்தமிழ்வீரகநிற்பரசுதுந்திருந்திய, நிரை

ச்செழுமா ளிகைநிலைதொறு நிலைதொறு, முரைச்சதுர்மறையினேங்
கியவொலிசேர். சீர்கெழு துழனித்திருமுகம்பொலிவுடைத், தார்கெ
ழுதண்டலைத்தண்பிணைதழீஇக், கற்றொகுபுரிசைக்காழியர்நாத, நற்
றொகுசீர்த்திருநானசம்பந்த, நின்னெருங்கருணையநீதியி, னன்பு
டையடியவர்க்கருளுவோயெனவே. சரிதகம். எ.ம். வருமிவை
கொச்சகவொருபோகு. பிறவும்வந்தவழிக்காண்க. (௧௨)

அடிவரை யின்றி யளவொத்து மந்தடி நீண்டிசைப்பிற்
கடிதலில் லாக்கலித் தாழிசை யாகுந் கலித்துறையே
நெடிலடி நான்காய் நிகழ்வது நேரடி யிரிரண்டாய்
விடினது வாகும் விருத்தந் திருத்தகு மெல்லியலே.

இதுகலியினமுணர்த்திற்று.

இ—ள். திருத்தகுமெல்லியலே.—அடிவரைஇன்றி அளவுஒத்
தும் அந்தஅடிநீண்டுஇசைப்பிற் கடிதல்இல்லாக் கலித்தாழிசை ஆ
கும்—அடிவரையறையில்லாமளவுபட்டும் படாதும்ஈற்றடிமிக்கு
வருவதுகலித்தாழிசையாகும். கடிதலில்லாவென்றதனொருபொ
ருண்மேன்மூன்றடுக்கிவருதல் சிறப்பு. தனித்துவருவதுமிழுக்கா
து. சீர்வரையறாமையினெச்சீராணும்வரும். கு. அடியெனைத்தாகி
யுமொத்துவந்தளவிற், கடையடிமிகுவதுகலித்தாழிசையே. என்ப
துயாப்பருங்கலம். அந்தடிமிக்குச்சிலபலவாயடி, தந்தமுனொப்பன
தாழிசையாகும். என்றார். வ.று. செல்லார்பொழிற்றில்லைச்சிற்ற
ம்பலத்தெங்கள், பொல்லாமணியைப்புகழ்மினோவம்மின்புலவீர்
காள். முத்தேவர்தேவைமுகிலூர்திமுன்னான, புத்தேளிர்போலப்
புகழ்மினோவம்மின்புலவீர்காள். ஆங்கற்பகக்கன்றளித்தருளுந்நில்
லைவனப்பூங்கற்பகத்தைப்புகழ்மினோவம்மின்புலவீர்காள். இவை
யிரண்டடியாயொருபொருண்மேன்மூன்றடுக்கியீற்றடிமிக்ககலித்
தாழிசை. இருகூற்றுருவத்திருந்தன்பொழிற்றில்லை, யொருகூற்
றின்குத்தையுணராய்மடநெஞ்சே, யொருகூற்றின்குத்தையுண
ராயெனின்மற்றப், பொருகூற்றந்தோற்றப்புலம்பேவ்வாழிமடநெ
ஞ்சே. இதுநாலடியாயிடைமடக்காய்ற்றடி மிக்ககலித்தாழிசை.
காளியாடக்கனலுமிழ்கண்ணுதன், மீளியாடுதல்பாருமே, மீளியா

டல்வியந்தவடோற்றெனக், கூளிபாடிக்குணிப்பதும்பாருமேபாருமே. இதுநான்கடியாயிரண்டாமடி குறைந்திடைமடக்காயீற்றடிமிக்ககலித்தாழிசை.—

நெடிலடிநான்காய்நிகழ்வதுகலித்துறை(யாகும்)—ஐஞ்சீரடிநான்காய்நிகழ்வதுகலித்துறையாகும். சூ. நெடிலடிநான்காய்நிகழ்வதுகலித்துறை. என்பதுயாப்பருங்கலம். வ.று. இனியசீறடிக்குமரனிற்செந்திவந்திமையோர், வினையொள்கம்பலையகற்றுவானிருந்திமேவ்மலன், நனதுணர்ச்சியின்றாகியேயவசமாஞ்சயந்தன், கனவின்முந்துறவந்தனனருள்புரிசுருத்தால், எனவரும்.—

நேரடியீரிரண்டாய்விடின்துகலிவிருத்தம்ஆகும்—நாற்சீரடிநான்காய்வரின்அதுகலிவிருத்தம்ஆகும். “அளவடிநான்கதுகலிவிருத்தம்மே” என்பதுயாப்பருங்கலம். வ.று. ஆறுமாடுகப்பிரானன்றியிவ்வடை, வேறொருதுணையிலெய்ம்மைய்தெனத், தேறினனவனடிசுந்தைசெய்தனன், மாறிழியருவிநீர்வழியுங்கண்ணினான். எனவரும்.

இனி “திருந்திலையவிலங்குவேற்றிகழ்தண்டார்க்கதக்கண்ணன், விரிந்திலங்குமவிர்பைம்பூண்டடமார்பன்வியன்களத்து, முருந்திறைஞ்சமுத்திற்குமுட்டியெல்லாந்தனித்தனியே, யருந்திறன்மாமறமன்னர்க்கடிவனவும்போன்றனவே. எனவருமின்றோன்னதரவுக்கொச்சகக்கலிப்பாவைக்கலிவிருத்தமென்னினுமிழக்காடென்பார்கலிவிருத்தத்தைத்தரவுக்கொச்சகமெனவுந்துணிவர். அவர்தரவுக்கொச்சகக்கலிப்பாவெண்சீர்ப்பயில்வம்வேறுசந்தமுங்கலிவிருத்தம் இயற்சீர்ப்பயில்வம்வேறுசந்தமுமுடைமையை துனியார்போலும். (௧௯)

குறளடி நான்கின மூன்றொரு தாழிசை கோதில்வஞ்சித்துறையொரு வாது தனிவரு மாய்விடிற் சிந்தடிநான்கறைதரு காலையமுதே விருத்தந் தனிச்சொல்வந்து மறைதலில் வாரத்தி னுலிறும் வஞ்சிவஞ்சிக் கொடியே.

இதுவஞ்சியினமும் ஈறுமுணர்த்திற்று.

இ—ள். அமுதே—குறளடிநான்குஇனம்மூன்றுஒரு(வஞ்சித்) தாழிசை—இருசீரடிநான்காயினம்மூன்றானதே, ஒருவஞ்சித்தாழிசையாகும். வ.று. பிணியென்றுபெயராமே துணிநின்றுதவஞ்செய்வீ, ரணிமன்றலுமைபாகன் மணிமன்றுபணியீரே என்னென்று பெயராமேகன்னின்றுதவஞ்செய்வீர் நன்மன்றலுமைபாகன்பொன்மன்றுபணியீரே அரிதென்றுபெயராமே வரைநின்றுதவஞ்செய்வீ ருருமன்றலுமைபாகன் நிருமன்றுபணியீரே.எனவரும்.—

குறளடிநான்குஒருவாதுதனிவரும்ஆய்விடிற்கோதில்வஞ்சித்துறை—இரு சீரடிநான்காயொருபொருண்மேலொன்றய்வருவதுவஞ்சித்துறையாகும். வ.று. கிம்பகிழற்பாலும்பன்முகத்தார் செம்பதுமத்தாணம்புகருத்தே. எனவரும் சூ. “குறளடிநான்மையீற்கோவைமூன்றய், வருவனவஞ்சித்தாழிசைதனிவரிற், றுறையென மொழிபதுணிந்திசினோரே”என்றார்.—

சிந்துஅடிநான்குவஞ்சிவிருத்தம்—முச்சீரடிநான்காய்வருவதுவஞ்சிவிருத்தம். வ.று. ஒன்றினம்பரலோகமே, யொன்றினம்பரலோகமே, சென்றுமேவருந்தில்லையே, சென்றுமேவருந்தில்லையே. எனவரும்.

சிந்தடிநான்காய்வருவனவஞ்சி, யெஞ்சாவிருத்தமென்மனார்புலவர். என்பது யாப்பருங்கலம். அறைதருகாலையென்பதையெங்குங்கூட்டுக.—வஞ்சிக்கொடியே—வஞ்சிதனிச்சொல்வந்துமறைதலில்வாரத்தினாலும்—வஞ்சிப்பாதனிச்சொல்வர ஆசிரியச்சுரிதகத்தால்முடியும். எ.று. தொடர்புவேறுதோன்றமகடேமுன்னிலையுமிரண்டாயிற்று. “தூங்கலிசையனவகவன்மற்றவை, யாய்ந்தனிச்சொலோடகவலினிறுமே” என்பது யாப்பருங்கலம், வ.று. பூந்தாமரைஎன்னுங்குறளடிவஞ்சிப்பாநாளும்என்னுந்தனிச்சொற்பெற்றுஆசிரியச்சுரிதகத்தாலிற்றது. கடித்தாமரைக் கண்ணன்விழிக் கமலந்தர, வடித்தாமரைச் சுடர்ப்பரிதி யளித்தருளினை, யதனாற், புதுமலர்ப்பொழிற்றில்லைவாண, வுதவியின்வரைத்தோவடிகள் கைம்மாறே. இச்சிந்தடிவஞ்சிப்பாஅதனாலென்னுந்தனிச்சொற்பெற்றுஆசிரியச்சுரிதகத்தாலிற்றது. குறளடியான்வருவதுசமனிலைவஞ்சியெனவும் முச்சீரான்வருவது வியனிலைவஞ்சியெனவுங் கொள்க. வஞ்சிக்குஅடிப்பகுப்பேபெயராதலின் மேற்கூறியேனையவ

ந்றின்பகுப்புகளைக்கூறியினவமைப்பிலினத்தைச்சொல்லி யெஞ்சி
யவிதியையமுடன்முடித்தார். (கசு)

பண்பார் புறநிலை பாங்குடைக் கைக்கிளை வாயுறைவாழ்த்
தொண்பாச்செவியறிவென்றிப் பொருண்மிசையுனழில்லா
வெண்பா முதல்வந் தகவல்பின் னாக விளையுமென்றால்
வண்பான் மொழிமடவாய்மருட் பாவெனும் வையகமே.

இது மருட்பாவையுணர்த்திற்று.

இதனதுபொழிப்பு—புறநிலைவாழ்த்து, கைக்கிளை, வாயுறைவா
ழ்த்து, செவியறிவுறாஉம் என்னப்பட்ட நான்குபொருளிலும் வெ
ண்பாமுதல்வர ஆசிரியப்பாபின்வருமானுலதை வையகம்மருட்பா
வென்னும். எ. று. வையகத்தின்மேலேற்றினமையினிது யாவ
ருக்குமொத்ததுணிபென்க. சூ. “வெள்ளைமுதலாவாசிரியயிதுதி,
கொள்ளத்தொடுப்பது மருட்பாவாகும்” என்றார். “வழிபடுதெய்வ
நிற்புறங்காப்பப், பழிதீர்செல்வமொடுவழிவழிசிறந்து, பொலிமி
னென்னும்புறநிலைவாழ்த்தே” என்றார்தொல்காப்பியனார். காட்சி
முதலாக்கலவியினொருதலை, வேட்கையிற்புலம்புதல்கைக்கிளையது
தான், கேட்போரில்லாக்கிளவிகள்பெறுமே” என்றார். “வாயுறை
வாழ்த்தேவயங்கநாடின, வேம்புங்கடுவும்போலவெஞ்சொற், ருங்
குதலின்றிவழிநனிபயக்குமென், ரேம்படைக்கிளவியின்வாயுறு
த்தன்றே. செவியுறைதானே, பொங்குதலின்றிப்புரையோர்நாப்
ப, ணவிதல்கடனெனச்செவியுறுத்தன்றே” என்றார்தொல்காப்பிய
னார். கைக்கிளைமருட்பாவாய்வரும்வழி ஆசிரியவடியிரண்டேயாய்
அவற்றள்ஈற்றயலடி முச்சீராய்வருமென்றும்வெண்பாவடியும் ஆ
சிரியவடியும் ஒத்துவருவதுசமனிலைமருட்பாவென்றும் ஒவ்வாத
துவியனிலைமருட்பாவென்றுங்கொள்க. புறநிலைவாயுறைசெவிய
றிவுறாஉவெனத், திறநிலைமூன்றுந்திண்ணீதிற்றெரியின், வெண்பா
வியலினுமாசிரியவியலினும், பண்புறமுடியும்பாவினவென்ப. என்
னார் தொல்காப்பியனார். வாய் வாய்மொழி. உறைமருந்து. வா
யுறையென்பதுசொன்மருந்தெனப்பண்புத்தொகையாம். வாயிற்
ரேற்றியமருந்தெனவேற்றுமைத்தொகையுமாம். மருந்துபோறவி
ன்மருந்தாயிற்று. ஏனையவும்அதிகவசனமும்வெளி.

வ.று.அரசியல்கோடாதரனடியார்ப்பேணு,முரசியரூனவேன்ம
 ன்னர், பரசோன், கழலிணைப்பொதுவில்காப்பாக, வழிவழிசிறந்
 துவாழியோபெரிதே. புறநிலைவாழ்த்துமருட்பா. தாளிரண்டும்பா
 ரொன்றுந்தார்வாடும்வேர்வாடும், வாளிரண்டுநீள்கா தில்வந்திமை
 க்குங், கோளிரண்டு, மைவகைப்பூதமமைத்தருளரங்கர், மைவளர்
 சோலைமலையிற், ரெய்வமல்லளித்திருவுருவினளே. கைக்கிளைமரு
 ட்பா.

வம்மினமரங்காண் மன்றுடையான்வார்கழல்கண், யெம்மினுறு
 திபிறிதில்லை, மெய்ம்மொழிமற், ரென்மொழிபிழையாதாகும்,பின்
 வழி நுமக்குப்பெரும்பயன்றருமே. வாயுறைவாழ்த்துமருட்பா.

வாழ்த்துமின்றில்லைநினமின்மணிமன்றந், தாழ்த்துமின்சென்
 னிதலைவற்கு, வீழ்த்த, புறநெறியாற்றாதறநெறிபோற்றி, நெறிநி
 ன்ரொழுதுகிர்மன்ற, துறையறிமாந்தர்க்குச்சுழ்கடனிதுவே. செ
 வியறிவுறுஉமருட்பா.

வேதவாய்மேன்மகனும்வேந்தன்மடமகளு, நீதியாற்சேர்ந்துநிக
 ழுந்தநெடுங்குலம்போ, லாதிசால்பாவுமரசர்வியன்பாவு, மோதிய
 வாரோதமருட்பாவாயோங்கியதே.

பண்ணுந்திறமும்போற்பாவுமினமுமாய், வண்ணவிகற்பவகை
 மையாற், பண்ணின், நிறம்விளரிக்கில்லதுபோற்செப்பலகவ, வி
 சைமருட்குமில்லையினம். இவற்றைத்தேறுக. (கௌ)

இரண்டாவது செய்யுளியல் முற்றிற்று.

வெண்பா வளம்படவீரடி யொன்றுடனேரிசையுங்
 கண்பானல் போன்மயி லந்தமின் முன்றுங் கடைதருக்கி
 நண்பார் தரவொன் றசைதர வேயடி யோடுகுறள்
 பண்பார் புறநிலை செய்யு ளியலென்பர் பாவலரே.

இது செய்யுளியற்குத்திரமுதனினைப்புக்காரிகை.

மூன்றாவது
ஒழிபியல்.

சீருந் தளையுஞ் சிதையிற் சிறியஇ உஅளபோ
டாநு மறிவ ரலகு பெறாமையை காரணவே
லோருங் குறிவிய லொற்றள பாய்விடி னோலகாம்
வாரும் வடமுந் திகழு முகிண்முலை வாணுதலே.

இது எழுத்துக்கட்கெய்தாததெய்துவிக்கின்றது.

ஓ—ள். வாரும்வடமுந்திகழுமுகிண்முலைவாணுதலே— சீருந்த
ளையுஞ்சிதையிற் சிறியஇஉஅளபோடுஅலகுபெறாமை ஆரும்அறி
வா—சீருந்தளையுங்கெடிற் குற்றியலிகரமுங்குற்றியலுகரமும் உயிர
ளபெடையும் அலகுபெறாமையை எவருமறிவர். கு. “தளைசீர்வண்
ணந்தாங்கெடவரினே, குறுகியவிகரமுங்குற்றியலுகரமு, மளபெ
டையாவியுமலகியல்பிலவே” என்பதுயாப்ப்ருங்கலம். பின் ஒற்ற
ளபென்றமையினிது உயிரளபென்பது தெளிவு. வ.று. சிறுநன்றி
யின்றிவர்க்கியாஞ் செய்தக்கானுளைப், பெறுநன்றிபின்னும் பெரி
தென், நுறுநன்றி, தானவாய்ச்செய்வதுந்தானமன்றென்பவே.
வானவாமுள்ளத்தவர். இதனுள் இன்றிவர்க்கியாம் என்புழி வெண்
பாவினுள் விலக்கப்பட்டகனிச்சீர்வந்தமையிற்குற்றியலிகரத்தை
அலகுகொள்ளாக்கால்விதித்தகூவியளங்காயாம். குழலினிதியாழினி
தென்பர்தம் மக்கண் மழலைச்சொற் கேளாதவர். இதனுட் குழலி
னிதியாழினி என்புழி நிரையொன்றாகிரியத்தளையும். அருளல்லதி
யாதெனிற் கொல்லாமைகோறல்பொருளல்லதவ்வுன்றினல். இத
னுள் அருளல்லதியாதெனில் என்புழிக்கலித்தளையும் வந்துபிழைப
தெலிற்குற்றியலிகரத்தைக்களையமுறையேவிதித்த இயற்சீர்வெ
ண்டளையும் வெண்சீர்வெண்டளையுமாம்.

குற்றியலுகரத்துக்குக்காட்டிய ‘‘கொன்றுகோடுநீடு’’ என்னுஞ்
செய்யுளிடர்ப்பட்டமுடிபாகலானும் பயில்வின்மையானும் இலக்
கியம்வேறுவந்துழிக்காண்க.

இனியுயிரளபெடை பல்லுக்குத்தோற்ற பனிமுல்லை பைங்கிளிக
ள், சொல்லுக்குத் தோற்றின்னந்தோன்றாவா, னெல்லுக்கு, நூற்றூ

நூறென்பாணுடங்கிடைக்குமென்முலைக்கு, மாறோமால்ன்றளந்த மண், இதனுள் நூறோஒநூறென்புழிப்பண்டமாற்றின்கண் அளபெடையநுகரணம் வந்துநாலசையாய்ப்பிழைபடுதலிலுயிரளபெடையைக்களையச் சீருந்தளையுஞ் சிதையாவாம்.

இடைதுடங்கவீர்ங்கோதைபின்றாழ்வாட்கண், புடைபெயர்ப்போழ்வாய்திறந்து, கடைகடையி, லுப்போஒ வெனவுரைத்துமீள்வாளொளிமுறுவற், கொப்போநீர்வேலியுலகு. இதனுள்உப்போஒ வென்புழிக்கலித்தளைவந்து வெண்பாவழிதலாலுயிரளபெடையைக்களையச்சிதையா. து.—

உளமால்கொண்டோடியொழியாதியாமு, முளமாகிலேத்தாவாறுண்டே, யுளமாசற், நங்கமலமில்லாவடல்வென்றேறூர்ந்துழி, மங்கமல வண்ண னடி எ.ம். நாடுதனி லேயுழி நாலேனை வானென்று, வீடுதனில்வைக்கவிரும்புவாய், பீடுதரு, காட்டுயேபோளுநிற்கற்பகமேயாருயிர்க்கோர், சாட்சியேயுன்றிச்சரண்.. எ.ம். வருமிவற்றிற்குற்றிபலிகரவுகரங்களலகுபெற்றன.—

ஐகாரம்நைவேற்குறிலிப(லாம்) —ஐகாரங்குறுக்கமாறற்குறின் மாத்திரையாம். கு. “குறுமையெழுத்தினியல்பேயைகார, நெடுமையினிங்கியக்கால்” என்றார். வ.று. அன்னையைவானோவதவமாலணியிழாய், புன்னையையானோவன்புலந்து எ.ம். உண்டையென்றகிளரொளியுண்கணுள், பண்டையளல்லள்படி. எ.ம். வருவனவற்றிலைகாரக்குறுக்கமொருமாத்திரையாயிற்று.—

ஒற்றுஅளபுஆய்விடினொர்அலகுஆம்—ஒற்றுகள் அளபெழுந்தவிட்டத்துநேரசையாம். எ.று. கு. “ஆய்தமுமொற்றுமளபெழநிற்புழி, வேறலகெய்தும்விதியினவாகும்” என்றார் காக்கைபாடினியார். ஆய்தமுமொற்றோடு மொருபுடையொத்துவருதலினளபெடையோரலகாதலுங்கொள்க. வ.று. இலங்கு வெண்பிறைகுடிசனடியார்க்குக், கலங்குநெஞ்சமில்லக்காண். எ.ம். அங்கனிந்த வருளிடத்தார்க்கன்புசெய்து, நங்கனங்கறுப்பாநாம். எ.ம். எஃஃஃகலங்கியகையராயின்னுயிர், வெஃஃஃகுவார்க்கில்லைவீடு. எ.ம். வரும்.

இனிஆருமறிவரலகுபெறாமெளவேசிலரறிந்தஅலகுபெறுதவெழுத்துளதென்பதுந்தொண்க்கும். அது,மேலனவற்றோடுமாத்திரையொத்தமெய்யென்க. இது “வந்ததுகொண்டுவாராதுரைத்தலாலும்பெறுதும். மெய்யலகுபெறலைமேலுரைத்தாம். வ.று. அடியார்க்கெளியன்சிற்றம்பலவன்கொற்றங், குடியார்க்கெழுதியகைச்சீட்டு

ப், படியி(ன்)மிசை. எ.ம். பத்த(ர்)களைக், கண்டாற்பணிந்தகலப்போ
மின்கள். எ.ம். இருப்பிடமற்றில்லையோவென்றோ, பொருப்ப(ன்)
மகள். எ.ம். கவ்வைக்கடிபிடிக்குங்காத(ன்)மையால், எ.ம். குமர
(ன்)முதுதாஹதயார்குன்று. எ.ம். ஒளிகொ(ண்)மிடற், நெந்தை
யராப்பூண்டுமலுமெம்மாணையுண்ணிணந்த. எ.ம். சீர்கொ(ள்)கவி
வாணர்திரு. எ.ம். சாங்கனிக்காதித்த(ன்)வரத்தான். எ.ம்.
கொள்ளும்புட்காக்கின்றகோவி(ன்)மையோ நீபிறர். எ.ம். வந்த
வெண்பாக்களிற் குறித்த ஒற்றைவிலக்காதுகொள்ளிற் கனிச்சீராய்
வழுஉவளையும். விலக்கில்வெண்சீராம்.

தூதோவியமன்றுணையோவிணையிலி தொல்லை(த்)தில்லை. எ.ம்.
அயலேபசும்பொற்கொடிநின்றதால்வெள்ளையன்ன(ஞ்) செந்நெல்.
எ.ம். காயங்கலையநலியந்தகண்ணை. கால(ஞ்)செய்ய. எ.ம். மின்வ
ண்ணமெவ்வண்ணமவ்வண்ணமவீழ்சடை. வெள்ளி(க்)குன்றம்.
எ.ம். வந்த கட்டளைக்கலித்துறைகளிற் குறித்த ஒற்றைவிலக்காது
கொள்ளில் விதியாதபொதுச்சீராம். விலக்கில்விதித்தவெண்சீராம்.

இட்டசீரசையானொருமாவி(ன்)கீழ். என்னுங் கட்டளைக்கலிப்
பாவிற் குறித்த ஒற்றைக்கொள்ளின் விதியாதவெண்சீராம். விலக்
கில் விதித்தகூவிளமாம்.

இனி ஐகாரக்குறுக்கமொழிமுதலிலொன்றரைமாத்திரைபெறு
மெனவும் ஓளகாரக்குறுக்கமுமவ்வாறாமெனவுமுய்த்துணராக்கர
லிலக்கியமெல்லாம்வரம்பழியும். கு. "அளபெடைதனியிரண்டல்
வழியையெள, வுளதாமொன்றரைதனிமையுமாகும்" என்றார்.
இதில் அளபெடையெனல்வேண்டாமைக்குத் தனி என்பது சான்
றும்.

ஓளகாரக்குறுக்கத்தையுடனமைக்கக்கருதிப்போலும் ஒருசாரா
ர் "ஒன்றரையாகுமையெள" என்றார். வ.று. வைகலும் வைகல்
வரக்கண்மெஃதுணரார், வைகலும் வைகலை வைகுமென்றின்புறு
வார், வைகலும் வைகிறறம் வாழ்நாண்மேல் வைகுதல், வைகலை
வைத்துணராதார். எ.ம். அவ்வித்தமுக்காறுடையாணைச்செய்யவ,
டெளவையைக்காட்டிவிடும். எ.ம். வரும்இவற்றுள் வைகலும்
கூவிளமும்வைகல்தேமாவும்தெளவையை கூவிளமுமாதலினொன்
றரைமாத்திரைகாண்க. (க)

விட்டிசைத் தல்லான் முதற்கட்டனிக்குறி நேரசையென்
 ரெட்டப் படாததற் குண்ணு னுதாரண மோசைகுன்றா
 ரெட்டள பாய்விடி நேர்நேர் கிரையொடு நேரசையா
 மிட்டத்தி னற்குறில் சேரி நிலக்கிய மேர்சிதைவே.

இது அசைக்கெய்தாததெய்துவிக்கின்றது.

ஆ—ள். விட்டிசைத்தல்லால் முதல்கண்தனிக்குறில் நேரசை
 யென்று ஒட்டப்படாது—விட்டிசைத்துநின்றவழியல்லது மொ
 ழிமுதற்கண்தனிக்குறில்நேரசையென்றுஉடம்படப்பெறாது. என
 வேவிட்டிசையாதவழி தனிக்குறில்குறிலோடுநெடி லோடுங்கூடி
 நிரையசையாமென்பதாயிற்று.—

அதற்கு உண்ணன் உதாரணம்(ஆம்)— அதற்குஉண்ணனொளி
 ந்ரானேங்குபுகழ்செய்யான், றுன்னருங்கேளிர் துயர்கனையான்
 கொன்னை, வழங்கான்பொருள்காத் திருப்பானேல்அஆ, விழந்தா
 னென்றெண்ணப்படும். என்பதுஉதாகரணமாம். ஒட்டப்படாதெ
 ன்றதனால் மொழிக்குமுன்றிடத்தும் விட்டிசைத்த குற்றெழுத்து
 நேரசையாமென்பதுஉம்விட்டிசைப்பதுதான் ஏவல் குறிப்பு தற்
 சுட்டு வினா சுட்டு என்னுமைந்தன்கண்ணுமென்பதுஉங்குற்றெழு
 த்துவிட்டிசைத்தவழிமற்றேரெழுத்திலேடுங்கூடி நிரையசையா
 காதென்பதுஉம் பெறப்பட்டது. கு, “ஏவல்குறிப்பேதற்குட்டல்
 வழி, யாவையுந்தனிக்குறின் முதலசையாகா” என்றார் மகேச்ச
 ரர். வ. று. அ உ மறியாவறிவிவிடைமகனே, நொஅலையனின்
 னாட்டைநீ. அ உ என்பதுதற்குட்டு. நொஎன்பதுசெயவெனெச்ச
 த்திதுதிதொக்கு முதனிலைகுறுகிய ஏவற்குறிப்புச்சொல். அஅவ்
 னும்இஇவனும் உஉவனும் கூடியக்கால் எளவனை வெல்லாரிகல்.
 னுவைசட்டுவினாவாகிய குறிப்புச்சொல், பிறவுமன்ன.

ஒசைகுன்றாரெட்டளபாய்விடிநேர்நே(ராம்)—ரெட்டளபெடை
 யானால் அதுஇரண்டுநேரசையாம்.—இட்டத்தினற்குறில்சேரின்றி
 ளையொடுநேரசையாம்—குற்றெழுத்தோடுபுணர்ந்தரெட்டெழுத்த
 ளபெழுந்தால்நிரைநேராம்.—இலக்கியம்ஏர்சிதைவு(ஆம்)— ஏள்சி
 தையவழிஅ லெழிஅநின் சேயரி சந்திய கண் என்பது உதாகர
 ணமாகும். எ. று. ஏள்நேர்நேர் அழிஅல் நிரைநேர், தனிநிலைய

எபெடை நேர்நேரியற்றே யிறுதிநிலையளபெடைநிரைநேரியற்றே.
என்றார்ந்தத்தனார்.

இனித்தனிக்குறில் குறிலோடும்செடிலோடுங்கூடி முதலில்நிரை யாதல்போல இடையிலும் நிகழ்தலானும் “எஓமெய்புள்ளிபெறு மென்ப” என்புழி எகரம்விட்டிசைத்துமுதலில் நேராதல்போல ஒருமும் விட்டிசைத்து இடையில்நேராய்நின்றலானும்உலகத்துச் சொல்லையெல்லாம் பெரிதுநரசைச்சீராகவும்மூவசைச்சீராகவும்அரு கிராலசைச்சீராகவும் கோடலானுஞ் செய்யுளிற்பிரித்துக்காட்டிய தும் வாய்பாடும்அவ்வியல்பினவாதலானும் இடையில்நேரசையா யின்நரசைச்சீருட்சிலமூவசைச்சீராயும் மூவசைச்சீருட்சிலநாலசை ச்சீராயும்என்றுங்காணவைந்தசையாயுமேறலானுந் “தனிக்குறின் முதலசைமொழிசிறைத்தாகாது” எ.ம். விட்டிசைத்தல்லான் முத ற்கட்டனிக்குறினேரசையென்றொட்டப்படாது.எ.ம். முதலுக்கு வெளிப்படையாய்விதியமைந்தாற்போல இடைக்குஉய்த்துணர்க வெனக்குறிப்பாய்க்கூறக்கூற்றாயமைந்தது.

தறின்புதனடுவிட்டிசைப்பினேரசையே எனக்குத்திரிப்பின்மா ணவகனிடருளுன். (உ)

மாஞ்சீர் கலியுட் புகாகலிப் பாவின் விளங்கனிவந்
தாஞ்சீ ரடையா வகவ லகத்துமல் லாத வெல்லாந்
தாஞ்சீர் மயங்குந் தனையுமல்தே வெள்ளைத்தன்மைகுன் றிப்
போஞ்சீர் கனிபுகிற் புல்லா தயற்றனை பூங்கொடியே.

இது சீருந்தனையுஞ்செய்யுளில்நிற்பதோர்முறையுணர்த்திற்று.

இ—ள். பூங்கொடியே—மாஞ்சீர்கலியுட்புகா—தேமாபுளிமா எ ன்னுஞ்சீரிரண்டும்கலிப்பாவிற்புகா. —விளங்கனியாஞ்சீர்கலிப்பா வின்வந்துஅடையா—கருவிளங்கனி கூவிளங்கனி ஆசியசீர்களுங் கலிப்பாவிற்சேரா.—அகவலகத்தும்(அடையா)—இச்சீரிரண்டும்ஆ சிரியப்பாவினுஞ்சேரா.—அல்லாதசீரெல்லாம்மயங்கும்—இங்கான்கு சீருமொழிந்தசீரெல்லாம் எல்லாப்பாவினும்பாவினத்தினும்மயங்கு ம்.—கனிச்சீர்புகில்வெள்ளைத்தன்மை குன்றிப்போம்.—கனிச்சீர்பு குந்தால்வெண்பாத்தன்மையழிந்தபோம்.—அயற்றனைபுல்லாது—

பிறதனையும்புணராத. எ.று. எனவேவெண்பாவில் வெண்சீரும் இயற்சீரும் வெண்சீர்வெண்டனையும் இயற்சீர்வெண்டனையு மல்ல துபிறசீருந்தனையும் புகாவென்பதுதணிபு.

“கலித்தனையடிவயினேர்ற்றியற்சீர், நிலைக்குரித்தன்றேதெரியு மோர்க்கே” என்பதுகொண்டுஇவ்வாசிரியர் மாஞ்சீர்கலியுட்புகா வென்றதுகட்டளைநெறிக்கலிக்கென்க.

“கூறாமற்குறித்ததன்மேற் செல்லுங்கடுக்களி” என்பதுகொச்ச கவொருபோகாதலின் “விராயதனையுமொருநிலையின்றே” என்ப தனால் மாஞ்சீர்வந்தது.

கங்கைபுனைந்தாய் கறைமிடற்றாய் கண்ணுதலாய். எம். எந்தா யனைத்துலகுமீன்றாயெத்தேவர்க்குந், தந்தாய். எம். கற்றைக்குழ ல்பிடித்துக் கண்ணில்லான்பெற்றெடுத்தோன், பற்றித்துகிலுரிய. எம். பெரும்பேதமையேன் பிழைகுறியாதுள்புகுந்த வரும்பேர றுளாவென்கைங்குளிர்ந்தேனே. எம். வருவனதரவுக்கொச்சகக் கலியாதலிற்“கலிவயிற்கடிந்தசீரிடைமிடைந்தும்”என்றதனால்மாச் சீர்வந்தன.

வண்ணமேனியரும்புவனங்களேவாசம்வாசமரும்புவனங்களே. எ. ம். தொழ்ப்பெரூதந்தவாரணத்தந்தமேதொட்டிறுத்ததும்வார ணத்தந்தமே. எ. ம். வருவனகட்டளைக்கலிப்பாவாதலின் “மாச் சீர்முன்வருநாற்சீரடியே, நேர்முதளிரைமுதனிரளிறையானே, பதினொரெழுத்தும்பன்னீரெழுத்து,மியைந்தரையடியாய்நடந்தஃ திரட்டித், தொத்துநான்கிறுவதுகட்டளைக்கலிப்பா” எம்.“இட்ட சீர்வகையானொருமாவின்கீழியைமுக்கூவிளநேரடிப்பாதியாய், நெட்டடிக்கெழுத்தெண்ணினதன்மையானிரை பன்னீரெழுத்தா ய்ப்பதினொன்றுநேர், நட்டிரட்டினஃதாரடியாகவிந்நடையநான் கடியொப்பநடந்தபாக், கட்டளைக்கலிப்பாவெனவின்றுநற் கலைவ லொருணர்ந்தோதினரென்பவே” எம். “வரும்விதிக்கியைதலின்” மாச்சீர்பெற்றன. ஆசிரியர் தொல்காப்பியரூமையாதசட்டளைக் கலித்துறைக்கு விதியமைத்தாரமையாமையானும் அதுகிளர்ந்தகா லத்துத்தோன்றாமையானும் இன்றுநற்கலைவலொருணர்ந்தோதின ரென்றமையானும் இக்கட்டளைக்கலிப்பாதோன்றியகாலங் கட்ட னைக்கலித்துறைக்குச் சாலப்பின்போலும். எவ்வாறாயினுஞ் சிறப் புடைக்கவிகளுளிதுவுமொன்றென்பதைமறுத்தலாது. இலக்கண மமைத்தார்கருத்துச்சிறிதுபகைக்கினும் மாச்சீர்க்கொள்கையிருவர் க்குமுடன்பாடே,

மாநீரீவிளங்கனயெய்தாகலியிள்வராவிறநீர், றுஞ்சீரீரண்
மேகவலகத்தும் எனச்சுத்திரிப்பினினிதுபோலும். “இயற்சீர்நீர்
ந்துத்தன்றனையடைதல், கலிக்கியல்பிலவேகாணுங்கலை” வஞ்சி
யுள்ளும்வரத்தகாவாயினு, மோரோவிடத்திலாருமென்ப” என்றார்
பல்காயனர். நிரைநடுவில்லாவஞ்சியுரிச்சீர், கலியினோடகவலிற்க
டிவரையிலவே. என்றார்பிறர். கடைச்சீர்புகாவென்பர்வெள்ளையி
ல்” என்றார்புத்தமித்திரனர். (க)

இயற்றனை வெள்ளடி வஞ்சியின் பாத மகவலுள்ளான்
மயக்கப் படாவல்ல வஞ்சி மருங்கினெஞ் சாவகவல்
கயற்கணல் லாய்கலிப் பாதமு நண்ணுங் கலியினுள்ளான்
முயக்கப் படுமுதற் காலிரு பாவு முறைமையினே.

இது அடிமயக்கமுணர்த்திற்று.

இ—ள். கயற்கணல்லாய்—இயற்றனை வெள்ளடிவஞ்சியின்பா
தம் அகவலுள் மயங்கப்படாஅல்ல—இயற்சீர் வெண்டனையான்வந்
தவெண்பாவடியும்வஞ்சியடியும்ஆசிரியப்பாவினுள்மயங்கும். மய
க்கப்படுமென்னுதுமயக்கப்படாவல்லவென்றதனாலவெண்சீர் விர
வியஇயற்றனை வெள்ளடியுங்கலியடியும் ஆசிரியத்துள் வருதலுங்
கொள்க. கு. “இயற்சீர்வெள்ளடியாசிரியமருங்கி, நிலைக்குரிமர
பினிற்கயும்பெறுமே” என்றார்தொல்காப்பியனர். வஞ்சிவிரவலா
சிரியமுரித்தே, வெண்பாவிரவினுங்கடிவரையின்றே என்றார்பல்
காயனர். வ.று. வேதப்பொருளாய் விளங்கியசங்கரன், பாதத்து
ணைமனம்பற்றுவோர், போதத்தொளிர்நலம்பொருந்திவாழ்குவரே
இதனுள்முதலடியியற்றனைவெள்ளடி. மாயிருவிசம்பிற்றானிலாப்பர
ப்பிப்,பாயிருள்சீக்கும்பனிமதிக்கண்ணியு, மின்செய்கொண்மு வெ
ள்ளிவீழ்ப்பப், பொன்செய்மலர்ப்பூங்கொன்றையும், இதனுட்
பொன்செய்மலர்ப்பூங்கொன்றையும் என்பது வஞ்சியடி. முருந்து
நிரைத்ததிருந்துபற் றேன்றாது, தெய்வங்கொள்ளார் திண்மன
மென்ன, விரிதருகடையுந்திருமுடிகூடாது. இதனுள்முதலடிவே
ண்சீர்விரவியஇயற்றனைவெள்ளடி. குருகுவெண்டாளி கொடுபுயத்
துண்டென, மாவழங்குபெருங்காட்டுமழுகளிறுகாணாது. இதனுள்
இரண்டாமடிகலியடி. மயக்கப்படாவல்லவென்பதற்குப் புலவரா
ன்மயக்கப்படாவல்லவென்க. முயக்கப்படுமென்பதுமிது.—

வஞ்சிமருங்கின்ஞ்சாஅகவற் (பாதமுங்) கலிப்பாதமும் நண் னும்--வஞ்சிப்பாவில் ஆசிரியவடியுங்கலியடியும் வரும். கலிப் பாதமுமென்னுமும்மையான் வெள்ளடியும் எஞ்சாவென்றமையி னிவ்விரண்டும் அருகியெனவும்போதரும். வ.று. வையமீன்றமறை க்கிழவனுங், கொய்துழாய்மவுலிக்குணக்கொண்டலும். என்னும்வ ஞ்சியிற் சொல்லுவதொன்றி துசொல்லக்கேண்மதி. எனஅகவலடி வந்தது. பட்டினப்பாலைஎன்னும்வஞ்சிப்பாவில் நேரிழைமகளி ருண்கண்கவரும் என்றித்தொடக்கத்தனஅகவலடிபயின்றும் வய லாமைபுழுக்குண்டு வறளடம்பின்மலர்மீலைந்து, எனக்கலியடியுங் ேகாழியெறிந்த கொடுங்காற்கணக்குழாய் எனவெள்ளடியும் அரு கியும்வந்தன.—

கலியினுள்முதற்கால் இருபாவும்முயங்கப்படும்—கலியினுள்வெ ண்பாவடியும் ஆசிரியவடியும்மயங்கப்படும். எ.று. முறைமையின் வழங்குமரபினென்க. வ.று. “காமர்கடும்புனல் கலந்தெம்மோடாடு வாள்”என்னுங்கொச்சகக்கலியிற்கார்தள்கடிகமழுங் கண்வாங்கிரு ஞ்சிலம்பின், வாங்கமைமென்றோட்குறவர்மடமகளிர், தாம்பிழை யார்கேள்வர்த் தொழுதெழலாற்றம்மையருந், தாம்பிழையாதாந் தொடுத்தகோல். எனவெண்பாவும். வள்ளிகீழ்விழாவரைமிசைத் தோன்றொடா எனஆசிரியமும்வந்தன. இன்னும் ஆலுமறைச் சிர முடியாரடிக்கமலநிலஞ்சூடக், கூலிகொடுத்தென்வேலைகொள்வாரு ண்டோவென்றென், றேலமறைத்திருமொழிபோலுரைபசப்பிக்க லுழ்கண்ணீர், வேலைபிடைப்படிந்தயர்வாள்வீதியிடத்தணிகின்றார். இதனுள் இரண்டாமடிசிறந்தவெண்பாவாம். கு. “ஆசிரியப்பாவி னயற்பாவடிமயங்கு, மாசிரியம்வெண்பாகலிக்கண்ணை, மாசிரியம், வெண்பாக்கலிவிரவும்வஞ்சிக்கண்வெண்பாவ், வெண்பாவடிவீர வாவுற்று” என்றார். (௪)

அருகிக் கலியொடகவன் மருங்கினைஞ்சீரடியும் வருதற் குறித்தென்பர் வான்றமிழ் நாவலர் மற்றொருசார் கருதிற் கடையே கடையினை பின்கடைக் கூடியுமென் றிரணத் தொடைக்கு மொழிவரிடைப்புண ரென்பதுவே.

இது ஒருசாரடிக்குந்தொடைக்குமெய்தாததெய்துவிக்கின்றது.

இ—ள். கலியொடு அகவல் மருங்கின் ஐஞ்சீர் அடியும் அருகிவரு தற்கு உரித்து என்பர் வான்தமிழ்நாவலர்—கலிப்பாவினும் ஆசிரி யப்பாவினும் ஐஞ்சீரடியும் அருகிவர உரித்து என்பர்புலவர். வ.று. நானூரென்னுள்ளமார் ஞானங்களாரெண்ணையாரறிவார், வானூர் பிரானெண்ணையாண்டிலன் மதிமயங்கி, யூனாருடைதலையிலுண் பவிதேரம்பலவன், நேனூர்கமலமேசென்று தாய்கோத்தும்பீ, இக் கலிப்பாவில் முதலடியைஞ்சீர்வந்தது. செஞ்சுடர்வெள்ளந்திசைகி சைசெவிட்டவரையுறக், கேதக்குட்டங்கையறவோங்கி. இவ்வக வலின்முதலடியைஞ்சீர்வந்தது, முன்வைத்ததனானும் ஒடுக்கொடு த்துப்பிரித்ததனானுங்கலியிற்போலகவலிற் சிறப்பன்றென்பதூஉம் அருகியென்றமையினிரண்டினும் பயில்வன்றென்பதூஉம் போந் தது.

இனி “வெண்டனைவிரவியுமாசிரியம்விரவியு, மைஞ்சீரடியுமுள வெனமொழிப” என்னுந் தொல்காப்பியச்சூத்திரத்துக்கு வெண்சீர் விரவியுமாசிரியச்சீர்விரவியுமைஞ்சீரடியுமுளவெனச்செம்பொருள் போதலானும் “அரவணிந்தகொடிவெய்யோனகம்புக்கானரவைய கன்றகற்றியே” எ.ம். “தகைமிகுதொகைவகையறியுஞ்சான்றவரி னமாக” எ.ம். வருமில்க்கியம்போலவேறும் வருதலானுஞ் சால கீடியதொல்லைநாளருகல் விதியையுந்தழீஇயபின்னூலாரிதையெடு த்தாளாமையானும் “ஐஞ்சீரடித்தலுமண்டிலமாகலும், வெண்பா யாப்பிற்குரியவல்ல” எனந்தத்தனார் அடிநூலிற்கூறலானும் இது ஆசிரியரெல்லார்க்குமுடன்பாடாதலானும் இலக்கியங்களும்ந்நிய திகடவாமையானும் ஐஞ்சீரடி வெண்பாவோடுவிராயும் ஆசிரிய ப்பாவோடுவிராயுமென்னும் பொருளிற்பயிலுஞ் சிறப்பிற்குயகலி யொழிந்தமையானும் இருபொருளுமமைக்கத்தக்க சொல்லின்மை யானும் அநுக்கிகலியொடகவல்வெண்பாவினைஞ்சீரடியு மெனமு டியாமையானுங்கலியினுமகவலினும்வருதல்தம்மதமொன்றன்றெ ன்பதும் நெறியென்பதும்பட உரித்தென்பர்வான்றமிழ் நாவலரெ ன்றமையானுங் “கண்டகம்பற்றிக்கடகமணிதுளங்க வெண்ணெ செங்குருதியிடுகிடப்பதேகெண்டிக், செழுதகையில்லேன்கிடந்தூ டப்பன்னா, ளமுதகண்ணீர்துடைத்தகை” என்னுஞ் செய்யுளை ஆசிரியர்ப்பிறருமெடுத்தாளாமையானும் அதுபோலவேறுசெய்யுள் காணாமையானும் வெண்பாவினுள் ஐஞ்சீரடிவராதென்பது அனை வர்க்குங்கருத்து.

வெண்டளைவிரவியும் எ.ம். ஐஞ்சீரடுத்தலும் எ.ம். வந்தகுத்திரங்கொன்றோடொன்று பகைத்தலையுமீண்டைக்கு மேற்கொளாகாமையையும் வெண்மதியினோரும்விளங்குப.—

கருதிற் கடையே கடையிணை பின் கடைக்கூழையும் என்று இடைப்புணர்வென்பது (என்று) மற்றொருசார் இரணத்தொடைக்கு மொழிவர்—கடையென்றுக்கடையிணையென்றும் பின்னென்றுக்கடைக்கூழையென்றும் இடைப்புணர்வென்றும் முரண்டொடைக்குச்சொல்லுவார். ஏ.று. அவற்றுள் கடைமுரண் அடிதோறும் இறுதிச்சீர்கள் மறுதலைப்படத்தொடுப்பது.

வ.று. கயன்மலைப்பன்னகண்ணிணைகரிதே, தடமுலைத்திவளுந்தனிவடம்வெளிதே, நூலினுண்ணிடைசிறிதே, யாடமைத்தோளிக்கல்குலோபெரிதே. என்பது.

கடையிணைமுரண். கடையிருசீர்க்கண்ணும்மறுதலைப்படத்தொடுப்பது.

வ.று. மீன்றேந்தருந்தியகருங்கால்வெண்குருகு, தேனாஞாழல்விரிசினைகுழைந், தண்ணந்துறைவன்றவிர்ப்பவந்தவிரான், நேரோகாணலங்காண்டும், பீரோவண்ணமுஞ்சிறுதுதற்பெரிதே. என்பது.

பின்முரண் இரண்டிலும் நான்கிலும்மறுதலைப்படத்தொடுப்பது. வ.று. இன்புறம்யோகியெழுபுவிக்கரசே. என்பது.

கடைக்கூழைமுரண். முதலிலின்றியேனைமூன்றிலும்மறுதலைப்பது. வ.று. எரிநிறத்தை முகத்தெண்டோண் முக்கண் என்பது. இடைப்புணர்முரண் நடுவிருசீர்க்கண்ணும்மறுதலைப்பது. வ.று. வணங்குசிறுமருங்குற்பேரமர்க்கண் மாதர் என்பது. இவ்வாறுகையனார்முதலியசில ஆசிரியர்சொன்னமையிலம்மற்றொருசாரென்றார். இரணத்தொடைக்குமென்றவும்மையால் ஒழிந்தமோனைஎதுகை இயைபுஅளபெடையாகிய நான்கிற்கும் இவ்வாறேகொள்க. அவை. கடைமோனை. கடையிணைமோனை. பின்மோனை கடைக்கூழைமோனை. இடைப்புணர்மோனை எனவரும். எனையவற்றோடும்இவ்வாறொட்டுக. இவற்றுக்குதாகரணம்நீளுதலானும்பெரும்பயனின்மையானுங்காட்டிற்றிலம். வந்துழிக்காண்க. (16)

வருக்க நெடிவினம் வந்தா லெதுகையு மோனையுமென் றொருக்கப் பெயரா லுரைக்கப் படுமுயி ரரசிடையிட டிருக்கு மொருசா ரிரண்டடி மூன்றா மெழுத்துமொன்றி றிருக்கு மெதுகையென் று லுஞ் சிறப்பில நேரிழையே.

இது ஒருசாரெதுகைக்கும் மோனைக்கும் எய்தாததெய்துவிக்கி ன்றது.

இ—ள். நேரிழையே—வருக்கம் நெடில் இனம்வந்தால் எதுகை யும்மோனையும்என்று ஒருங்கு அப்பெயரான்உரைக்கப்படும்—வரு க்கவெழுத்தும் நெடிலெழுத்தும் இனவெழுத்தும் எதுகையும் மோ னையுமாய் வந்தால் அவைவருக்கவெதுகை நெடிலெதுகை இன வெதுகை எ. ம். வருக்கமோனை நெடின்மோனை இனமோனை எ.ம். புகலப்படும்.

வ. று. மேடமாமதிதிநவமிமீன்கழை, நீடுறுமாலகற்கட நீதிசே, ரோடைமால்களிற்றனுதயராசிகோ, னாடினேகாதசர்நா ல்வருச்சரே. இதுடகரவருக்கவெதுகை.

ஆவாவென்றேயஞ்சினராழ்ந்தாரொருசாரார் கூகுவென்றேகவி ளிகொண்டாரொருசாரார், மாமாவென்றேமாய்ந்தனர்நீந்தாரொ ருசாரா, ரேகீர்நாய்கீரென்செய்துமென்றாரொருசாரார்.

இதுநெடிலெதுகை.

தக்கார்தகவிலரென்பதவரவ, ரெச்சத்தாற்காணப்படும். இது வல்லினவெதுகை. அன்பீனுமார்வமுடைமையதுவீனு, நன்மெ ன்னுநாடாச்சிறப்பு. இதுமெல்லினவெதுகை. எல்லாவிளக்கும்வி ளக்கல்ல சான்றோர்க்குப் பொய்யாவிளக்கேவிளக்கு. இதுஇடை யினவெதுகை.

வாடப்பசித்தவரியுழவைவாலாட்டி,மேடத்தைப்பார்த்துறுக்கும் வேங்கடமே, கூடத்துக், கம்பவளமாவென்றான்காசினிக்கும்மெ ண்ணெய்க்குஞ், கெம்பவளமாவென்றான்சேர்பு. இதுஇருசீர்முழு துமொன்றிவந்தவெதுகையாய்ச் சிறப்பும்பயில்வுமாயிற்று.

பகலேபல்பூங்கானற்சின்னையோப்பியும், பாவிலைக்குளவியோசி கூதாளம்விகாரிப்ப, பின்னுப்பினியவிழ்ந்தநன்னெடுங்கூந்தல், பீர் ன்பீப்பெய்துதேம்படத்திருசிப, புணயீரோதிசெய்குறிநசைஇப்:

பூந்தார்மார்புனத்துட்டோன்றிப், பெருவரையடுக்கத்தொரு வேலேந்திப், பேயுமறியாமாவழங்குபெருங்காட்டுப், பைங்கணுழுவைப்படுபகைவெரீஇப், பொங்குசினந்தணியாப்பூதுதலொருத்தல் போகாதுவழங்குமாரிருணடுநாள்,பெளவத்தன்னபாயிருணீந்தியிப், பொழுதுவருகுவையாயி, னற்றார்மார்பதீண்டலெங்கதுப்பே. இது பகரவருக்கமோனை.

ஆர்கலியுலகத்துமக்கட்கெல்லா, மோதலிற்சிறந்தன்றொழுக்கமுடைமை. இதுநெடிலொப்புமையால் நெடினமோனை. கயலேருண்கண் சலுழநாளுஞ், சுடர்புரைதிருதுதல்பசுலேபூப்பத், திருந்திழையமைத்தோளரும்படருழப்பப், போகல்வாழியையபுத்த, கொழுங்கொடியணிமலர்தயங்கப், நெருந்தண்வாடைவருஉம்பொழுதே. இதுவல்லினமோனை. மெல்லினமோனையும்இடையினமோனையும் வந்தவழிக்காண்க. சூ. வருக்கநெடிலினம்வரையாராண்டே, நெடியபிறவுமினத்தினுமாகும். என்றார்.

ஒருக்கப்பெயரானென்றுசிறப்பித்ததனால் ஒருசாராசிரியர்தலையாகெதுகை. இடையாகெதுகை, கடையாகெதுகை எ.ம். தலையாகுமோனை, இடையாகுமோனை, கடையாகுமோனை எ.ம். வேண்டுவரென்க. சூ. சீர்முழுதொன்றிற்றலையாகெதுகை, யோரெழுத்தொன்றினிடகடைபிறவே. என்றார். இதனால்மோனைக்கும்இவ்வாறுவிரித்துக்கொள்க.

வ.று. படைமலிந்தமழுவாளுமானுந்தோன்றும் பன்னிரண்டுகண்ணுடையபிள்ளைதோன்று, நடைமலிந்தவிடையோடு கொடியுந்தோன்று நான்மறையினொலிதோன்றுநயனந்தோன்று, முடைமலிந்தகோவணமுங் கீளுந்தோன்று மூரல்வெண்சிரமாலையுலாவித்தோன்றும், புடைமலிந்தபூதத்தின் பொலிவுதோன்றும் பொழிற்கூடும் பூவணத்தெம்புனிதனார்க்கே.

இதுதலையாகெதுகை.

அகரமுதலவெழுத்தெல்லாமாதி, பகவன்முதற்றேயுல்கு. இது இடையாகெதுகை. தக்கார்தகவிலரென்பதவரவ, ரெச்சத்தாற்காணப்படும். இதுகடையாகெதுகை. பற்றுக்கபற்றற்றன்பற்றினையப்பற்றைப், பற்றுக்கபற்றுவிடற்கு. இதுதலையாகுமோனை. மாவும் புள்ளும் இடையாகுமோனை. பகலேபல்பூங்கானல். கடையாகுமோனை.

ஒருசார் உயி (ரெதுகை) ஆசு (எதுகை) இடையிட்டிருக்கும் (எதுகை) இரண்டடி (யெதுகை) மூன்றாம் எழுத்தும் ஒன்றிரிக்கும் எதுகை யென்ற ஜஞ்சிறப்பில—உயிரெதுகை ஆசெதுகை இடையிட்டெதுகை இரண்டடியெதுகை மூன்றாமெழுத்தொன்றெதுகை யென்ற ஒருசாரெதுகையுமுளவாயினுஞ்சிறப்பில. எ.று.

வ.று. துளியொடுமயங்கிய தூங்கிருணடுநா, ளண்கிளர்தாரோய்ருஞ்சுரநீந்தி, வடிவமையெஃகம்வலன்வயினேந்தித், தனியேவருதிநீயெனின், மையிருங்கூந்தலுய்தலோவரிதே. இது இரண்டாமெழுத்தின்மேலேறியவுயிரொன்றினமையினுயிரெதுகை.

ய் ர் ல் ழ் நான்கும் ஆசாய்வருவது ஆசெதுகை. சூ. “யரல் ழ வென்னுமீரண்டொற்றும், வரன்முறைபிறழாதுவந்திடையுயிர்ப்பினஃ, தாசிடையெதுகையென்றதைத்வேண்டும்” என்றாகலின்.

வ.று. பூத்தாரும்பொய்கைப்புனலிதுவேயெனக்கருதிப், பேய்த்தேர்முகக்குறும்பேதைகுணமாகாமே, தீர்த்தாய்திகழ்தில்லையம்பலத்தேதிருநடஞ்செய், கூத்தாவுன்சேவடிகூடும்வண்ணந்தோணுக்கம். இது. ய் ர் இடைவந்தஆசெதுகை. ஆவேறுருவினவாயினுமாபயந்த, பால்வேறுருவினவல்லவாம். இது. ல். இடைவந்தஆசெதுகை.

அந்தரத்துள்ளேயகங்கைபுறங்கையா, மந்தரமேபோலுமனைவாழ்க்கை, யந்தரத்து, வாழ்கின்றோமென்றுமகிழன்மின்வாணனும், போகின்றபூனையேபோன்று. இது. ழ். இடைவந்த ஆசெதுகை.

தோடாரெல்வனைநெகிழநாளு, நெய்தலுண்கண்பைதலுழப்ப, வாடாவவ்வரிபுதைஇப்பசலையும், வைகரோறும்பையப்பெருகி, நீடாநிவரெனநீண்மனங்கொண்டார், கேளார்கொல்லோகாதலர்தோழி, வாடாப்பெளவவறன்முகந்தெழிலி, பருவம்பொய்யாதுவலநேர்புவனைஇ, யோடாபலயன்வேலிற், கடிதுமின்னுமிக்காரம்மைக்குரலே. இது இடையிட்டெதுகை. தாஅவண்ணமென்பதுமீது.

துவைக்குந்துளிமுநீர்க்கொற்கைமகளி, ரவைப்பதம்பல்லிந்கழுகொவ்வாமுத்த, மணங்கமழ்தாரச்சுதன்மண்காக்கும்வேலி, னணங்கும்முதமுமந்நலார்பாடல். இது இரண்டடியெதுகை. சூ. இர

ண்டடியெதுகைதிரண்டொருங்கியன்றபின், முரண்டவெதுகை யிரண்டிலவரையார். என்றார். மோனைக்குமவ்வாரொட்டுக.

வ. று. பேரவாவொடுமாசணம்பேரவே, பேரவாவொடுமாசணம்பேரவே, யாரவாரத்தினேடுமருவியே, யாரவாரத்தினேடுமருவியே. இதுஇரண்டடிமோனை.

பொய்மையும்வாய்மையிடத்தபுரைதீர்ந்த, நன்மைப்பயக்குமெனின். இதுமுன்னுமெழுத்தொன்றெதுகை. இதற்கு.

பவநமும்பொன்னுங்குவைஇயமுத்தின், நிகழும்பீன்றனபுன்னி. மகஉதாசரணங்காட்டுபவர், “கம்பவளமாவென்றூன்காணிகுள்வெண்ணெய்க்குஞ், செம்பவளமாவென்றூன்றேபு” எனவும். பவளமால்வரையீல், திவளமாதுடனின்றூடிய, தவளமாமருப்பொன்று, கவளமாகளிற்றின்றிருமகம். ஏ. ம். கவளமதகரி. பவளமிகழ். தவளமணிமருங்குல். தவளமதி. ஏ. ம். பவளம்களி. தவளமென்புன்னுமெய்யாய் வழங்குதலைக்காணர்போலும்.

விரக்குமெதுகையென்றமையின் விட்டிசைவல்லொற்றெதுகையென்றும் விட்டிசைமோனையென்றும் வேண்டுவாருமுளரென்க. வ. று. பற்றிப்பவசாலும்பான்மறியுண்ணுமை, நொஅலையனின்னாட்டைகீ. இது இரண்டாமடிவல்லொற்றித்தாற்போல விட்டிசைநதருற்றொழுத்தொடுபுணர்ந்தமையால் விட்டிசைவல்லொற்றெதுகை. அடியானும் இதுவனும் உவனுங்குடியக்கால் எளவனைவெல்லாகில். இதுஇரண்டடக்கண்ணும் முதலெழுத்தவிட்டிசைத்தமையால் விட்டிசைமோனை. இன்னும் ஒருக்கப்பெயரானுரைக்கப்படுமென்றமையிற் பாவினங்கனெல்லாத்தொடையானும் வருமென்றாராயினும் பெரும்பான்மையுந்தலையாகுமோனை தலையாகெதுகை இடையாகெதுகையற்றிரிந்துவராவென்பதுஉஞ் செந்தொடையொழிந்த எல்லாத்தொடைக்கும் இனவெழுத்துவரத்தொடுப்பதுஉம் வழியெதுகைவரத்தொடுப்பதுஉம் வழிமுரண்வரத்தொடுப்பதுஉஞ் சிறப்புடைத்தென்க.

இனவெழுத்தப்பெற்று மோனைமுதலாகிய தொடையுக் தொடைவீசற்பமும்போலாது வேறுபடத் தொடுப்பது மருட்செந்தொடை.

வ.று. ஈத்துவக்குமின்பமறியார்கொழுமுடைமை, வைத்திழ
க்கும்வன்கணவர் எ.ம். அமிழ்தினுமாற்றவினிதேதம்மக்கள், சிறு
கையளாவியகூழ். எ. ம். வருவனஇனவெழுத்துப்பெற்றுவந்தம
ருட்செந்தொடை.

இனவெழுத்தாமாறு. தானமொத்தகுறிலும்நெடி. லுந்தம்முளின்
மாம். இனம். அது. மோனை. ஒருபொருட்சொல். வெண்பா. அக
ரமோடாகாரமைகாரமெனவா, மிகரமோடிகாரமென, யுகரமோ,
டுகாரமொழிநூலவதச் சீர, மாகாதவல்லவது, என்றார்.

வ.று. அ. ஆ. ஐ. ஒள இனமாம். இ ஈ எ ஏ ய யா இனமாம்.
உ ஊ ஒ ஓ யூ யூ யோ இனமாம். க கா கை கௌ இனமாம்.
கி கி கெ கௌ இனமாம். கு கூ கொ கோ இனமாம். ச சர் சை
சௌ த தர் தை தேன இனமாம். சி சி செ சே தி தி தே தே
நுனமாம். து து தோ து து தொ தோ இனமாம். ஞ ஞா ஞ நா
னா வெண்பா. மம். ஞி ஞு ரி ரீ நெ நே இனமாம். ஞா ஞு தா
தா தா இனமாம். ப பா பை பௌ இனமாம். பி பீ பெ பே இன
மாம். பு பு போ போ இனமாம். ம மா மை மௌ வ வா வை
வௌ இனமாம். மி மீ மெ மே வி வி வெ வே இனமாம். மு மூ
மோ மோ இனமாம், இவற்றுக்குதாகரணம்விரிதலில் அல்கருட்
காண்க.

இனிவழியெதுகை. கந்தனஞ்செந்திலில் வந்தமர்சந்தான் கந்
தவம்பீபா, ரைந்தினன்வெந்திடச் செந்தழலந்துகணந்தணன்சே,
யிந்திரன்வந்தனந்தந்திடமுந்தருளெந்தைமெய்ச்சீர்ச், செந்தமிழ்ச
ந்தனஞ்சிந்தையில்வெந்தயர்சந்திமே. எனவரும். இவ்வாறு சிர்
தொறுமெதகைபட வருதல்சிறப்புடைமையினிதனைப்பதிதியற்றி
னம். பிறழ்ந்துவருதலையுங்கொள்வர். அதுப்பிராசமென்னும் வட
மொழியை வழியெதுகையென்பது தமிழ்வழக்கு.

வழிமுரள். காலையிலுமாலையிலுங் கைகூப்பிக்காரொழுதார், மே
கைவினையனைத்துங்கீழாவாங், கோலக், கருமான்ரோல்வெண்ணீற்
றுச் செம்மேனிப்பைந்தார்ப், பெருமானைச்சிறந்தம்பலத்து. எனவ
ரும். மோனையெதுகையிற்றிரியாதபாவுமினமுஞ் சிறப்புடைமை
யெய்துள்ளிக்காண்க. (ச)

சுருங்கிற்று மூன்றடி யேனைத் தரவிரு மூன்றடியே தரங்கக்கும் வண்ணகக் குந்தர வாவது தாழ்சைப்பா சுருங்கிற் றிரண்டடி யோக்க மிரட்டி சுருப்பிமிருந் தரங்கக் குழலாய் சுருங்குந் தரவினிற் றுழிசையே.

இது தரவுதாழிசைகட்கு அடிவரையறையுணாத்திற்று.

இ—ள் சுரும்பிமிருந்தரங்கக்குழலாய்—தரங்கக்கும் வண்ணகக் குந்தரவாவது இருமூன்றடியே—அம்போதரங்கவொத்தாழிசைக் கலிப்பாவுக்கும் வண்ணகவொத்தாழிசைக் கலிப்பாவுக்குந் தரவு ஆறடியே. தேற்றத்தாலிதனிவிழிபுயர்வில்லை.—ஏனைத்தரவுமூன்றடி சுருங்கிற்று—அவையொழிந்ததரவுமூன்றடிசிறுமை. பெருமை வரையறையில்லை. மேற்கலிக்கிரண்டடிசிறுமையென்றது தனித்தரவுக்கொச்சகக்கலிப்பாவுக்கும் ஈண்டுமூன்றடிசிறுமையென்றது அதுஒழிந்தகலிப்பாவுக்குமெனக்கருதக்கிடத்தலின் முன்பின்முரணிற்றன்று.—தாழிசைப்பாஇரண்டடி சுருங்கிற்றுஒக்கம்இரட்டி—தாழிசைப்பாஇரண்டடி சிறுமைநான்கடிபெருமை. இடைமூன்றடியானும்வரும்.—தாழிசைதரவினிற்சுருங்கும்—தாழிசையடிதரவடியிற்குறையும். எ.று. தரங்கக்கும்வண்ணகக்குமிருமூன்றடியே என்னும்விதப்பிற் “செங்கணெடுமாலுஞ்சென்றிடந் துங்காண்பரி ய, பொங்குமலர்ப்பாதம்பூதலத்தேபோந்தருளி, யெங்கள்பிறப்பறுத்திட்டெந்தரமுமாட்கொண்டு, தெங்குதிரள்சோலைத்தென்னன் பெருந்துறையா, னங்கணனந்தணலாயறைகூவிவீடருளு, மங்கருணைவார்கழலேபாடு துங்காணம்மானாய், என்னும்ஆறடித்தரவுக் கொச்சகமமையாமையின்வழீஇயிற்றன்றோவெனின் அன்று. என்னை. அது. சுருங்கிற்றுமூன்றடியென்பதிலுந் “தரவேதானுநாலடியிழிபா, யாறிரண்டையர்பேறவும்வருமே” என்பதிலுமமைதலின். இலக்கியம்மேற்காண்க. (எ)

பொருளோ டடிமுத னிற்பது கூனது வேபொருந்தி யிருள்சேர் பிலாவஞ்சி யீற்றினு நிற்கு ம்னியொழந்த மருடர் விகாரம் வகையுளி வாழ்த்து வசைவனப்புப் பொருள்கோள் குறிப்பிசை யொப்புங் குறிக்கொள் பொலங்கொடியே.

இது மேலைப்பாக்களுக்கெய்தாததெய்துவிக்கின்றது.

இ—ள். பொலங்கொடியே—பொருளோடு அடிமுதல்நிற்பதுகூன்—பொருளோடுவிடாது செய்யுளடியில் முதல்நிற்பதுகூன்.—அதுவே இருள்சேர்பிலாவஞ்சியீற்றினும் பொருந்திநிற்கும்—அக்கூனேவஞ்சியீற்றினும்பொருளோடுபொருந்திநிற்கும். உம்மையால்நடுவிலும்வரும். இருள்சேர்பிலாவஞ்சியென்றதினால்வஞ்சி அடியின்கடுவும் இறுதியும்அசைகூனாய்வருவதுசிறப்புடைத்து. சீர்கூனாய்வரினும் உகரவிறுதியாகியநேர்ற்றியற்சீராயல்வதவாராதென்க. எனவேவெண்பாஆசிரியங்கலிஎன்னுமிவற்றினிடையுமிறுதியுங்கூன்வரப்பெறாதென்க. என்னை. “அடிமுதற்பொருள்பெறவருவதுதனிச்சொல்லி, திறுதியும்வஞ்சியுளியலுமென்ப.” என்றமையின். கொச்சகக்கலியுள் ஒருடிமுழுதுங்கூனாய்வரப்பெறும். அவைசிறப்பிலவென்க.

வ.று. உதுக்காண், சுரந்தானாவண்கைச்சுவர்ணமாப்பூதன், பரந்தானாப்பல்புகழைப்பாடி, யிரந்தார்மாட், டின்மையகல்வதுபோலவிருணீங்க, மின்னுமளிதேர்மழை, இவ்வெண்பாவில் அடிமுதலில் உதுக்கானெனக்கூன்வந்தவாறு.

சடையே, நீரகந்ததும்பிரெருப்புக்கலிக்குமே
மிடநே, நஞ்சகந்துவன்றியமிர்துபலிக்குமே
வடிவே, முளியெரிகவைஇத்தளிர் தயங்கும்மே
யடியே, மடங்கன்மதஞ்சீறிமலர்பழிக்கும்மே. யஃதான், நினையவென்றநிகிலம்யாமேமுனைதவத், தலைமூன்றுவகுத்ததனித்தாட், கொலையுன்றுகுடுமிநெடுவேலோயே.

இவ்வகவலிலடிமுதலிற்கூன்கள்வந்தன.

உலகினுட், பெருந்தகையார் பெருந்தகைமைபிறழாவேபிறழினு, மிருந்தகையவிறுவரைமேலெரிபோலச்சுடர்விடுமே, சிறுதகையார் சிறுதகைமைசிறப்பெனினும்பிறழ்வின்றி, யுறுதகைமையுலகினுக்கோரொப்பாகித்தோன்றாவே. இக்கலிப்பாவுள் அடிமுதலில் உலகினுள்ளனக்கூன்வந்தது.

உலகு, முற்கொடுத்தார்பிற்கொளவும், பிற்கொடுத்தார்பிற்கொளவு, முறுதிவழியொழுக்குமென்ப, வதனா, னற்றிறநாடுந்தன்மை,

பற்றறயாவையும்பரிவறத்தறந்தே. இவ்வஞ்சியில்அடிமுதலில்உலகுஎனக்கூன்வந்தது. மாவழங்கலின்மயங்குற்றனவழி இவ்வஞ்சியில்இறுதியில் வழிஎனக்கூன்வந்தது.

கலங்கழாலித்துறைக்கலக்குற்றன. இவ்வஞ்சியில்நடுவில் துறைஎனக்கூன்வந்தது.

தேரோடத்துகள்கெழுமினதெருவு. இவ்வஞ்சியிறுதியில் தெருவுஎனஉகரவிறுதியாகியஇயற்சீர்கூறாயது. இவற்றுள். உலகு தெருவு. தொல்காப்பியனார்க்குநிரைபசையாதலின் ‘அசைகூறாகுமவ்வயினன.’ என்னும் அவர்குத்திரத்தோடுபகையாது.

காமர்கடும்புனல்கலந்தெம்மோடாடுவாள் என்னுங்கொச்சகத்திற்குறுகுடியீரே சிறுகுடியீரே எனஅடியாற்கூன்வந்ததும், பூமன்னுதிசைமுகனும்புயல்வண்ணப்பண்ணவனுங், காமன்னுபுரந்தரனுங்கடவுளரும்புடைநெருங்க’என்னும்போதரங்கவொத்தாழிசைக்கலிப்பாவற் பேதைமீர்பேதைமீர் எனப்பலசீராற்கூன்வந்ததும்வயைரறையின்றிச்சீர்கூறாதலென்றமையினிழுக்காது.—

இனிஒழிந்தமருள் தீர்விகாரம்வகையுளிவாழ்த்துவசைவனப்புபொருள்கோள்குறிப்பிசை ஒப்புங்குறிக்கொள் —மேலதிகரித்தகாரிகையுள்ஒதப்படாதயாப்புறுப்பாயவிகாரமும் வகையுளியும்வாழ்த்ததும்வசையும்வனப்பும் பொருளும்பொருள்கோளுங் குறிப்பிசையுஞ்செய்யுளொப்புமையுமாமிவற்றைக்குறித்தக்கொள். எ. று.

இவற்றுள்வகையுளிஎன்பதமுன்னும்பின்னும்அசைமுதலாகியஉறுப்புகள்நிற்புழியறிந்தவழுஉப்படாமல்வண்ணமறுத்தலென்க.என்னை. அருணைக்குரீரரசைசீரடிக்கட., பொருணைக்காதோசையேநோக்கி,மருணைக்கிக்,கூம்பவுங்கும்பாதலரவுங்கொண்டியற்றல்,வாய்ந்தவகையுளியின்மாண்பு.என்றமையின். வ. று. மலர்மிசையேகினன்மாணடிசேர்ந்தார் சிலமிசைநீடுவாழ்வார். இதனைச்சொன்னின்றபடி நீடு வாழ்வார் என்கொள்ளின்மாறுபடுதலின் நீடுவாழ் எனக்கூவிளமாகவும், வார்தனநாளாகவுங்கொள்ளின்மாறுபடாது. மருவாநெறியளிக்கும்வாதலுரெங்கோன், நிருவாசகம்வன்னுந்தேன். இதுதில்,திருவாசகம்என்னுந்தேன்.எனக்கொள்ளின்வழுவும். திருவாஎனப்புளிமாவாகவும் சகமென்னு் எனப்புளிமங்காயாகவுங்கொள்ளின்வழுவாது. குருவளர்ப்புக்குமிழ்சேங்குபைங்கார்தள்கொண்டோங்குதெய்வ இதனைக்கோங்குபைங்கார்தன்

கொண்டோங்கு தெய்வ. எனக்கொள்ளின்வழுவும். கோங்குபைங்
எனக்கூவிளமாகவும், காந்தள்கொண் எனத்தேமாங்காயாகவும்
டோங்குதெய்வ எனக்கூவிளங்காயாகவுங் கொள்ளின்வழுவாது.
பிறவுமன்ன.

வாழ்த்து. மெய்வாழ்த்தும் இருபுறவாழ்த்துமென இரண்
டாம். வ.று. காந்நறுநீலங்கழிக்கயத்துவைகலு, நீர்நிலைநி
ன்றபயன்கொலோ, கூர்நுணவேல், வண்டிருக்கநக்கதார்வாமான்
வழுதியார், கொண்டிருக்கப்பெற்றகுணம். இதுமெய்வாழ்த்து.

பண்டுமொருகாற்றன்பைந்தொடியைக்கோட்பட்டு, வெங்கடம்
வில்லேற்றிக்கொண்டழிந்தான், நென்களந்தைப், பூமாண்டிரும
களுக்கின்னும்புலம்புமால், வாமான்றேர்வையையார்தோ. இது
இருபுறவாழ்த்து.

வசையும்மெய்வசையும்இருபுறவசையுமெனவிர டாம். வ.று.
தந்தையிலச்சுமடன்றாய்தொழிலிதான்பார்ப்பா, எனந்தைக்கிதெ
ங்நனம்பட்டதுகொன், முந்தை, யவியுணவினார்தெரியி னுவதாங்
கொல்லோ, கவிகண்ணனார்தம்பிறப்பு, இது மெய்வசை.

படையொடுபோகாது நின்றெறிந்தானென்றுய, கொடையொ
டுநல்லார்கட் டாழ்ந்தான், படையொடு, பாடிவழங்குந்தெருவெ
ல்லாந்தான்சென்று, கோடிவழங்குமகன். இதுஇருபுறவசை.

இனி வனப்பு. அம்மை அழகு தொன்மை தோல் விருந்து இ
யைபு புலன் இழைபு எனஎட்டாம். என்னை. “அம்மையழகுதொ
ன்மைதோல்விருந், தியைபுபுலனிழைபெனவனப்பெட்டே.” எ
ன்றாராகலின். அவற்றுள்

அம்மை. சிலவாயமெல்லியசொற்களா லொள்ளியவாயபொரு
ண்மேற் சிலஅடியாற் சொல்லியதாம். சூ. சின்மென்மொழியாற்
சீர்புணந்தியாப்பி, னம்மைதானேயடிநிமிர்வின்றே. என்றார். இது
ஆகமம் இலக்கணங்குறள்முதலியவாம்.

அழகு. செய்யுட்சொல்லாகியதிரிசொற்களானேசையினியவா
கப்புணர்க்கப்பட்டதாம். சூ. செய்யுண்மொழியாற்சீர்புணந்தியா
ப்பி, னவ்வகைதானே யழகெனமொழிப, என்றார். இலக்கியம்ப
லவற்றையுங்காண்க.

தொன்மை. பழையதாகிநிகழ்ந்தபெற்றியுரைக்கப்படுவதாம்.
 சூ. தொன்மைதானே, யுரையொடுபுணர்ந்தபழமைமேற்றே.
 என்றார். ஸகாந்தம் இராமாயணம் மகாபாரதம்முதலிய.

தோல். இழுமெனுமொழியால்விழுமியவாய்க்கிடப்பனவும்எல்லாச்
 சொற்களானும் பலவடியாய்க்கிடப்பனவுமென இருதிறத்தவாம்.
 சூ. இழுமெனுமொழியால் விழுமிதுதுவலினும், பரந்தமொழி யா
 லடிநிமிர்ந்தொழுகினும், தோலெனமொழிபதொன்னெறிப்புலவர்.
 என்றார். நீதிநூல்களுங்கல்லாடமுதலியவும்.

விருந்து. புதியவற்றின் மேற்றும். சூ. விருந்துதானே, புதிய
 துபீனந்தயாப்பின்மேற்றே. என்றார். இப்பொழுதுள்ளாரைப்பா
 டுவது.

இயைபு. ஞ் ண் ற் ம் ன் ய் ர் ல் வ் ழ் ள் என்னும் பதினொருபுள்
 ளியு மீறாக வந்த பாடலாம். சூ. ஞகரமுதலாளகரவீற்றுப், புள்
 ளியிதுதியியைபெயர்மொழிப. என்றார். வந்தவழிக்காண்க.

புலன். இயற்கொல்லொற் பொருடோன்றப்பாடுவதாம். சூ. தெ
 ரிந்தமொழியாற் செவ்விதிற்கிளர்ந்து, தேர்தல்வேண்டாது குறித்
 ததுதோன்றிற், புலனெனமொழிப புலனுணர்ந்தோரே. என்றார்.
 கற்கசமற்ற செய்யுளைக்காண்க.

இழைபு. வல்லொற்றியாதந்தீண்டாது செய்யுளியலுடையார்
 எழுத்தெண்ணி அடிவகுத்தகுறளடிமுதலாகப்பதினேழ் நிலத்தை
 ந்தடியு முறையானேயுடைத்தாயோங்கிய சொற்களால்வருவது.
 சூ. ஒற்றொடுபுணர்ந்தவல் லெழுத்தடக்காது, குறளடிமுதலாவை
 ந்தடிகாறு, மோங்கியமொழியானாங்கனமொழியி, னிழைபினிலக்
 கணமியைந்ததாசும். என்றார்.

செய்யுளிய லுடையார் நாற்சீரடியையேநான்கெழுத்து முதலா
 வாரெழுத்தின்காறும் உயர்ந்தமூன்றடியுங் குறளடியென்றும், ஏ
 றெழுத்துமுதலா வொன்பதெழுத்தின்காறும் உயர்ந்தமூன்றடியு
 ன்சிந்தடியென்றும், பத்தெழுத்துமுதலாப் பதினான்கெழுத்தின்கா
 றும் உயர்ந்த ஐந்தடியும் அளவடியென்றும், பதினைந்தெழுத்துமு
 தலாப் பதினேழெழுத்தின்காறும் உயர்ந்தமூன்றடியும் நெடிலடி
 யென்றும், பதினெட்டெழுத்துமுதலா இருபதெழுத்தின்காறும்
 உயர்ந்தமூன்றடியுங் கழிநெடிலடியென்றும், இருபதெழுத்தின்காறும்

க்க நாற்சீரடிப்பா இல்லையென்றும் வேண்டுவர். அவ்வெழுத்தெண்ணுகின்றழிக்குற்றியலிகரமும் குற்றியலுகரமும் ஆய்தமும் ஒற்றும் ஒழித்துநின்றஉயிரும் உயிர்மெய்யுங்கூட்டியெண்ணப்படும். என்னை “குற்றிகரங் குற்றுகரமென்றிரண்டுமாய்தமு, மொற்றுமெனவொன்றான்கொழித்துக், கற்றே, ருயிருமுயிர்மெய்யுமோதினார்கொள்ளச், செயிர்தீர்ந்தசெய்யுளடிக்கு” என்றமையின் “ஈரி ரண்டுமோரேழு மீரைந்துமூவைந்தும், பாரியன்றநாற்சீர்பதினெட்டு மோரா, விளையும்பதினேழ்நிலத்துக்குறள்சின், தளவுகழிநெடிலோடைந்து” என்றார், இன்னுங்குறளிசுசீரடி என்னுஞ் சூத்திரவுரைக்கீழ்ச் சூத்திரத்தையுங்காண்க.

வ.று. பாடு பாடு பாடு பாடு, நீடுதுன்புகூடுநெஞ்சே. நொந்து தேவர்வந்துவேண்ட, முந்துசீர்த்தந்தவள்ளல். கந்தாவேலாகங்கைமைந்தா, வெந்தாய்கண்பாரென்பவர்முன்னே, னானனநான்கோனகந்தைமாற, வானகமுதுஞ்சிறைவாழ்வாழ்வீந்தோன், வானவர்காணாமணிவடிவுபுன், கானவர்கண்டுளங்களிகொளமேவினே, னுருவுடனருவமுருவருவமுமாம், பருவநிலையாயும்பலதிறவடிவினேன், மஹசினர்பொறிதிகழ்வரமுறும்பொருளியல், குறுமுனிவனனியுவகைகுலவழங்கினே, னுரையுணர்வுமவிழ்தரவுளபடிமன்னிலையொடு, பரமசுகநரலைபிடைபடிபவர்கள் கொளுமுத, லருள்விரியுமுழுமதியமனையவெழிலறுமுகவன், நெருள்விரியமலமெய்ச்சீர்த்திருப்புக்கழே. எனக்கொள்க. முன்னுரைக்கண்ணது சொற்பொருட்புணர்வு சிறவாமையினிது புதிதியற்றினும்.

குறிப்பிசையாவது எழுத்தல்லோசையான்வந்தமுற்கும் ஈனையும் அநுகரணமுமுதலாகவுடையனசெய்யுளகத்துவந்தாலவற்றைச் செய்யுண்டையழியாமலசையுஞ்சீரும் அடியுந்தொடையும் பிழையாமலகூட்டு வழுங்குவது. வ.று. மன்றலங்கொன்றைமலர்மிலைந்துஓகுவஓ, கென்றுதிரியுமிடைமகனே, சென்று, மறியாட்டையுண்ணாமல்வன்கையால்வல்லே, யறியாயோவண்ணாக்குமாறு. எனவரும். ஒழிந்தனவும் இடைக்காடர்பாடிய ஊசுமுரியுட்காண்க. என்னை. எழுத்தல்லிசையைசைக்கொடுசீர்தனை. நிறைக்கவும்படுமெனநேர்ந்திசினேரே. என்றமையின்.

ஒப்பு மேற்சீருந்தனையும் அடியும்வரையறுக்கப்பட்ட பாவும்பா

வினமுஞ்சொன்ன பெற்றியிற்றிரிந்து மிக்ருங்குரைந்தும் வந்தா
லவற்றையொருபுடையொப்புமை நோக்கியொழிந்தசெய்யுளின்
பாற்படுத்துவழங்குவது.

வ.று. கோழியுங்கூவினகுக்கில்சூரல்காட்டுந், தாழியுணீலத்த
டங்கணீர்போதுமினே, வாழிசூழ்வையத்தெம் மண்ணலடியேத்
திக், கூழைநனையக் குடைந்துங்குளிர் புன லூழியும்ன்னவாமென்
றேலோரெம்பாவாய். இதுஐந்தடியான் வரினுங் கலிவிருத்தமெ
னக்கொள்வர்.

ஒப்புமென்றவும்மையால் வண்ணமும் புனைந்துரையும் அடிவ
ரையறைப்படாதநூலும் உரையும்பாட்டும் பிசியும் முதுமொழி
யும் அங்கதமும் மந்திரமும், குறிப்பும் பண்ணத்தியும் வாழ்த்துமா
மாறுணர்க்.

அவற்றுள் வண்ணம் நூறுதிறத்தவாம். அவைவருமாது;
நூங்கிசைவண்ணம் ஏந்திசைவண்ணம் அடுக்கிசைவண்ணம்
பிரீந்திசைவண்ணம் மயங்கிசைவண்ணம் என்னும் ஐந்தையும்மு
தலில்வைத்து, அகவல்வண்ணம் ஒழுங்கிசைவண்ணம் வல்லிசை
வண்ணம் மெல்லிசைவண்ணம் என்னும் நான்கையுமிடையில்
வைத்தக், குறில்வண்ணம் நெடில்வண்ணம் வல்லிசைவண்ணம்
மெல்லிசைவண்ணம் இடையிசைவண்ணம் என்னுமைந்தையுங்
கடைவைத்துக்கூட்டி யுறழநூறும். என்னை. கலித்துறை. நூங்
கேந்திக்கல் பிரிதன்மயங்கிசை சொற்றவற்றைப், பாங்கேயகவ
லொழுகல் வலிமெலிப்பாற்படுத்தி, யோங்கீகர்குறினெடில் வல்
வின்னமெல்லினமோடிடையைத், தாங்காதறழ்தரத் தாம்வண்ண
நூறுதலைப்படுமே. என்றமயின். வ.று. குறிலகவற்றாங்கிசை
வண்ணம். நெடிலகவற்றாங்கிசைவண்ணம். வலியகவற்றாங்கிசை
வண்ணம். மெலியகவற்றாங்கிசைவண்ணம். இடையகவற்றாங்கி
சைவண்ணம். எனவரும். ஏனையவற்றையுமொட்டிக்காண்க. கை
யனார் அவிநயனார் முதலியோர் நூற்றன்றார்.

வண்ணந்தானே நாலெந்தென்ப. அவைதாம். பாஅவண்ணந்
தாஅவண்ணம், வல்லிசைவண்ணமெல்லிசைவண்ணம், மியையு
வண்ணம் மளபெடைவண்ணம், மெடுஞ்சீர்வண்ணங்குறுஞ்சீர்வண்
ணஞ், சித்திரவண்ணநலிபுவண்ணம், மகப்பாட்டுவண்ணம்புறப்பா

ட்டுவண்ண, மொழுகுவண்ணமொருஉவண்ண, மெண்ணுவண்ணமகைப்புவண்ணந், தூங்கல்வண்ணமேந்தல்வண்ண, முருட்டுவண்ணமுடுகுவண்ணமென், ஞங்கவையென்ப வறிந்திசினேரே. என்றமையின். அவற்றுட், பாஅவண்ணஞ், சொற்சீர்த்தாகிநூற்பாற்பயிலும். தாஅவண்ண, மிடையீட்டுவந்தவெதுகைத்தாகும். வல்லிசைவண்ணம்வல்லெழுத்துமிகுமே. மெல்லிசைவண்ணமெல்லெழுத்துமிகுமே. இயைபுவண்ணமிடையெழுத்துமிகுமே. அளபெடைவண்ணமளபெடையிலும், நெடுஞ்சீர்வண்ணநெட்டெழுத்துப்பயிலும். குறுஞ்சீர்வண்ணங்குற்றெழுத்துப்பயிலும். சித்திரவண்ண, நெடியவுங்குறியவுமொத்துடன்வருமே. நலிபுவண்ணமாய்தம்பயிலும். அகப்பாட்டுவண்ண, முடியாத்தன்மைபான்முடித்தன்மேற்றே. புறப்பாட்டுவண்ண, முடிந்ததுபோன்றுமுடியாதாகும். ஒழுகுவண்ணமோசையினெழுதும். ஒருஉவண்ணமொரீஇத்தொடுக்கும். எண்ணுவண்ணமெண்ணுப்பயிலும். அகைப்புவண்ணமறுத்தறுத்தொடும். தூங்கல்வண்ணம்வஞ்சிப்பயிலும். ஏந்தல்வண்ணஞ், சொல்லியசொல்லிற்சொல்லிபதுசிறக்கும். உருட்டுவண்ணமராகந்தொடுக்கும். முடுகுவண்ண, மடியிறந்தோடியதனேரற்றே. இவற்றைத்தொல்காப்பியத்திலுரைபுதாக்கரணங்களோடுகாண்க.

புணந்துரைய அணியிற்காண்க.

கு. செயிர்தீர்செய்யுடெரியுங்காலை, யடியினீட்டத்தழகுபெற்றியலு, மோரடியானுமொரோவி - த்தியலும். அவைதாம், பாட்டுநூலேமந்திரம்பிசியே, முதுசொல்லங்கதம்வாழ்த்தொடுபிறவு, மாகுந்வேன்பவறிந்திசினேரே, என்றமையின் அவற்றைத் தொல்காப்பியமுதலியவற்றில் விரியக்காண்க. அவற்றுட்குறிப்பால் து. “குடத்தலையர்செவ்வாயிற்கொம்பெழுந்தார்கையி, லடக்கியமூக்கினராம்” எனவரும் இதுகுஞ்சரமென்னும்பொருள்தருவது. ஆகலினிதற்கும்மேற்கிளந்த குறிப்பிசைக்கும் வேறுபாடுபெரிதென்க. “எழுத்தொடுஞ்சொல்லொடும் புணராதாகிப், பொருட்டமுறத்ததுவேகுறிப்புமொழியென்ப” என்றார் தொல்காப்பியனார்.

விகாரமும்பொருள்கோளும் ஈண்டைக்குரியவென்பதுபடவெடுத்தும் ஆசிரியர்பலர் மேலைபதிகாரத்துட்கூறியதுதமக்கும் உடன்பாடென்பது போதரவிரியாமையின் அவற்றையாண்டைக்காண்க.

பொருளையுமுன்னதிகாரத்துட்காண்க.

பொருள்கோள் விற்பூட்டு கொண்கூட்டு விதலையாப்பு பாசி நீக்கம்ஒருசிறைநிலைஎனஇறையனாற்பொருளில்ஐந்தென்றார். (அ)

எழுத்துப்பதின்மூன் நிரண்டசைசீர்முப்ப தேழ்தளையைந் திழுக்கி லடிதொடை நாற்பத்து மூன்றைந்து பாவின... ன ரொழுக்கியவண்ணங்கணாரொன்பதுபொருள்கோளொன்பது வழுக்கில் விகாரம் வனப்பெட்டியாப்புள் வகுத்தனவே.

இது இந்நூலுள் வகுத்தபொருளெல்லாந் தொகுத்துணர்த்தி ற்ற.

இதன்துகருந்து. எழுத்து கக. அசை உ. சீர் கூ. தளை எ. அடி கூ. தொடை சக. பொருள்கோள் கூ. விகாரம் கூ. வனப்பு அ. இவையாப்புள் வகுத்தனவாம். வழுக்கில் விகாரமென்றதனாலெ டுத்துமுதலிய ஐந்தன்குற்றமும் ஆனந்தக்குற்றமும்படாமற் செய யுள் புணர்க்கப்படுமென்க. முன்னையவைந்தும் அவ்வவ்விலக்கண த்தாலறிக.

ஆனந்தக்குற்றமாவது எழுத்துமுதலியதிரிதல். என்னை. சூ.எழு த்துநிலைதிரிந்தவெழுத்தானந்தமுஞ், சொன்னிலைதிரிந்தசொல்லா னந்தமும், பொருணிலைதிரிந்தபொருளானந்தமும், யாப்புநிலைதி ரிந்தயாப்பானந்தமு, மணினிலைதிரிந்தவணியானந்தமு, நடைபெறு புலவர் நாட்டினரவையே. என்றமையின். அவற்றுள் எழுத்தான ந்தம்வருமாறு. வெண்பா. ஆழியிழைப்பப்பகல்போமிரவெல்லாந், தோழிதுணையாத்துயர்தீரும், வாழி, நறுமலைதாராய்திரைய வோடுவென்னுஞ், செறுமலைசென்றடைந்தபோது. இதனுள் தி ரையவோடு என்று இயற்பெயரைச்சார்ந்தளபெழுந்தமையாலெ டுத்தானந்தம். என்னை. “இயற்பெயர்ச்சார்த்தியெழுத்தளபெழி னே, யியற்பாடில்லாவெழுத்தானந்தம்” என்றமையின்.

சொல்லானந்தம் வருமாறு. வெண்பா. என்னிற்பொலிந்ததி வண்முகமென்றெண்ணித், தன்னிற்குறைபடுப்பான்றண்மதிய, மின்னி, விரிந்திலங்கும்வெண் குடைச்செங்கோல்விசய, னெரிந்தில ங்குவேலினெடும். இதனுள் தலைமகன்மேலெரிந்ததென்னுஞ்சொ ற்புணர்ந்தமையாற் சொல்லானந்தம். என்னை. இயற்பெயர்மருங்

கின் மங்கலமொழியத், தொழிற்சொற்புணர்ப்பின்து சொல்லான
ந்தம். என்றமையின்.

வெண்பா. இந்திரனேபோலுமிளஞ்சாத்தன்சாத்தற்கு, மந்தர
மேபோன்றிலங்குமல்லாக, மந்தரத்திற், ருழருவிபோன்றுளது
தார்மாலையம்மலை, யேழுலகுநாறுமிணர். இதனுட்சாத்தனென்
னுங்கீழ்மகளை அரசரையுமித்தாற்போலவுமித்தமையாலிறப்ப
வுயர்ந்தவானந்தவுவமை.

வெண்பா. வள்ளெயிற்றுப்பேழ்வாய்ருமலிக்குமாண்குழர்,மெ
ள்ளியிரிந்தாற்போலெவ்வழியும், வள்ளற்கு, மாலார்கடலன்ன ம
ண்பரந்தவாட்டானை, மேலாருமேலார்விரைந்து. இதனுட்புலியி
னெடுவமிக்கப்படுகின்ற தலைமகனாகியவீரனெடு நாயையுமித்த
மையாலிறப்பவிழிந்தவானந்தவுவமை. என்னை. “இறப்பவுயர்ந்
ததுமிறப்பவிழிந்தது, மறத்தகைவழீஇயவானந்தவுவமை” என்
றமையின்.

அலங்காரக்குற்றமாவது. வெண்பா. வெண்டிங்கள்போன்றில்
ங்கும்வெண்சங்குசங்கினைய, வண்டிலங்குதாழைவளர்தோடு, வீ
ண்டெங்குங், கள்ளாவிநாறுங்கருங்கழிகுழ்கானகத்தெம், முள்ளா
விவாட்டுமுரு. இதனுள் வெண்டிங்கள்போலுஞ் சங்குசங்குபோ
லுந் தாழைப்பூவென உவமைக்குவமை சொன்னமையாலடுத்து
வரலுவமையென்னுமலங்காரக்குற்றம். என்னை. “உவமைக்கு
வமையில்லெனமொழிப” என்றமையின். ஆன்றோர்வாக்குகனெ
ல்லாங் குற்றமொன்றுமின்றி நிகழ்தலையாங்காங்குக்காண்க.

முன்றவது ஒழிபியல் முற்றிற்று.

சீரொடு விட்டிசை மாஞ்சீ ரியற்றளை சேர்ந்தருகி
வார்டர் கொங்கை வருக்கஞ் சுருங்கிற்று வான்பொருளுஞ்
சீரிய தூங்கேந் தடுக்குச் சிறந்த வெழுத்துமன்றே
யாரு மொழிபியற் பாட்டின் முதனினைப் பாவனவே.

இது ஒழிபியற்குத்திர முதனினைப்புக்காரிகை.

காரிகை மூலமும் உரையும்.

முற்றிற்று.

இனிமேற்பிரசரிக்கப்படுபவை.

நன் னூல்விருத்தியுரை

நேமிநாதவுரை

சிதம்பரப்பாட்டியல்உரை

வெண்பாப்பாட்டியல்உரை

தண்டியலங்காரவுரை

தஞ்சைவாணன்கோவையுரை

சேதுபுராணவுரை

கதிர்காமவெண்பா

திருவேரகயமகவந்தாதி

கோணேசர் இரட்டைமணிமலை

விசுவநாதசுவாமிபதிகம்

விசுவநாதசுவாமி ஊஞ்சல்

திருக்கோணமலை முத்துக்குமாரசுவாமி பதிகம்

ஔ

ஊஞ்சல்

வில்லான்றிக்கந்தசுவாமி மும்மணிமலை

பெருமாள்பதிகம்

மண்டீர் முத்துக்குமாரசுவாமி இரட்டைமணிமலை

ஔ

பதிகம்

கண்டிச்செல்வவிநாயகர் பதிகம்

ஔ

கதிரேசன்பதிகம்

மோனையியல்.

“முன்னைத்தஞ்சிற்றின் முழங்குகடலோத மூழ்கிப்போக,வன்னைக்குரைப்பலறிவாய்கடலேயென்றலறிப்பேருந், தன்மைமடவார் தணந்துகுத்தவெண்முத்தந் தயங்குகானற், புன்னையரும் பென்னப் போவாரைப்பேதுறுக்கும் புகாரேயெம்மூர்” என்றதிந்போல மோனைதொடுத்தலை யின்பமெனவைதருப்பரும் இத்துணை சுருங்கத்தொடுத்ததின்தென்று “துணைவருநீர்துடைப்பவராய்த் துவள்கின்றேன் துணைவிழிசேர்துயிலைக்கி, யினவவளைபோலினலஞ்சோர்ந்திடருழப்ப விகந்தவர்நாட்டில்லைபோலுந், தனியவர்கடளர்வெய்தத்தடங்கமலத் தனையவிழ்க்குந் தருணவேனிற், பனிமதுவின்பசுந்தாதுபைம்பொழிலிற் பரப்பிவரும்பருவத்தென்றல்” என்றதிந் போலத்தொடுத்தலை யின்பமெனக் கெளடருங்கூறுமாற்றையும் யார்க்குங்களிபயத்தலிற் பொருளினுஞ் சொல்லே தலையதென்பதையுஞ் சொல்லினும் மோனையேதலையதென்பதையுஞ் “சொல்லினும் பொருளினுஞ் சுவைபடலின்பம்”என்னும் அணிச்சூத்திரந்தேற்றும். அற்றால் மோனைச்செறிவுச்செய்யுளே சிறந்ததென்பதையுஞ் சீரேறமோனையுமேறல் சிறந்ததென்பதையும் மறுப்பாரிலர். அங்ஙனமாகவும் மோனைசெறியிற்பொருளமைந்து நூல்கள்முற்றுவெனக்கருதி ஆசிரியர்பலரும் வைதருப்பரிஊங்குறைப்பாராவினர். குறைப்பினும்எச்சீரின்மோனைநிற்பினொருவாறின்பமாமென வினாயமாணக்கர்க்கு இனிதுணர்வுதிப்பஇம்மோனையியலெழுந்தது. எதுகையும் அதனோடியையுடைமையின்முன்னேறியது.

அடியும் வருக்கமுஞ் சான்ற வெதுகையி லாமினமு நெடிலுங் கவியில் வருமது மோனை நிலவுமள வடிகள் பெருகப் பொழிப்பெய்தும் வெள்ளையி னந்தவடிக் கடையுறுஞ் சீரது வின்னவெல் லாமிக் கணக்கினவே.

இதனதுபொழிப்பு. இளைஞர்களே! செய்யுளின் அடியெதுகையும் வருக்கவெதுகையும் மாட்சிமைப்பட்டன. இனவெதுகையுமாகும். நெடிலெதுகையும்வரும். வைத்தமரபானும்முடிக்குஞ் சொற்களானும் இவற்றின்சிறப்புஞ் சிறப்பின்மையும்விளங்கும். கவியில் என்பது முன்னும்பின்னும்புணரும்.

அதுஎனப்படும்மோனைநிலவும். ஏனைமோனையோடு பிரித்துவலியுறுத்த அதுஇணைக்கப்பட்டது. அதுமோனை பண்புத்தொ

கை. இதின்சிறப்பையும் ப்யில்வையும் நிலவும் என்பது விளக்கு
ம். இதில்,

நாற்சீரடிப்பாக்கள் பெருக முதற்சீரின்முதலெழுத்துக்கிசைய
மூன்றஞ்சீரின் மோனையைக்கொள்ளும். கூழைமோனை மேற்
கதுவாய்மோனை முற்றுமோனை மிகச்சுறப்பினும் பெருவரவின
வன்மையிற்கூறப்பட்டில. அடிகள்என்பது செய்யுள்மேலவாக
லின்ஆகுபெயர்.

வெண்பாவிலீற்றடியிலீற்றுச்சீர்மோனைபெறும். இத்திறத்த
வெல்லாமிக்கணக்கின. என்றதுஎனைமுச்சீரடிகளை. செய்யுளடி
செய்யுளியலில்விளங்கும். எ.று. (க)

தேறு மிசைக்கட்டளைக்கலிப் பாவினிற் செம்மைபெறு
மாறில் கலித்துறைப் பாவினி லைந்தில் வயங்குமின
மாறெனுஞ் சீரின் விருத்தத்து நான்கி லடைந்திடுமேழ்
வீறுமெட் டொன்பது பத்தைந்தின் முன்பின் விரவிடுமே.

இ—பு. கட்டளைக்கலிப்பாவினும் விருத்தக்கலித்துறையென்
றும்வழங்குங் காப்பியக்கலித்துறையினும் கட்டளைக்கலித்துறை
யினும் ஐந்தாஞ்சீரில்மோனை விளங்கும். ஏனைச்சீர்களில்வரலினும்
இதில்வரல்சிறப்பென்பதை வயங்கும் என்பதுதெரிக்கும்.

அறுசீர்க்கழிநெடியடிபாசிரியவிருத்தத்தில் நான்காஞ்சீரில் மோ
னைஅடையும். எழுசீர்என்பசீர்ஒன்பதின்சீர் பதின்சீர் விருத்தங்களி
ல் ஐந்தாஞ்சீரிலும் முற்பற்றினும் மோனைவிரவும். அகலக்கவியி
ன்றதலின் வீறுமென்றுஞ் சீரேறமோனையுமேறல் சிறப்பென்ப
தைவலியுறுத்த முன்பினென்றும் அதுவுமையாதென்பதுபட
விரவிடுமென்றும் அங்ஙனம் விரவாதொழியினும் விதப்பில்வர
லொருதலையென்பது தோன்றவைந்திலென்றுங் கூறப்பட்டது.
எ.று. (உ)

பன்னிரு சீரிலைத் தேழுபன் னென்றிற் படுமினமேழ்
முன்னிரை மென்மை கொள்ளுங்கொளார்வன்மைபுநதிடுவ
பன்னுலமாண் சாய்கனி யாற் லீராதல்வெண் பாவியற்சீர்
மன்னு மீறுமோன்றி னுன்சேழு பத்தில் வருமினமே.

முன்றினி லாறிலொன் பானி லிராற்ன் முறைதருங்காய்
தோன்று மவற்றின்முன் னெட்டியற் சீர்கடொகும்வற்றைச்

சான்றவர் நூல்களிற் பன்முறை யாய்ந்து தவாதுணர்மி
 னேன்றிடு மோனை யிபலை வினாய விளைஞர்களே.

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

இ - 1. பன்னிருசீர்க்கழிநெடிவடியாசிரியவிருத்தத்தில் ஒன்றில்
 ஐந்தாம் ஏழாம்பதினொராஞ்சீர்களில் மோனை பயிலும். பயிலுமென
 வேபெருவரவுஞ்சிறப்புமமையும். ஏழாஞ்சீரின்முதலில் நிரைமெ
 ன்மையைக்கொள்ளினும் நிரைவன்மையைக்கொள்ளார். உம்மையா
 ற்சிலமென்மையைக் கொள்வாரென்பதூஉங் கொள்பவைதாம்
 ம்ன் என்பதூஉம் அவையும்மாத்திரை குறையுமென்பதூஉங்
 தோற்றும். இதையும் வன்மையைக்கொள்ளின் முற்சீர்ற்றசை
 யோடுபிளவுபட்டுச் சந்தமழிதலையுஞ்செவிகருவியாகவுணர்க.

ஆறிலும்பன்னிரண்டிலுங் காயுங்கனியுமுந்துவன. எனவே
 அவைவெண்சீரும்வஞ்சிச்சீரும்.

வெண்சீரும்இயற்சீரும்நிலைக்கும். விதவாமையானும் மன்னு
 மென்றதனும் இவைபொழிந்தபத்திலும் வருமென்க. தானே
 தனித்துவருந்தரத்ததென்பதூஉம் “இருசிறகெழுப்பவெழுமுடல
 துபோற்” கடையும்முதலும் அதனெழுப்புவனவென்பதூஉம்
 அவையுந்தனித்தாவதுகூடியாவது நிகழ்வனவன்றென்பதூஉம்
 புடமுன்னும்பின்னும்வெண்சீர்புணர்க்கப்பட்டது. இதுவும்மேல
 தும் பயில்வுஞ்சிறப்புமடைமையிற்றிறவிலக்கணமும்வேண்டின.
 இதற்குஇலக்கியமாக “ஆழாழ்சீரையின்றி” என்னுஞ்செய்யுளையு
 ம்பிள்ளைத்தமிழ் சதகம் பதிகஞ்சீட்டுக்கவி முதலியவற்றையுங்கா
 ண்கசீட்டுக்கவி. “சீட்டுக்கவிதனைச் செப்புமிலக்கணந், தெய்வவ
 ணக்கமும் தேசிகவணக்கமுந், தன்பெரும்புகழ்ச்சியுந் தலைவன்புக
 ழ்ச்சியு, மெய்தவாசிரியவிருத்தத்தியம்பலே” என்றவிதியோடு ப
 தெலின் அவர் ஆசிரியவிருத்தமென்றது இச்சந்தமெனப்போதந்த
 து. இருபத்துநான்கு முதலாயினிலேறச் சீர்பெய்துபாடுதல் தொ
 டர்புடைச்செய்யுற்சிறவாது. இப்பன்னிருசீரிலின்னுமொருச
 ந்தத்தில் நான்காம் ஏழாம் பத்தாஞ்சீரில் மோனைவரும்.

மூன்றாம் ஆறாம் ஒன்பதாம் பன்னிரண்டாஞ்சீர்களிற்காய்வரும்.
 அவ்வெண்சீர்களுக்கும் ஆசிரியச்சீரெட்டுக்கூடும். இதற்குஇ
 லக்கியமாக “அரும்புன்றாகத்தடங்காவே” என்னுஞ்செய்யுளையுஞ்
 சமுத்திரவிலாசமுதலியவற்றையுங்காண்க. இது பிள்ளைத்தமிழ்ற்
 சிறுபான்மைவரும். தனிப்பாடலிற்றிவாது.

ஈண்டுரைத்தவற்றைச் சான்றோர் நூல்களில் நீர் ஆய்ந்துணர்மி
ன். எ.று. (ந). (ச)

மோனையியல் முற்றிற்று.

பிழை திருத்தம்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
சு	உக	றடுத்துவரினும்	றடுத்தும்வரின்
கஉ	அ	நியை	நிரையீ
கந	க0	நூறிய	நூறிய
கரு	உஎ	ரெகையாய்	ரெகையாகி
உக	உசு	சான்றாதா	சான்றாத
உரு	கரு	வில்லே	வில்லே
உஎ	உஎ	பணிமொ,	பணிமொழி,
உஅ	கஎ	திருமாதின்	திருமாது
ந0	அ	லர், மனைவயிற்	லர்மனைவயிற்,
நந	உரு	குடகைக்	குடகக்
நஎ	கக	யுமாசிரியத்தனையும்வரல	தள்ளுக
சக	உந	மண்டல	மண்டல
சஉ	உசு	றடுக்கிய	றடுக்கிய.
சரு	கஎ	தாழிசைக்கலி.	தாழிசைக்கலி
சஎ	உ	சுரிக்கந்	சுரிதகந்
சஅ	ந0	கற்பனை	அதனாகற்பனை
ரு0	சு	யானும்	யானுந்
ருந	கஅ	யிழந்த	யிகழந்த
ருரு	உஉ	யுறுப்பாறு	யுறுப்பு
,,	கஅ	குங்குமுத	குங்குமுத
ருஅ	உஎ	யுணரா	யுணர்வா
சு0	உந	வகவன்	வஞ்சி
சுந	ந	லிணைப்	லிணை
எ0	கக	தோன்	தேன்
,,	உக	பசப்பி	பரப்பி
எக	கசு	வெண்சீர்	கலிவெண்சீர்
எஉ	க.உ.ந		தள்ளுக
அ0	கரு	வரையறை	வரையறை
அச	கசு	ஒழுங்கிசை	ஒழுங்கிசை